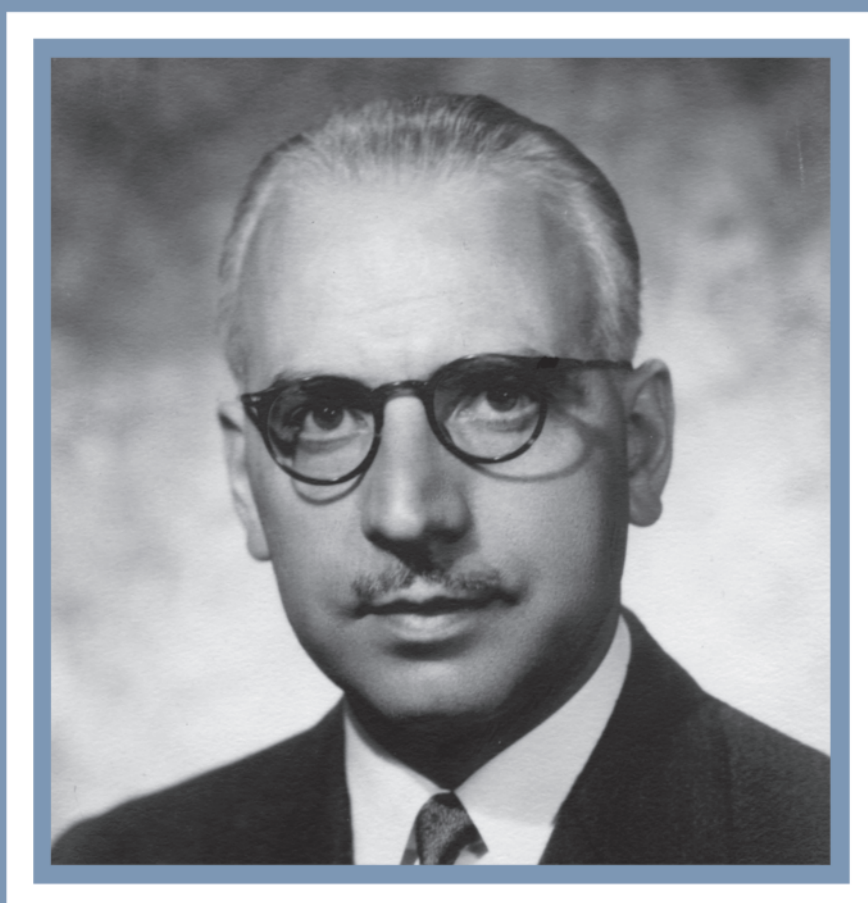

Ο ΚΥΚΛΟΣ

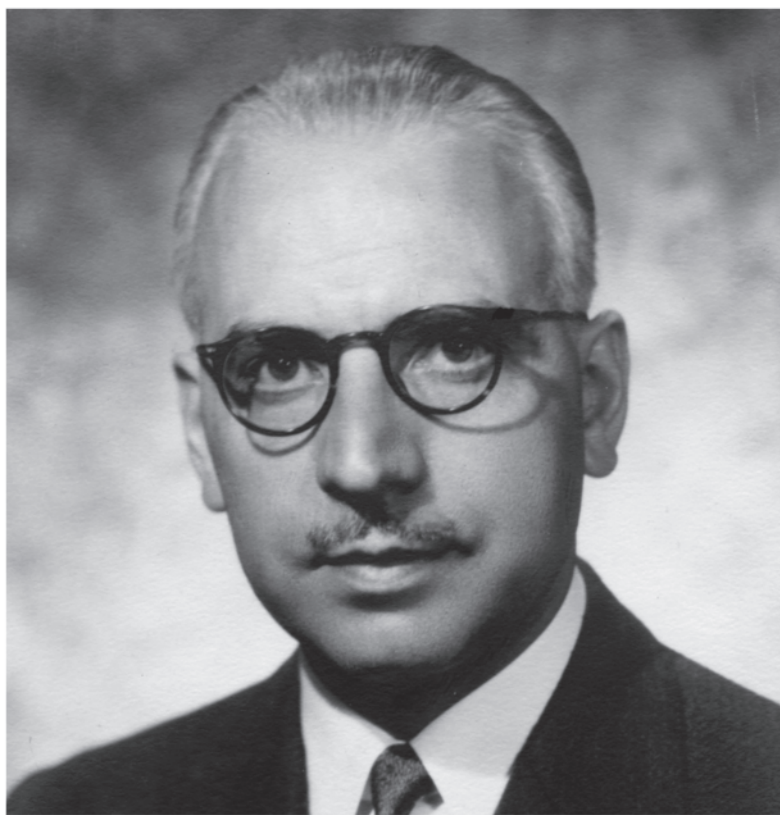

ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ♦ ΜΑΪΟΣ 2015

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΚΥΚΛΟΣ

ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ♦ ΜΑΪΟΣ 2015

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

Τράπεζα της Ελλάδος – Κέντρο Πολιτισμού, Έρευνας και Τεκμηρίωσης
Τμήμα Έρευνας, Εκδόσεων και Διοικητικής Υποστήριξης
Ελ. Βενιζέλου 21, 102 50 Αθήνα, Τηλ. 2103203562

Αναμνηστικό τεύχος – Μάιος 2015

Συντακτική επιτροπή: Π. Παναγάκης, Ι. Δαβιλά, Ν. Δουγέκος, Μ. Γενιτσαρίου, Α. Βασιλοπούλου, Χ. Λιναρδάκη
Υπεύθυνοι εκτύπωσης: Δ. Σιγάλας, Σ. Τικέλλης, Τμήμα Εκτύπωσης Ειδικών Προϊόντων, Ι.Ε.Τ.Α.

Το αναμνηστικό τεύχος του περιοδικού των υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος “Ο ΚΥΚΛΟΣ” που κρατάτε στα χέρια σας ολοκληρώνει το αφιέρωμα της Τράπεζας με αφορμή τη συμπλήρωση 110 ετών από τη γέννηση του Ξενοφώντος Ζολώτα. Σε αυτό εντάχθηκαν επίσης η εκδήλωση προς τιμήν του, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2014, καθώς και η περιοδική έκθεση “Ο Καθηγητής και η Τράπεζα της Ελλάδος”, που φιλοξενείται στο Μουσείο της Τράπεζας.

Το όνομα του Ξενοφώντος Ζολώτα είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την Κεντρική Τράπεζα της χώρας, γι’ αυτό και “Ο ΚΥΚΛΟΣ”, ο οποίος άλλωστε είναι δικό του “παιδί”, αναπόφευκτα φιλοξένησε ορισμένες πτυχές από το έργο του Διοικητή στις σελίδες του. Τις σελίδες αυτές, σε πιστή αναπαραγωγή, παρουσιάζουμε στην πρώτη ενότητα του πα-

ρόντος τεύχους. Πιο συγκεκριμένα, τα άρθρα που αναδημοσιεύουμε αφορούν τις Γενικές Συνελεύσεις, τη δημοσίευση οικονομικών μελετών του Ξενοφώντος Ζολώτα στον Τύπο της εποχής, τις πρωτοβουλίες που ανέλαβε σε σχέση με το προσωπικό της Τράπεζας, μεταξύ αυτών τους διαγωνισμούς διηγήματος και την ανακαίνιση του κυλικείου. Τα άρθρα εμπλουτίζονται με φωτογραφικό υλικό που υπάρχει διάσπαρτο στα διάφορα τεύχη.

Στη δεύτερη ενότητα του τεύχους συμπεριλάβαμε υπηρεσιακά έγγραφα που φέρουν την υπογραφή του Διοικητή και σηματοδότησαν σταθμούς στο έργο του όσον αφορά την Τράπεζα, όπως την ίδρυση της Σχολής Τραπεζικών Σπουδών και του Ινστιτούτου Τραπεζικών Μελετών, τον λόγο που εκφώνησε όταν παραιτήθηκε, καθώς και εκείνον που εκφώνησε κατά την επιστροφή του, μετά την πτώση της δικτατορίας.

Το όραμα και το έργο του Ξενοφώντος Ζολώτα αποτελούν για όλους μας σήμερα έμπνευση και πρότυπο. Ένας ελάχιστος φόρος τιμής είναι και τούτο το τεύχος. Η *πολύμιτος* προσωπικότητά του, καθώς και η προσφορά του στην οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας στο σύνολό τους είναι ούτως ή άλλως δύσκολο να αποτυπωθούν – πόσο δε μάλλον μέσα σε λίγες σελίδες.

Α. Αναδημοσιεύσεις από το περιοδικό των υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος Ο ΚΥΚΛΟΣ (1961-1967)

(τα *No* παραπέμπουν στα τεύχη στα οποία έγινε η αρχική δημοσίευση)

Ιούλιος 1961

No
1

Τὸ ἐτήσιο πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου

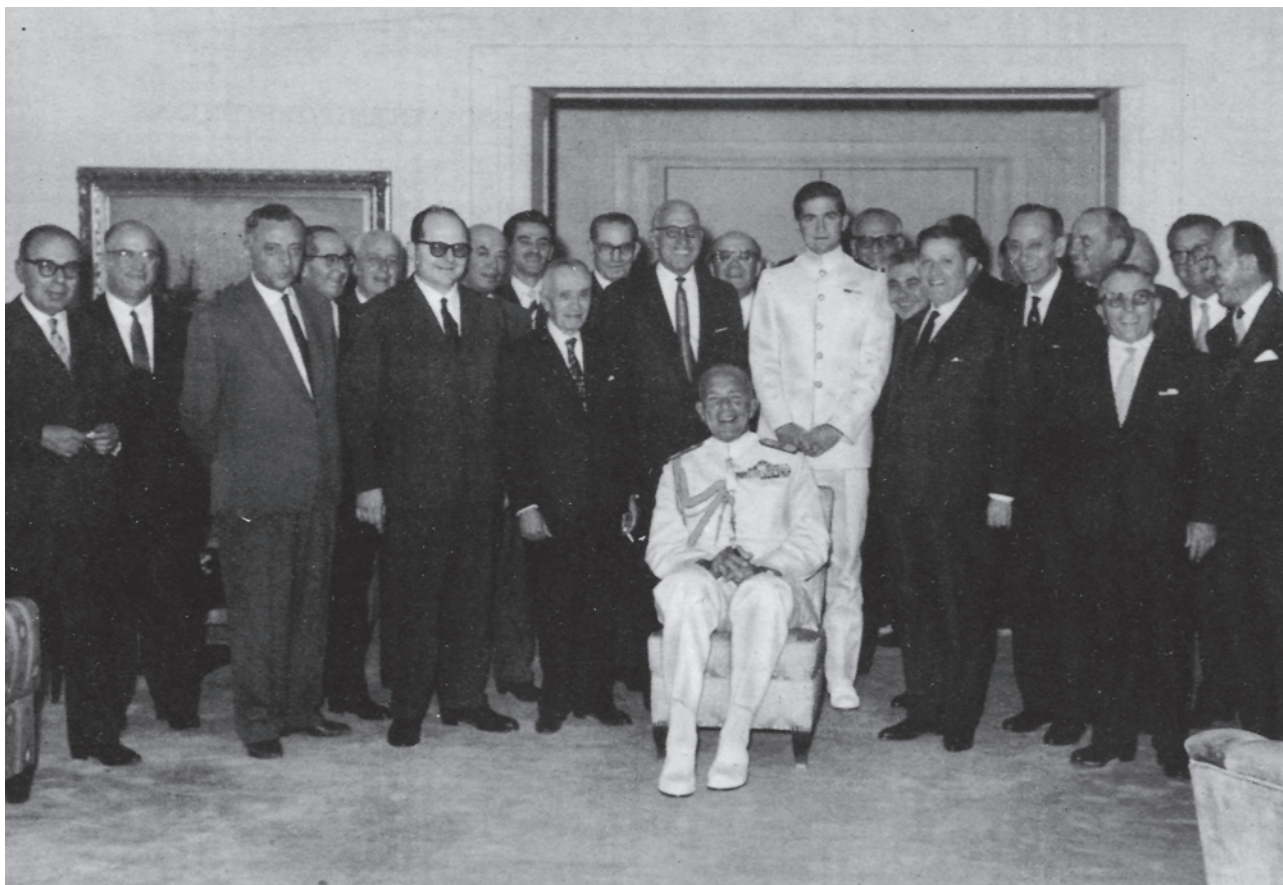
ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ἡ Διοίκησης τῆς Τραπεζῆς μας ἔχει καθιερώσει ἕνα ἐτήσιο πρόγευμα, στὸν ξενώνα τῆς Τραπεζῆς, πρὸς τιμὴν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου.

Στὸ πρόγευμα αὐτὸ παρακάθονται, ὡς κεκλημένοι τῆς Διοικήσεως, ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν παραγωγικῶν τάξεων, τῶν Βιομηχανῶν, τῶν Βιοτεχνῶν, τῶν Ἀγροτῶν, τῶν Ὑπαλλήλων, τῶν Ἑργατῶν καὶ τῶν Ἐμπόρων, συμμετέχουν δὲ καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς.

Τὸ φετεινὸ πρόγευμα δόθηκε στὶς 30 Μαΐου. Ὁ κ. Διοικητῆς, προσφωνώντας τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα, ἐτόνισε ὅτι οἱ ἐτή-

σιες αὐτὲς συγκεντρώσεις ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος μικροῦ κοινοβουλίου τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ὅπου δὲν ἐκφωνοῦνται μὲν λό-
γοι, ἀλλὰ ἀναπτύσσεται καὶ ἐμπεδώνεται πνεῦμα συνεργασίας καὶ ἀλληλεγγύης μεταξύ ὅλων ἐκείνων τῶν δυνάμεων, πού εἶναι καὶ οἱ μοχλοὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ εὐημερίας τοῦ τόπου.

Οἱ συγκεντρώσεις αὐτὲς ὑπογραμμίζουν τὸν κεντρικὸ ρόλο τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς χώρας. Ὑπογραμμίζουν ἐπίσης τὸ δημιουργικὸ ἔργο τῆς Τραπεζῆς γιὰ τὴ νομισματικὴ καὶ οἰκονομικὴ σταθερότητα, καὶ γιὰ τὴν προαγωγὴ γόνιμης συνεργασίας μεταξύ ὅλων τῶν συντελεστῶν τῆς οἰκονομικῆς μας προόδου.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΠΑΘΛΩΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Ξ ΖΟΛΩΤΑΣ, ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ,
ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΕΠΙΔΙΔΕΙ ΣΤΟΝ κ. ΣΤΑΥΡΟ Σ. ΣΟΜΜΑΡΙΠΑ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΕΠΑΘΛΟ ΤΟΥ Β' ΒΡΑΒΕΙΟΥ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Ξ ΖΟΛΩΤΑΣ, ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ,
ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΕΠΙΔΙΔΕΙ ΣΤΟΝ κ. ΣΤΕΛΙΟ Ν. ΛΥΚΟΥΡΕΣΗ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΕΠΑΘΛΟ ΤΟΥ Γ' ΒΡΑΒΕΙΟΥ

Απρίλιος 1962

№ 10

‘Η ΚΘ’ Έτησία Τακτική Γενική Συνέλευσις των Μετόχων της Τραπεζής

ΣΤΙΣ 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ συνήλθε στο Κεντρικό Κατάστημα της Τραπεζής η ΚΘ’ Έτησία Τακτική Γενική Συνέλευσις των Μετόχων της, ενώπιον της οποίας ο Διοικητής της Τραπεζής κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑΣ διάβασε, εξ ονόματος του Γενικού Συμβουλίου της Τραπεζής, την έτήσια Έκθεσή του επί των πεπραγμένων εν γένει της Τραπεζής κατά το 1961. Ο κ. Διοικητής, αφού αναφέρθηκε στις εξελίξεις της ελληνικής οικονομίας κατά το λήξαν έτος, ανέλυσε τη νομισματική και πιστωτική πολιτική της Τραπεζής καθώς και τα αποτελέσματα της ηξάρσης χρήσεως. Αναφερόμενος ειδικότερα στα θέματα του Προσωπικού και της έσωτερικής οργάνωσης της Τραπεζής, κ. Διοικητής είπε τα ακόλουθα :

« Συνεχώς και αδιάπτωτον διετηρήθη και κατά το λήξαν έτος το ενδιαφέρον του Γενικού Συμβουλίου και της Διοικήσεως της Τραπεζής διά πάν θέμα σχετιζόμενον με την καλύτεραν οργάνωσιν των Ύπηρεσιών του Ίδρύματος και την ανύψωσιν της ποιτικής στάθμης του εν αυτώ υπηρετούντος προσωπικού. Η σημασία των δύο ως άνω παραγόντων διά την εκπλήρωσιν της ύψηλης αποστολής της Τραπεζής έχει κατ’ επανάληψιν ξαρθή εις το παρελθόν, αλλά είναι αναγκαίον πάντοτε να τονίζεται. Αί κατά τα προηγούμενα έτη αρξάμεναι προσπάθειαι προς τας ως άνω κατευθύνσεις συνεχίσθησαν και ενεπάθησαν εντός του 1961, κατά το οποίον ελήφθησαν αξιόλογα μέτρα προς ταχύτεραν και πληρεστέραν επίτευξιν των ταχθέντων σκοπών. Ούτω διαρκούντος του λήξαντος έτους επεξετάθη ή καίερώσις νεωτέρων μεθόδων διεξαγωγής της εργασίας εις τα Υποκαταστήματα Αργυνίου, Αλεξανδρουπόλεως, Αργοστολίου, Δράμας, Κομοτινής, Λαμίας, Λαοίσης, Ξάνθης, Πύργου, Ρεθύμνου, Σάμου, Σεργών, Σπάρτης, Τριπόλεως και Φλωρίνης, ολοκληρωθείσης ούτω της αναδιοργάνωσης των εργασιών πάντων των Υποκαταστημάτων. Κατά το αυτό έτος συνεληφθη επίσης ή μελέτη της καθιερώσεως εν τη Τραπεζή συγ-

χρονισμένον λογιστικόν συστήματος, ως και ή μελέτη ανάδιοργάνωσης των ταμιακών υπηρεσιών αυτής. Συγχρόνως ηξάρσθη ή μελέτη αναδιοργάνωσης των Πρακτορείων παρά Δημοσίους Ταμείους.

» Περαιτέρω εντός του αυτού έτους ενεκρίθη ή μίσθωσις νεωτέρου τύπου κλασικών και κυρίως ηλεκτρονικών μηχανών διά τας ανάγκας του Μηχανολογιστικού Κέντρου Χολαργού. Αί νέαι αύται μηχαναι θά αντικαταστήσουν τας τεχνολογικώς παλαιωθείσας εν χρήσει τοιαύτας και θά αύξήσουν μεγάλως την δυναμικότητα του Κέντρου. Τοιουτοτρόπως θά καταστή δυνατή ή εκτέλεσις νέων πολυπλόκων εργασιών λογιστικής και στατιστικής φύσεως και ή απλούστευσις και επιτάχυνσις της εκτελούμενης σήμερον εργασίας. Προς καλύτεραν αξιοποίησιν των υπό των μηχανών παρεχομένων δυνατοτήτων απεστάλησαν εις το εξωτερικόν εντός του λήξαντος έτους ειδικευμένοι υπάλληλοι της Τραπεζής, οι οποίοι επεσκέφθησαν τά πλέον εκπαιδευμένα αντίστοιχα ιδρύματα του εξωτερικού και παρηκολούθησαν τας μεθόδους εργασίας των.

» Οργανωτικόν μέτρον ιδιαίτερας σημασίας είναι ή, βάσει υποδείξεων μετακληθέντων προς τοῦτο ξένων ειδικών, αναδιοργάνωσις των υπηρεσιών του εν Χολαργώ Ίδρύματος Έκδόσεως Τραπεζογραμματίων και Αξιών. Τά ληφθέντα μέτρα, μεταξὺ των οποίων είναι και ή δημιουργία θέσεως τεχνικού διευθυντοῦ του ιδρύματος, αποσκοποῦν εις την εξασφάλισιν της εὐρυθμοτέρας και αποδοτικωτέρας λειτουργίας αυτού.

» Ακόμη μεγαλύτεραι υπήρξαν αί καταβληθείσαι υπό της Διοικήσεως προσπάθειαι εις τόν τομέα του ανθρώπινου παράγοντος, την σημασίαν του οποίου διά την κανονικὴν λειτουργίαν της Τραπεζής και την επιτυχὴ εκπλήρωσιν του πολυσχιδούς προορισμοῦ της ἔχομεν κατ’ επανάληψιν ἑξάσει. Αί κατευθυντήριαι γραμμαι της τοιαύτης προσπάθειάς συνίστανται ἀφ’ ενός εις την ανάπτυξιν της εὐγενούς αμίλλης και της συνεργασίας μεταξὺ των εν τῷ Ίδρύματι εργαζομένων και ἀφ’ ἑτέρου ή δημιουργία στενῶν δεσμών μεταξὺ Διοικήσεως και υπαλλήλων, εις τὸν ὅσον ὥστε οὗτοι νά καταστούν οι ἐμπνευσμένοι εκτελεσταί της πολιτικής, την οποίαν χαράσσει ή Διοίκησις προς εκπλήρωσιν της σοβαρᾶς αποστολῆς του Ίδρύματος. Τό ἀνатиθέμενον εις την Τράπεζαν ἔργον, ήτοι ή διαφύλαξις της νομισματικής ισορροπίας της χώρας και ή ἐνίσχυσις της οικονομικής δραστηριότητος, ἐμφανίζεται περισσότερον δυσχερὲς κατά την νέαν περίοδον, την οποίαν διανοίγει διά την οικονομικὴν ζωὴν της χώρας μας ή σύνδεσις της μετά της Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος. Η Τράπεζα της Ελλάδος πιστεύει ότι υπό τῶν εξασφαλισθέντων ὁρων ή Ελλάς είναι δυνατὸν

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΦΩΤΕΙΝΩΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΜΕ ΤΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

νά κερδίση την μάχην τῆς ἀναπτύξεως καὶ προσαρμογῆς τῆς οἰκονομίας τῆς εἰς τὰς δημιουργουμένας νέας συνθήκας ἐκ τῆς ἐνοποίησης τῆς Εὐρώπης. Ἀπαιτεῖται ὅμως πρὸς τοῦτο γενική κινητοποίησης προσπάθειων εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς μας δραστηριότητος, ὡς τονίζεται εἰς ἄλλο σημεῖον τῆς ἐκθέσεως.

» Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον, ὡς ἀνεφέρθη καὶ προηγουμένως, κατὰ τὴν ἀρξαμένην νέαν περίοδον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐνταθοῦν περισσότερον αἱ προσπάθειαι ὅλων μας καὶ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύνειν ἑκτασιν ἀνύψωσης τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐν τῷ Ἰδρύματι ἐργαζομένων. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἡ Τράπεζα συνεχίζει ἐντόνως τὰς προσπάθειάς τῆς καὶ οὐδενὸς φείδεται μέσον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἁσσομένου σκοποῦ. Καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ παρὰ τῇ Τραπεζῇ ἰδρυθεῖσα Σχολὴ Τραπεζικῶν Σπουδῶν συνέχισε τὴν λειτουργίαν τῆς, ἥδη δὲ ἔχουν ἀποφοιτήσει ἐκ τῆς Σχολῆς συνολικῶς 258 σπουδασταὶ ὑπάλληλοι, ἑτεροὶ δὲ 40 περὶ τῶνον ἐντὸς ὀλίγου τὴν εἰς αὐτὴν φοίτησιν των. Τὰς ἐν τῇ Σχολῇ σπουδὰς παρακολουθεῖ ἐπίσης σημαντικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν τῆς Τραπεζῆς. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν καὶ τῶν σπουδαστῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἡ Σχολὴ θὰ παύσῃ λειτουργοῦσα. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Τράπεζα δὲν θὰ σταματήσει τὰς προσπάθειάς τῆς πρὸς συνεχῆ ἀνύψωσιν τῆς μορφωτικῆς στάθμης τοῦ προσωπικοῦ τῆς. Τὸ ἀρξάμενον ἤδη πρόγραμμα τῆς ἀποστολῆς τῶν καλυτέρων ὑπαλλήλων, συνήθως πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, πρὸς ἐπιμόρφωσιν εἰς τραπεζικὰς ἢ ἄλλα ἰδρύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ, θὰ συνεχισθῇ καὶ θὰ ἐνταθῇ, δεδομένου ὅτι ἡ χρησιμότης τῆς ἐπαφῆς καὶ ἐξοικειώσεως μετὰ τὰς μεθόδους λειτουργίας τῶν τραπεζικῶν ἰδρυμάτων καὶ γενικώτερον μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῶν ξένων χωρῶν, καθίσταται ἐπιτακτικώτερά ὑπὸ τὰς δημιουργουμένας νέας συνθήκας ἐκ τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος. Ἡ Διοίκισις τῆς Τραπεζῆς χαίρει ὅπως ἰδιαίτερος διότι τὴν ἀνάγκην ταύτην εἶχε διαγνώσει ἐγκαίρως, σήμερον δὲ εἶναι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέτῃ ἀοκετοὺς ὑπαλλήλους μετεκπαιδευθέντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἱκανοὺς νὰ ἀντιμετωπίζον ἐπιτυχῶς τὰ ἐκ τῆς συνδέσεως μετὰ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν προκύπτοντα ἐπηρεηζόμενα καθήκοντα τῆς Τραπεζῆς.

» Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀπεφασίσθη ἐπίσης ἡ δημιουργία νέου βαθμοῦ « Ἐντεταλμένον Τμηματάρχον-Προϊσταμένον » παρεμβالλομένου μεταξὺ τῶν βαθμῶν τοῦ Τμηματάρχου καὶ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον προήχθησαν κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν 30 ἐκ τῶν Τμηματορχῶν τῆς Τραπεζῆς. Ἡ δημιουργία τοῦ νέου βαθμοῦ ἐρχεται νὰ καλύψῃ οὐσιαστικὰς ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας, νὰ τονώσῃ τὴν εὐγενῆ ἀμύλλαν μεταξὺ τῶν Τμηματορχῶν καὶ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἱκανωτέρων ἡγετικῶν στελεχῶν.

» Ὅπως ἰδιαίτερον θέσιν κατέχει εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς δραστηριότητος τῆς Τραπεζῆς ἡ πρωτοβουλία τῆς Διοικήσεως ὁργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν Μελετῶν σειρά προβολῶν ἐγχρώμων διαγραμμάτων δεικνύντων τὰς ἐξελίξεις καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν. Τὰς προβολὰς ταύτας ἐτίμησαν ἡδὴ διὰ τῆς παρουσίας των ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Ὑψηλότης ὁ Διδόχοι, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἕτερα μέλη αὐτῆς. Ἡ προβολὴ τῶν ἐγχρώμων διαγραμμάτων ἔγινεν ἐπίσης ἐνώπιον τῶν μελῶν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς, ἐκπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων, καὶ ομάδων δημοσιογράφων, δημοσίων λειτουργῶν, ξένων οἰκονομικῶν παραγόντων κ. ἄ., πρόκειται δὲ νὰ συνεχισθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐμπλουτιζομένη καὶ μετὰ νέα διαγράμματα καὶ στοιχεῖα. Λιὰ τῶν προβολιζομένων διαγραμμάτων, ἡ παρουσίασις τῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων καθίσταται πλέον ἐναργεῖς καὶ διευκολύνεται οὕτω ἡ κατανόησις τῶν ὑφισταμένων προβλημάτων. Εἶναι δὲ ἐξαιρετικῶς χρήσιμος διὰ τὸν χαράσσοντα τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν, διὰ τὴν ἐνημέρωσιν ξένων ἀποστολῶν καὶ προσωποικότητων, αἱ ὁποῖαι ἐπισκέπτονται τὴν χώραν μας καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ κατατοπισθοῦν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τῶν προβλημάτων τῆς, ὡς ἐπίσης διὰ τὴν περιοδικὴν ἐπ' αὐτῶν ἐνημέρωσιν ἀνωτάτων λειτουργῶν τοῦ κράτους, μεγάλων δημοσίων καὶ ιδιωτικῶν ὁργανισμῶν, ὡς καὶ ἐκπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων. Εἶναι συνεπὲς εὐλογον τὸ ὅτι τόσοι ὁ Τύπος ὅσον καὶ οἱ παρακολουθήσαντες τὰς προβολὰς ὑπεδέχθησαν μετ' ἐνθουσιώδη σχόλια τὴν νέαν ταύτην πρωτοβουλίαν τῆς Τραπεζῆς.

» Ἡ Διοίκισις τῆς Τραπεζῆς εἶναι εὐτυχῆς δυναμένη νὰ βεβαιώσῃ τὴν Συνέλευσιν ὅτι εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐπιδιώξεις τῆς πρὸς ἐκσυγχρονισμόν καὶ δραστηριοποίησιν τοῦ Ἰδρύματος, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον εἰς τὴν ὅλην τῆς προσπάθειαν πρὸς ἐπιτυχὴ ἄσκησιν τοῦ πολυσυνθέτου καὶ κεντρικοῦ ρόλου ὁ ὁποῖος

ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν, εὖρε πάντοτε προθύμους καὶ ἀκαμάτους συμπαράστατας τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς. Τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἐπιδεικνύει συνεχῆ ἔφεσιν πρὸς πρόοδον καὶ ἄνοδον εἰς ὅλον ἐν ὑψηλότερα ἐπίπεδα πρακτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν γνώσεων, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἐνδοτάτη συμμετοχὴ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔργον τῆς Τραπεζῆς. Πέραν τούτου, οἱ ἀποσταλέντες δι' εἰδικωτέραν ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ δὴ εἰς τραπεζικὰ καὶ ἄλλα ἰδρύματα ξένων προηγμένων χωρῶν, ἐπέδειξαν σημαντικὰς ἱκανότητας καὶ ἐπένευσαν τοιαύτας ἐπιδόσεις, ὥστε νὰ κοιθοῦν ὑπὸ τῶν ἐκπαιδευτῶν ἢ προϊσταμένων των ὡς τραπεζικὰ στελέχη λίαν ὑψηλῆς στάθμης, ἰσοδύναμα ἂν μὴ καὶ ἀνώτερα τῶν ἀντιστοίχων εἰς πολλὰς τραπεζικὰς καὶ ἰδρύματα τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἡ ἀποστολὴ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων, κατόπιν ἐπισταμένης ἐπιλογῆς, κυρίως βάσει τῆς ὑπηρεσιακῆς των ἐπιδόσεως, διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν νεωτέρων ἐξελίξεων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ ἡ πληρεστέρα δυνατὴ ἀξιοποίησις ἐντὸς τοῦ Ἰδρύματος τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἐμπειρίας τῶν οὕτω μετεκπαιδευομένων, εἶναι σήμερον ἐπιβεβλημένη μετὰ τὰς συνεχεῖς ὁργανωτικὰς καὶ τεχνικὰς ἐξελίξεις. Ἡ ἐπιτυχία τῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ παράδειγμα πρὸς μίμησιν ὑπὸ τῶν δημοσίων ὁργανισμῶν καὶ τῶν ιδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν ὧν τῆς ἀνάγκης εὐρύτερον ἐκσυγχρονισμόν κατόπιν τῆς συνδέσεως μας μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

» Πρέπει ἐπίσης νὰ ἐξαρθῇ ἡ συμβολὴ τῶν ὑπαλλήλων τῶν εἰς τὴν ἐπαξίαν ἐκπροσώπησιν καὶ ἐμφάνισιν τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὅσον καὶ εἰς τὰς γενικωτέρας πρωτοβουλίας, αἱ ὁποῖαι ἀνελήφθησαν ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἀποτέλεσμα τῶν δραστηριοτήτων τούτων ὑπῆρξε πλὴν τῆς πιστῆς καὶ ἐπιτυχοῦς ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἡ διεθνὴς ἀναγνώρισις τῆς ἐξεχούσης θέσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν.

» Ἡ συμβολὴ εἰς τὸ ἔργον τῆς Τραπεζῆς τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου, καὶ ἡ ἐπιδειχθεῖσα εὐσυνειδησία καὶ ἀρροσιώσις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, ἐπιβάλλουν τὴν ἀπονομὴν δικαίων ἐπαίνων, τὸν ὁποῖον παρακαλῶ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὡς ἐκφράσῃ μετ' ἡμῶν πρὸς ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς. »

Ιούλιος 1962

Δημοσιεύματα

ΜΕ ΤΗ ΜΟΡΦΗ σειράς ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον *Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις καὶ Ἰδιωτικὴ Ἐπιχείρησις*. Μία πρότασις, δημοσιεύθηκε σὲ σειρά φύλλων τοῦ Βήματος (25-29 Μαΐου) μὴ περισπούδαστη μελέτη τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ**, ὅπου ἀναλύεται τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεπαρκοῦς συμβολῆς τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξιν τῶν ἐλευθέρων οἰκονομιῶν, καὶ προτείνεται ἡ ἐφαρμογὴ σὲ διεθνή κλίμακα ἐνὸς νέου μηχανισμοῦ γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως.

Στὴ μελέτη τοῦ αὐτοῦ, — τὰ κύρια σημεῖα τῆς ὁποίας, σὲ συμπυκνωμένη διατύπωσιν, παρουσιάσας ὑπὸ μορφήν ἀνακρινώσεως τοῦ στίχ 24 Μαΐου στὴν Ἀκαδημία, — ὁ κ. Ζολώτας παίρνει ὡς ἀφετηρία τὴ βασικὴ διαπίστωση ὅτι τὰ μέτρα ποὺ ἔχουν ληφθεῖ ὡς τώρα δὲν ὑπῆρξαν ἐπαρκῆ ὥστε νὰ ἐπιτευχθεῖ ἀποτελεσματικὴ συμβολὴ τῆς ἐγχώριας καὶ τῆς ξένης ἐπιχειρηματικότητος στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξιν τῶν χωρῶν χαμηλοῦ εἰσοδήματος, ἐξηγεῖ δὲ ὅτι, παράλληλα μετὰ τὴν στενότητά κεφαλαίων, τὰ κυριότερα ἐμπόδια γιὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν προέρχονται ἀπὸ τὴν ἑλλειψὶν ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ ὁργανωτικῶν ἱκανοτήτων σὲ συνδυασμὸ πρὸς τίς ἀδυναμίας τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τὸ χαμηλὸ κατὰ κανόνα μορφωτικὸ ἐπίπεδο τοῦ πληθυσμοῦ.

Σημαντικὲς ἐξ ἄλλου δυσχερείες, συνεχίζει ὁ κ. Ζολώτας, ὑπάρχουν καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς προσελκύσεως ξένης ἐπιχειρηματικότητος καὶ κεφαλαίου γιὰ τὴν ἀνάληψιν παραγωγικῆς δραστηριότητος στίς ὑπανάπτυκτες γῶρες. Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν διστάζει νὰ ἀναλάβει πα-

No 12

ραγωγική δραστηριότητα στις υπό ανάπτυξιν χώρες διότι φοβάται τον κίνδυνο να χάσει το κεφάλαιό της, ή γενικώς να ζημιωθεί, εξ αιτίας πολιτικών ανωμαλιών, κοινωνικών διαταραχών ή δυσμενών οικονομικών και νομισματικών εξελίξεων. Για να αντισταθμίσουν αυτούς τους κινδύνους οι ξένες επιχειρήσεις επιδιώκουν συνήθως την εξασφάλιση ύψλοτέρων κερδών εν συγκρίσει προς τα απολαμβανόμενα σε προηγμένες οικονομίες, δίνοντας έτσι την εντύπωση εκμεταλλεύσεως των υπανάπτυκτων χωρών.

Τόσο οι υπανάπτυκτες όσο και οι προηγμένες χώρες, καθώς και οι Διεθνείς Όργανισμοί, κατέβαλαν αξιόλογες προσπάθειες για την επίλυση του προβλήματος, χωρίς όμως να επιτευχθούν ως τώρα ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Το πρόβλημα, τονίζει ο κ. Ζολώτας, παρουσιάζει τρεις πλευρές: Πρώτον, πώς θα κινητοποιηθεί ή εγχώρια ιδιωτική πρωτοβουλία στις υπανάπτυκτες χώρες για την ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας υπό όρους διεθνούς ανταγωνιστικότητας. Δεύτερον, πώς θα προσελκυσθεί το ενδιαφέρον της ξένης ιδιωτικής επιχειρηματικότητας για παραγωγική δραστηριότητα εντός των υπανάπτυκτων χωρών. Τρίτον, με ποιόν τρόπο θα εξασφαλισθεί εποικοδομητική σύμπραξη της ξένης επιχειρηματικότητας με την εγχώρια.

Για την αντιμετώπιση του προβλήματος θα έπρεπε πρώτα-πρώτα να ιδρυθούν, κατόπιν κρατικής πρωτοβουλίας, σε κάθε υπανάπτυκτη χώρα ειδικοί Όργανισμοί Βιομηχανικής Αναπτύξεως, με αποκλειστικό προορισμό την προώθηση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και τη δημιουργία επιχειρηματικότητας. Μόνο όμως αυτό δεν θα ήταν αρκετό. Όπως ελέχθη και προηγουμένως, η γενική ανεπάρκεια τεχνικών γνώσεων και οργανωτικών ικανοτήτων στις υπανάπτυκτες χώρες προσδιορίζει και τις δυνατότητες του κρατικού τους μηχανισμού, και ως εκ τούτου οι Όργανισμοί τους Βιομηχανικής Αναπτύξεως είναι ενδεχόμενο να παρουσιάζουν ανάλογες αδυναμίες. Εξ άλλου, με μόνη την προσπάθεια ενός εγχώριου οργανισμού δεν θα ήταν δυνατόν να εξουδετερωθούν όλοι οι παράγοντες που ασκούν ανασταλτική επίδραση στη ροπή του ξένου κεφαλαίου και της ξένης επιχειρηματικότητας για επενδύσεις και παραγωγική δραστηριότητα στις υπανάπτυκτες χώρες. Θα ήταν επομένως ανάγκη ή σχετική προσπάθεια των υπό ανάπτυξιν χωρών να υποβοηθηθεί από τις ανεπτυγμένες χώρες με τη δημιουργία αντιστοίχων Όργανισμών Βιομηχανικής Αναπτύξεως που να λειτουργούν εντός αυτών και που να είναι σε θέση να κινητοποιήσουν τη δική τους ιδιωτική επιχειρηματικότητα προς την ανάληψη παραγωγικών επενδύσεων στις χώρες χαμηλού εισοδήματος.

Εν συνεχεία, ο κ. Ζολώτας αναλύει λεπτομερώς το μηχανισμό λειτουργίας των Όργανισμών Βιομηχανικής Αναπτύξεως τόσο στις υπανάπτυκτες όσο και στις προηγμένες χώρες. Η μελέτη και η θέσπιση της σπουδαιότητας της συμβολής τους στην κινητοποίηση της εγχώριας και της ξένης επιχειρηματικότητας, στην κατάρτιση των απαραίτητων τεχνικοοικονομικών μελετών, στην εξεύρεση και την προετοιμασία του κατάλληλου διευθυνόντος προσωπικού για τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας, και τέλος στην ανάπτυξη της κεφαλαιαγοράς.

Ο κ. Ζολώτας εξηγεί ότι το σύστημα που διέγραψε βασίζεται στη συντονισμένη δραστηριότητα των Όργανισμών Βιομηχανικής Αναπτύξεως, που θα ιδρυθούν τόσο στις υπανάπτυκτες όσο και στις προηγμένες χώρες. Η μελέτη και η θέσπιση λειτουργίας του προτεινόμενου μηχανισμού απαιτεί συλλογική προσπάθεια σε διεθνή πλαίσια. Θα ήταν επομένως σκόπιμο τη μελέτη και την προετοιμασία της εφαρμογής του προτεινόμενου συστήματος να την αναλάβουν τα Ηνωμένα Έθνη. Εν τούτοις θα ήταν ίσως πρακτικότερο αν ανέλαμβανε τη σχετική πρωτοβουλία ο Όργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, βασικό καθήκον του οποίου είναι « να συμβάλει εις την υγιή οικονομικήν ανάπτυξιν των ευρισκομένων εις την διαδικασίαν της αναπτύξεως περιοχών, τόσον εις τὰς χώρας-μέλη όσον και άλλων, διά καταλλήλων μέτρων, περιλαμβανόντων την ενθάρρυνσιν της εισροής κεφαλαίων αναπτύξεως προς τὰς εν λόγω περιοχάς ».

Τέλος, ο κ. Ζολώτας εκφράζει την πεποίθησή ότι, υπό την αιγίδα του Όργανισμου Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, ο μηχανισμός των Όργανισμών Βιομηχανικής Αναπτύξεως είναι δυνατόν να γίνει γρήγορα πραγματικότητας και να συμβάλει αποφασιστικά στην πρόοδο των ελευθέρων υπό ανάπτυξιν οικονομιών.

Αγγλική μετάφραση της μελέτης αυτής του κ. Ε. Ζολώτα στάλθηκε ήδη στα Ηνωμένα Έθνη και στον Όργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης.

Μάρτιος 1963

‘Ο Βασιλεύς και ο Διάδοχος στην Τράπεζα της Ελλάδος

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ κ. Ξενοφών Ζολώτας παρέθεσε στις 13 Μαρτίου στον ξενώνα της Τραπεζίης το καθιερωμένο επίσημο πρόγευμα που τιμούν κάθε χρόνο με την παρουσία τους ή Α.Μ. ο Βασιλεύς και ή Α.Β.Υ. ο Διάδοχος, και όπου παρακάθονται και εκπρόσωποι των παραγωγικών τάξεων της χώρας. Κατά το πρόγευμα, ο κ. Ξ. Ζολώτας, επί τη συμπληρώσει της πρώτης εκατονταετίας της Ελληνικής Δυναστείας, προσεφώνησε την Α.Μ. τον Βασιλέα ως εξής :

Μεγαλειότατε,

‘Η παρουσία της ‘Υμετέρας Μεγαλειότητος εν μέσω ήμῶν συμπέπει εφέτος με τὸν πανηγυρισμὸν ἱστορικῆς ἐπετείου διὰ τὸ ‘Εθνος καὶ διὰ τὸν Οἶκον Σας. Πρὸ ἑκατὸν ἀκριβῶς ἐτῶν, τὴν 18ην Μαρτίου τοῦ 1863, ἐξελέγετο Βασιλεὺς τῶν ‘Ελλήνων ὁ αἰνιγμένος Πάππος Σας Γεώργιος ὁ Α΄. ‘Ολίγας ἡμέρας ἀργότερα, ἐξεκινῶσε ἀπὸ αὐτὴν τὴν μικρὰν χώραν μίαν ἀλλομελῆς ‘Επιτροπὴ γερόντων ἀγωνιστῶν καὶ προεστῶν τοῦ ‘Εικοσιένα διὰ νὰ προσφέρῃ τὸ Στέμμα τῆς ‘Ελλάδος εἰς τὸν δεκαοκταετὴ πρίγκιπα. Συμμετεῖχον εἰς τὴν ‘Επιτροπὴν ἐκείνην ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης, ὁ Θρασύβουλος Ζαΐμης, ὁ Δημήτριος Γρίβας. Τὴν 13ην Ἀπριλίου τοῦ 1863 ἡ ‘Επιτροπὴ ἐφθανε εἰς τὴν Κοπεγχάγην. Καὶ τὴν 25ην Μαΐου ἐγένετο ἡ ἀποδοχὴ τοῦ ‘Ελληνικοῦ Στέμματος. ‘Η ἀνακήρυξις ὡς Βασιλεὺς τοῦ Γεωργίου τοῦ Α΄ συνωδενετο ἀπὸ δώρον πολῦτιμον πρὸς τὸ ‘Εθνος : ‘Η ‘Ιόνιος Βουλὴ ἐκήρυττε τὴν 23ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1863 τὴν ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τὴν ‘Ελλάδα. Καὶ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους ὁ Γεώργιος ὁ Α΄ ἐφθανε εἰς τὴν πατρίδα μας.

‘Αρχίζει ἀπὸ τότε μία περίοδος βασιλευμένης δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ ἐξάδωμεν σήμερον ὡς βασικὸν συντελεστὴν τῆς προκοπῆς τοῦ ‘Εθνους.

‘Η βασιλεία εἰς μίαν χώραν, ὡς ἡ ‘Ελλάς, πτωχὴν εἰς ὕλην καὶ πόρῳν καὶ μέσα, δοκιμαζομένην ἀπὸ δυστυχίαν, ἀστάθειαν, συχνὰς ἐσωτερικὰς ἀναταραχὰς καὶ ἐξωτερικὰς δυσχερείας, ἦτο μῶρα δύσκολος διὰ τὸν ἀνερχόμενον εἰς τὸν θρόνον. ‘Ο Γεώργιος ὁ Α΄ ἀνταπεκρίθη εἰς αὐτὴν τὴν μοῖραν, ἡγάγησε τὴν ‘Ελλάδα καὶ ἐστερέωσε τὸν θρόνον χάρις εἰς τὸ δημοκρατικὸν Τὸν πνεῦμα. ‘Ητο ἀληθῶς ἕνας Δημοκρατικὸς Βασιλεὺς πὺν ἀγαποῦσε τὸν Λαόν, ἤρατο εἰς ἐπαφὴν μαζὶ τὸν, ἠσθάνετο τὴν χαρὰν του καὶ τὸν πόνον του. ‘Ολη ἡ πολιτεία Του, εἰς τὰς πολυταράχους δεκαετίας τοῦ τέλους τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ τὸν ἀρχὴν τοῦ 20ου ὑπῆρξε μίᾳ ἐπιβεβαίωσις τοῦ δημοκρατικοῦ Τὸν πνεύματος, χάρις εἰς τὸ ὅποῖον ὑπῆρξε πρωταρχικὴ ἡ συμβολὴ Του εἰς τὴν ἐν μέσω δοκιμασιῶν καὶ κρίσεων διατήρησιν τῆς συνοχῆς τοῦ ‘Εθνους.

Αὐτὴ ἡ παράδοσις, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησαν οἱ φορεῖς τοῦ ‘Ελληνικοῦ Ἔθνους, ἐμελλε νὰ συνεχισθῇ μέχρι σήμερον. ‘Η δημοκρατία εἰς τὴν ‘Ελλάδα κατὰ τὴν διαδρομὴν τῶν ἑκατὸν χρόνων τῆς ‘Ελληνικῆς Δυναστείας ἔλαβεν ὅλον ἐν περιεχομένῳ οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν περιεχόμενον, με ἀξίαν τοῦ εἰσοδήματος, βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς τοῦ Λαοῦ καὶ δικαιοτέραν διανομὴν τοῦ πλοῦτος καὶ τοῦ εἰσοδήματος. Βασικαὶ μεταρρυθμίσεις, ὡς ἡ ἀνακατανομὴ τῆς γῆς καὶ ἔργατικὴ νομοθεσία, συνετελέσθησαν εἰς τὴν ‘Ελλάδα ἐνωρίτερον ἀπὸ πολλὰς ἄλλας προωδενόμενας χώρας.

‘Η Δημοκρατία ἀποκτὰ τότε μόνον ὁσιαστικὸν περιεχόμενον καὶ ἐξασφαλίζει ἀληθεῖς λαϊκὰς ἐλευθερίας, ὅταν ἀπελευθερωθῶν τὰ ἄτομα ἀπὸ τὴν ἐνδειαν καὶ ἀπὸ τὴν ὕλικήν καὶ ψυχικὴν κατάθλιψιν τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ ἡ οἰκονομικὴ ἀνασφάλεια καὶ ἀνεργία. ‘Επίσης αἱ ἀρχαὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς χάνουν κάθε περιεχόμενον, ἐφ’ ὅσον δὲν βασίζονται ἐπὶ μίᾳς συνεχοῦς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἀνυψώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ. Διὰ τοῦτο ἡ συνολικὴ προσπάθεια διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν εἶναι πρωταρχικὴ δημοκρατικὴ κοινωνικὴ ἐπιδιώξις, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι ἡ ταχύτερα δυνατὴ ἐπίτευξις τῶν συγκεκριμένων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῆς ἀποτελεῖ τὴν μόνην ὁδὸν διὰ τὴν συνεχὴ ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν εὐρύτερων στρωμάτων τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν πραγματικῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν.

Μεγαλειότατε,

‘Ηκολούθησατε πιστῶς τὰ βήματα καὶ τὴν παράδοσιν τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ὁ ἰδρυτὴς τῆς ‘Ελληνικῆς Δυναστείας Πάππος

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σας και ήξιώθητε να ιδήτε επί των ημερῶν Σας τὴν Ἑλλάδα εὐρισκομένην εἰς τὸ στάδιον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν. Ἐπειτα ἀπὸ πολλὰς δεκαετίας ἐξησφαλίσθη ἡ νομισματικὴ καὶ οἰκονομικὴ σταθερότης καὶ ἤρchiσε νὰ πραγματοποιηθῇ ταχύτερος ρυθμὸς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως μὲ αἰσθητὴν βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς διαβιώσεως τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Τὸ ὄραμα τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τὴν ἔνδειαν καὶ τῆς κατακτήσεως μιᾶς ὑψηλοτέρας καὶ ἀνερχομένης στάθμης διαβιώσεως ἀρχίζει νὰ γίνεται πραγματικότης εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁμοιοῦντες δὲ καὶ συνεργαζόμενοι ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν δημοκρατικῶν καὶ κοινωνικῶν ιδεῶν, ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θὰ δυνηθῶμεν νὰ προσεγγίσωμεν τὰς συνθήκας ζωῆς τῶν οἰκονομικῶς πρωτοπόρων χωρῶν. Τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἐξαρχατήρισε μέχρι τοῦδε τὴν βασιλείαν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἐγγύησιν ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ χώρα θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι μία χώρα δημοκρατικὴ ὁλοῦν ἀνερχομένη οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς.

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ παρόντες ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν παραγωγικῶν τάξεων, εὐτυχεῖς διὰ τὴν τιμὴν τῆς μεταξὺ ἡμῶν σήμερον παρουσίας Σας, ὑποβάλλουν Ὑμῖν, Μεγαλειότατε, διαπύρους εὐχὰς καὶ συμμετέχουν εἰς τὴν πανελλήνιον χαρὰν διὰ τὴν ἑκατονταετίαν τῆς Δυναστείας Σας. Ἐγκαρδίους εὐχὰς ὑποβάλλομεν ἐπίσης εἰς τὸν Διάδοχον τοῦ θρόνου Κωνσταντῖνον, τὸν ὁποῖον τὸ Ἔθνος ἀνενίξει μὲ χαρὰν ἀνδρούμενον καὶ διδασκόμενον, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, τὴν παράδοσιν τῶν δημοκρατικῶν ιδεῶν.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἀπαντώντας στὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἐξέφρασε τὴν εὐχαριστίαν του, καὶ ἐξῆρε τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους στὰ ἑκατὸ ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας, παρὰ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνες ποὺ διεξήγαγε καὶ τὴν ἀντιξοότητα ποὺ ἀντιμετώπισε. Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐτόνισε τὴ μέγιστη σημασία ποὺ ἔχει γιὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἡ ἐπικράτησις τοῦ πνεύματος τῆς ὁμόνοιας καὶ τῆς συνεργασίας σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητος του.

»«

Στὸ πρόγευμα παρεκάθησαν ἐπίσης : Οἱ Ὑποδιουκῆται τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ.κ. Δημ. Γαλάνης καὶ Ἰωάν. Πεσμαζόγλου, ὁ Μέγας Αὐτάρχης Μέγας Τελετάρχης κ. Δημ. Λεβίδης, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Τραπεζῆς κ. Ἐμμ. Δαλαμάγκας, ὁ Σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς κ. Χρ. Τζαννίδης, οἱ Διευθυνταὶ κ.κ. Βασ. Πουρναρᾶς, Ἀριστ. Σακελλαρίου, Μιχ. Στάμου καὶ Ἐμμ. Στεφανίδης, καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων κ. Γεώργιος Δασκαλάκης. Ἐκ μέρους τῶν παραγωγικῶν τάξεων παρεκάθησαν : Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Χρ. Πανῆγος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Σπ. Μπούσκαρης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης κ. Παρμενίων Στεργίου, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. κ. Φ. Μακρῆς, ὁ Διευθυντὴς Δημοσίων Σχέσεων τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. κ. Δημ. Θεοχαρίδης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν κ. Ἰωάν. Ἀφεντάκης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων κ. Γεώργ. Ἀρᾶκος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Νικ. Παγώνης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Δημ. Παπαγιαννόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Λαμπρινᾶκος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀντ. Δημάδης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀξιών Ἀθηνῶν κ. Βασ. Κόλιας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἐξαγωγέων κ. Γεώργ. Παπαδημητρακόπουλος, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Καπνεμπορικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Δημ. Μουζέλης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Πειραιῶς κ. Στυλ. Κοραῆς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Γεώργ. Ἀναστασόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς κ. Π. Λεβέντης, ὁ Πρόεδρος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωάν. Μπερνίτσας, καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιριῶν κ. Ἐμμ. Χατζηανδρέου.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΕΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΠΑΘΛΩΝ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Ξ ΖΟΛΩΤΑΣ, ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ,
ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΕΠΙΔΙΔΕΙ ΣΤΗ δ. ΦΩΦΗ ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΕΠΑΘΛΟ ΤΟΥ Β' ΒΡΑΒΕΙΟΥ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ κ. Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ
ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Μάρτιος 1965

№ 45

Μάιος 1965

№ 47

Δημοσιεύματα

ΣΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΤΕΥΧΟΣ, υπ' αριθ. 3, της Σειράς των Έκδόσεων του Ίνστιτούτου Τραπεζικών Μελετών της Τραπέζης μας, κυκλοφόρησαν, με το γενικό τίτλο *Η μετεκπαιδευσις του προσωπικού εις τους συγχρόνους ιδιωτικούς και δημοσίους Οργανισμούς*, τέσσερις διαλέξεις που έγιναν προς τους εκπαιδευτάς του Ίνστιτούτου, με το σκοπό « να μυήσουν αυτούς, ειδικούς εις επί μέρους επιστημονικά και τεχνικά θέματα, εις την μεθοδολογίαν και την τεχνικήν της εκπαιδεύσεως γενικώτερον και τής ενδοϋπηρεσιακής εκπαιδεύσεως ειδικώτερον », έτσι ώστε « ή διδασκαλία εις το Ίνστιτούτον να ακολουθήσῃ τὰς πλέον συγχρόνους ἀρχὰς και ἀντιλήψεις περί εκπαιδεύσεως, να παρουσιάσῃ ἐνότητα και να ἀναπτυχθῇ ἐπὶ κοινῇ ἐννοιολογικῇ και μεθοδολογικῇ βάσει ».

Στὴν πρώτη διάλεξη, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης Καθηγητὴς κ. Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ ἀναλύει τὴ σημασία και τὴ συμβολὴ τῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν στελεχῶν στὴν ἐπιτάχυνση τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως.

Στὴ δεύτερη, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Ε. Παπανοῦτσος ἀναλύει τὸ πρόβλημα τῆς εκπαιδεύσεως ἀπὸ θεωρητικὴ και ἐφαρμοσμένη σκοπιὰ και ἐξετάζει εἰδικότερα τὴν Παιδεία ὡς ἀνθρώπινο λειτουργημὰ και ἐπαγγελματικὸ καθήκον, τὸ μηχανισμό τῆς ἀνθρώπινης μνήμης και τὴν καλλιέργειά της, τὸ κύκλωμα ἀντίληψης - κρίσης - συλλογισμοῦ, τὴν ὁργάνωσιν ἐνὸς μεθοδικοῦ μαθήματος, και τὸ πρόβλημα τῶν ἐξετάσεων.

Στὴν τρίτη, ὁ ἀμερικανὸς εἰδικὸς κ. G. Gutenschwager ἐξετάζει εἰδικότερα τὸ πρόβλημα, τίς ἀρχές, τὴν ὁργάνωσιν, τὴ μεθοδολογίαν και τὴν τεχνική τῆς ἐνδοϋπηρεσιακῆς εκπαιδεύσεως.

Στὴν τέταρτη, ὁ Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης κ. Μ. ΣΤΑΜΟΥ ἀναλύει τίς ἀρχές και τὴν ὁργάνωσιν ἐνὸς ὑποδειγματικοῦ προγράμματος γιὰ τὴν εκπαίδευση τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, προγράμματος ποὺ μπορεῖ φυσικὰ, με ὁρισμένες παραλλαγές, νὰ ἐφαρμοστῇ και σὲ σημαντικὸ ἀριθμὸ ιδιωτικῶν και δημοσίων ὁργανισμῶν.

Ἡ ΛΒ' Ἐτησία Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης

ΣΤΙΣ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ συνήλθε στὸ Κεντρικὸ Κατάστημα τῆς Τραπέζης ἡ ΛΒ' Ἐτησία Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ διάβασε, ἐξ ὀνόματος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἐτήσια Ἐκθεσὴ τοῦ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ἐν γένει τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ 1964.

Στὴν Ἐκθεσὴ τοῦ αὐτῆς, ποὺ δημοσιεύθηκε εὐρύτατα στὸν τύπο και κυκλοφόρησε και σὲ ἰδιαιτέρῳ τεύχῳ, ὁ κ. Διοικητὴς ἀναφέρθηκε στὴν ἀρχὴ στίς προόδους ποὺ σημειώθηκαν στὴν ἐλληνικὴ οικονομία κατὰ τὸ ἔτος 1964, δεύτερο κατὰ σειρά ἔτος ἐντονῆς οικονομικῆς ἀνάδου. Τὸ 1964, ἀνέφερε χαρακτηριστικὰ ὁ κ. Ζολώτας, τὸ ποσοστὸ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἦταν, γιὰ ἔτος χαμηλῆς ἐλαιοκομικῆς παραγωγῆς, τὸ ὑψηλότερο τῆς τελευταίας δεκαετίας, ἡ αὐξηση τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ 1955, ἡ δὲ αὐξηση τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου ἡ μεγαλύτερη τῆς τελευταίας ἐξαετίας, ἐτόνισε δὲ ἰδιαιτέρως τὴ σπουδαιότητα ποὺ ἔχει ἡ ἀνοδος τῶν ιδιωτικῶν ἐπενδύσεων, και εἰδικὰ τῶν ιδιωτικῶν ἐπενδύσεων στὴ βιομηχανία, ἀπὸ τίς ὁποῖες ἐξαρθᾶται σὲ σημαντικὸ βαθμὸ ἡ οικονομικὴ πρόοδος τῆς χώρας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ αὐξηση τῶν συνολικῶν ἐπενδύσεων κατὰ τὸ 1964 σὲ ποσοστὸ ὑπερδιπλάσιο τοῦ ποσοστοῦ τῆς καταναλώσεως συνετέλεσε σὲ νὰ βελτιωθῇ ἀκόμα περισσότερο ἡ σύνθεσις τῆς ἐθνικῆς δαπάνης. Ὡς χαρακτηριστικὴ ἐνδειξὴ τῆς διεθνούς ἐμπιστοσύνης, κατὰ τὸ προηγούμενο ἔτος, σὲ δυναμισμό τῆς ἐλληνικῆς οικονομίας, ὁ κ. Ζολώτας ἀνέφερε τὴν καθαρὴ εἰσροὴ κεφαλαίων, ποὺ ἦταν διπλάσια περίπου τοῦ 1963 και ἡ μεγαλύτερη ὅλων τῶν μεταπολεμικῶν ἐτῶν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Ζολώτας εἶπε ὅτι οἱ πιέσεις ποὺ ἀσκήθηκαν κατὰ τὸ 1964 ἀπὸ τίς ἐντονες ἀνοδικὰς τάσεις σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οικονομίας, σὲ συνδυασμὸ με τίς ψυχολογικὰς ἐπιπτώσεις ποὺ προήλθαν ἀπὸ ἑκτακτοὺς ἐξωοικονομικοὺς παράγοντες, εἶχαν ὡς ἀποτελέσματα νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ οικονομικὴ ἰσορροπία με ἔλλειμμα σὲ ἰσοζύγιο πληρωμῶν και σὲ σχετικὰ ὑψηλότερο ἐπίπεδο τιμῶν. Διευκρίνισε ὅμως ὅτι ἡ διόγκωσις τῶν εισαγωγῶν ποὺ προήλθε ἀπὸ τὴν αὐξηση τῆς ζήτησεως,

απορᾶ περισσότερο τὰ κεφαλαιουχικά ἀγαθὰ καὶ τίς πρώτες ὕλες καὶ λιγότερο τὰ κατανάλουχικά ἀγαθὰ, πράγμα πού ἀποτελεῖ ἐνδείξη ὅτι ἡ διευρύνση τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐλλείμματος τῆς χώρας προήλθε ἀπὸ ἔνταση τῆς ἐπενδυτικῆς δραστηριότητος μᾶλλον παρὰ ἀπὸ τὴν αὐξήση τῆς κατανάλωσώς. Ὡς πρὸς τίς τιμές, ὁ κ. Ζολώτας ἀνέφερε ὅτι ἡ ἐξέλιξή τους κατὰ τὸ 1964 ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐπηρεάσθη ἀπὸ ἐξωτερικοὺς παράγοντες, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀντανάκλᾳ τίς ἐπιδράσεις τῶν μέτρων προστασίας τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ τίς ἐξελίξεις στὴ διαμόρφωση τῶν ἐξόδων παραγωγῆς, πρόσθεσε ὅμως, ὅτι ἡ ὑψώσή τους ἦταν συγκριτικὰ μικρότερη τόσο ἀπὸ ἐκείνες πού σημειώθηκαν στὴν Ἑλλάδα τὰ προηγούμενα ἔτη ὅσο καὶ ἀπὸ τίς ἀντιτιμήσεις πού σημειώθηκαν σὲ ἄλλες χώρες μέσα στὸ 1964.

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Διοικητής, ἀναφερόμενος στὶς συνθήκες ὑπὸ τίς ὁποῖες διετέλεσε ἡ οἰκονομία κατὰ τὸ 1964, καὶ εἰδικότερα στὶς ψυχολογικὲς ἐπιπτώσεις τοῦ Κυπριακοῦ, εἶπε ὅτι οἱ ἐξελίξεις πού σημειώθηκαν δείχνουν τὴν ἀντοχή καὶ τὴν ἱκανότητα τῆς οἰκονομίας μας νὰ ἀντιμετωπίζει προσωρινὲς δυσχέρειες χωρὶς νὰ κλονίζεται ἡ ἰσορροπία της, ἡ διατήρησις τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ μιὰ ἐπιταχυνόμενη οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη. Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία, ἐτόνισε, δὲν ἀντιμετωπίζει κινδύνους ἀνατροπῆς τῆς νομισματικῆς τῆς ἰσορροπίας, οὔτε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ οὔτε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς πιστωτικῆς λειτουργίας. Μολονότι ὅμως ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία εἶναι ὕγιης, κινδύνου γιὰ τὴ νομισματικὴ της σταθερότητα μπορεῖ νὰ προέλθουν, ἀφ' ἐνὸς ἀπὸ τὸν ψυχολογικὸν παράγοντα, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τίς συνεχεῖς διεκδικήσεις διαφόρων κατηγοριῶν τοῦ πληθυσμοῦ, γιὰ ἀλλεπάλληλες αὐξήσεις τῶν χρηματικῶν τους εἰσοδημάτων, αὐξήσεις πού υπερβαίνουν τὴν αὐξήση τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς παραγωγικότητος. Γιὰ νὰ ἀποτραποῦν ἐνδεχόμενες πληθωρικὲς ἐξελίξεις ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς λόγους, εἶναι ἀναγκαῖο, ἐτόνισε ὁ κ. Ζολώτας, νὰ συμβάλουν ὅλοι στὴν ἐνίσχυση τοῦ κλίματος τῆς ἐμπιστοσύνης, καὶ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ ἀμέριστη συμμετοχὴ ὁλόκληρου τοῦ πληθυσμοῦ στὴν προσπάθεια γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας.

Συνεχίζοντας ὁ κ. Ζολώτας ἀναφέρθηκε στὶς διεθνεῖς οἰκονομικὲς ἐξελίξεις πού σημειώθηκαν κατὰ τὸ 1964 καὶ ὑπογράμμισε τίς προόδους πού πραγματοποιήθηκαν πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἄρσεως τῶν πραγμῶν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου καὶ τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς ἐνοποίησης, καθὼς καὶ τὴν ἔνταση τῶν δυσχερειῶν πού ἐμφανίζονται ἀπὸ χρόνια τὰ ἀποθεματικὰ νομίσματα, δηλαδὴ ἡ στερλίνα καὶ τὸ δολλάριο. Ἀναφορικὰ μὲ τὸ τελευταῖο αὐτὸ θέμα ὁ κ. Ζολώτας ἐξέφρασε τὴν ἀπόψή ὅτι ἡ πρόταξη πού ἔγινε ἀπὸ τὴ γαλλικὴ Κυβέρνηση γιὰ τὴν ἐπάνοδο στὸ χρυσὸ κανόνα δὲν θὰ ἀποτελοῦσε λύση τοῦ προβλήματος τῆς διεθνοῦς ρευστότητος. Γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή του θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν ἄλλα συστήματα, μετὰξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἐκεῖνο πού ὁ ἴδιος ἐπρότεινε στὸ παρελθόν.

Ὁ κ. Ζολώτας μίλησε ὕστερα γιὰ τὴν πιστωτικὴ πολιτικὴ πού ἀσκήθηκε κατὰ τὸ προηγούμενο ἔτος καὶ εἶπε ὅτι βασικὴ τῆς ἐπιδιώξη ἦταν ἡ ἐντατικὴ κινητοποίηση τῶν ἐθνικῶν πόρων καὶ ἡ ἄριστη δυνατὴ ἀξιοποίηση τῶν ἀποταμειωτικῶν κεφαλαίων πού διαθέτει ἡ οἰκονομία, γιὰ τὴν ἐξασφάλισή ἐπαρκοῦς καὶ ὑγινοῦς πιστωτικῆς καλύψεως τῶν ἐπεκτεινόμενων παραγωγικῶν ἐπενδύσεων καὶ τῆς παραγωγικῆς καὶ συναλλακτικῆς δραστηριότητος πού συνεχῶς διευρύνεται. Σημαντικὴ βήμα πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ ἀπέτελεσε ἡ κατάρτιση καὶ ἡ ἔγκριση ἀπὸ τὴ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, στὶς ἀρχὲς τοῦ ἔτους, νομισματικοῦ καὶ πιστωτικοῦ ἰσοζυγίου, μὲ τὸ ὅποιο ἐπιδιώκεται ἡ ὑπὸ τὰς ἐκτιμώμενες δυνατότητας τῆς οἰκονομίας διευρύνση τῆς χρηματοδοτήσεως κατὰ φορέα ὡς τὰ ἀνάτακα ὄρια, ὄρια ἡ ὑπερβάση τῶν ὁποίων θὰ μπορούσε νὰ ἐπιδράσει δυσμενῶς στὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ νομισματικὴ ἰσορροπία καὶ τελικὰ στὸ ρυθμὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Γιὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ὅμως ἡ ἰσορροπία καὶ ἡ πρόοδος τῆς οἰκονομίας, πρόσθεσε, εἶναι ἐπιπλέον ἀναγκαῖα ἡ ἐνιαία ἀντιμετώπιση τοῦ συνόλου τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων καὶ ἡ συντονισμένη διαμόρφωση τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, μὲ τὴν ἐναρμόνιση τῶν ἐπιμέρους κατευθύνσεών της. Ὡς πρὸς τὸν πιστωτικὸ τομέα, ὁ κ. Ζολώτας ἐτόνισε τὴ σπουδαιότητα πού ἔχει ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἑλληνικοῦ τραπεζικοῦ συστήματος στὴν ἐπιτάχυνση τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ στὴν ἔγκαιρη προσαρμογὴ τῆς χώρας στὶς συνθήκες καὶ τίς ἐξελίξεις πού διαγράφονται μέσα στὴν ΕΟΚ, ἐξαρκητικῶς δὲ τὴ λειτουργία τῆς νεοϊδρυθείσης ΕΤΒΑ, ἔργο τῆς ὁποίας εἶναι νὰ ὑποκινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ νὰ ἐνισχύει τοὺς ἐπιχειρηματίες γιὰ ταχεία αὐξήση τῶν βιομηχανικῶν ἐπενδύσεων, ὡς σημαντικὸν παράγοντα γιὰ τὴν προώθηση τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Τέλος, ὁ κ. Ζολώτας ἐτόνισε τὴν ἀνάγκη ἀναπτύξεως τῆς κεφαλαιαγορᾶς γιὰ νὰ αὐξηθοῦν οἱ παραγωγικὲς ἐπενδύσεις καὶ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἄριστη δυνατὴ ἀξιοποίηση τῶν διαθέσιμων

ἀποταμειωτικῶν πόρων, ἀνέφερε δὲ ὁρισμένα βασικὰ στοιχεῖα τῆς ὑπὸ διαμόρφωσιν κρατικῆς πολιτικῆς γιὰ τὴν προσέλκυση τοῦ ἀποταμειωτικοῦ κοινοῦ εἰς ἐπενδύσεις σὲ μετοχὲς καὶ τὴν ἐνθάρρυνση τῶν ἐπιχειρήσεων νὰ προβάλουν σὲ ἐκδόσεις μετοχικοῦ κεφαλαίου σὲ δημόσια ἐγγράφη.

Ἀναφερόμενος ὕστερα στὸ Προσωπικὸ τῆς Τραπεζῆς ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς κ. Ζολώτας εἶπε τὰ ἀκόλουθα :

«Θεωρῶ ἀπολύτως δικαιολογημένον νὰ ἐπαναλάβω καὶ εἰς τὴν παρούσαν Συνέλευσιν ὅτι καὶ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἰδιαίτερος ἐτόνισα. Ὅτι δηλαδὴ τὸ ἴδρυμα ἡμῶν ἐκκληροῖ ἐπιτυχῶς τὴν σοβαρὰν καὶ ὑψηλὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ καὶ τυγχάνει τῆς διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως ὡς Κεντρικῆς Τραπεζῆς ἐπιτελοῦσης τὰς λειτουργίας της κατὰ τὸν πλέον ἄριστον τρόπον. Θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι τὰ ἐπιτεύγματα ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ ἔργου τῆς Τραπεζῆς ὀφείλονται εἰς τὴν μετ' ἀφοσιώσεως συμβολὴν εἰς αὐτὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων μέχρι τῶν κατωτάτων βαθμίδων. Εἶναι πράγματι ἰδιαίτερος χαρακτηριστικὴ ἡ συμβολὴ τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰς ἀναλαμβάνομένας παντοίας εὐθύναις καὶ δραστηριότητας τοῦ Ἰδρυματος, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐπιβάλλεται ἡ ἀπονομὴ δικαίου ἐπαίνου, τὸν ὁποῖον παρακαλῶ ὅπως ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκφράσῃ μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὑπαλλήλων.»

Ιούλιος 1965

Δημοσιεύματα

ΣΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΤΕΥΧΟΣ, ὑπ' ἀριθ. 4, τῆς Σειρᾶς τῶν Ἐκδόσεων τοῦ Ἰνστιτούτου Τραπεζικῶν Μελετῶν τῆς Τραπεζῆς μας, κυκλοφόρησε τελευταῖα, σὲ δύο γλώσσες, ἑλληνικὰ καὶ ἀγγλικά, μὲ τὸν τίτλο *Ἡ Ἀναμόρφωσις τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Συστήματος*, μιὰ διὰλέξη τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς Καθηγητοῦ κ. **Ξ. ΖΟΛΩΤΑ**, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, πού δόθηκε στὶς 12 Ἀπριλίου στὸ Ἰνστιτούτο Τραπεζικῶν Μελετῶν καὶ δημοσιεύθηκε καὶ στὴν ἐφημερίδα *Τὸ Βῆμα* σὲ τέσσαρις συνέχειες.

Στὴ διὰλέξη αὕτη, συμπλήρωση καὶ ὁλοκλήρωση τοῦ σχεδίου βελτιώσεως τοῦ διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος πού εἶχε ἦδη εισηγηθεῖ, ὅπως εἶναι γνωστό, στὸ Διεθνὲς Νομισματικὸν Ταμεῖο ἀπὸ τὸ 1961, ὁ κ. Ζολώτας, ἀφοῦ ἀναφέρει στὴν ἀρχὴ τῆς διὰφορες ἀπόψεις πού ἔχουν διατυπωθεῖ σχετικὰ μὲ τὴ χρησιμότητα καὶ τὰ μειονεκτήματα τοῦ ἰσχύοντος σήμερα συστήματος τοῦ κανόνος συναλλάγματος χρυσοῦ, ἀναλύει ἐν συνεχείᾳ τὴν ἀνάγκη διεθνῶς νομισματικῆς ἀναμορφώσεως, ἀνάγκη ἡ ὁποία ἔγινε τελευταῖα πιὸ ἐπιτακτικὴ, ἰδίως ἀπὸ τὴ μείωση τῆς διεθνοῦς ρευστότητος πού θὰ συνεπάγεται ἡ προσπάθεια ἐξαλείψεως τοῦ ἐλλείμματος τῶν ΗΠΑ, ἀπὸ τὴν ἐνδεχόμενη μαζικὴν μετατροπὴν σὲ χρυσὸ τῶν χρησιμοποιομένων ὡς ἀποθεματικῶν νομισμάτων, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν κερδοσκοπία γιὰ τὴν ἀποθησαύριση χρυσοῦ πού παρουσιάζει τὸν τελευταῖο καιρὸ ἰδιαίτερη ἔνταση.

Ἔτσι τὸ πρόβλημα τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ συστήματος παίρνει ἐπείγοντα χαρακτῆρα καὶ πρέπει νὰ ἀντιμετωπιστεῖ στὴ βάση του. «Ὁ κανὼν συναλλάγματος χρυσοῦ, λέει ὁ κ. Ζολώτας, ἐφ' ὅσον ἐνισχυθῇ καταλλήλως δι' ὀρισμένων ἐξελικτικῶν μέτρων, θὰ ἀποδεχθῇ ἕνα βιώσιμον σύστημα ἱκανὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προσφορὰν τῶν ἀναγκαιῶν ἐκάστοτε ὑγιῶν συναλλακτικῶν ἀποθεμάτων.» Αὐτὸ ὅμως θὰ γίνει, συνεχίζει ὁ διηγητής, μόνο ἂν τὸ βάρος τοῦ ρόλου τῶν ἀποθεματικῶν χωρῶν μοιραζόταν ἀνάμεσα σὲ περισσότερες μεγάλες ἐμπορικὲς χώρες καὶ τὰ ἀποθεματικὰ νομίσματα γίνονταν πλήρη ὑποκατάστατα τοῦ χρυσοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ζολώτας, ἀφοῦ ἀποσαφηνίζει τὰ μειονεκτήματα τοῦ σημερινοῦ «ψευδοκανόνος συναλλάγματος χρυσοῦ», ἀναλύει τὸ σύστημα μέτρων πού προτείνει, ἐξηγεῖ μιὰ πρὸς μιὰ τίς προτάσεις του στὸ καθένα ἀπὸ τὰ κυριότερα προβλήματα πού ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ βελτιωμένου αὐτοῦ συστήματος, ἀναλύει τὸ μηχανισμό τῆς λειτουργίας του, καί, ἀφοῦ ὑπογραμμίζει ὅτι τὸ προτεινόμενο σχῆμα δὲν εἰσάγει δραστηκὲς καὶ ἀγνώστες μεθόδους λειτουργίας, — πράγμα πού σημαίνει ὅτι εἶναι πρακτικὸ καὶ ἐφαρμόσιμο, — ἐπανέρχεται στὴν ἀρχικὴ του διαπίστωση τονίζοντας ἀκόμα μιὰ φορὰ ὅτι ἡ ταχεία καὶ ἀποτελεσματικὴ λύση τοῦ προβλήματος τῆς διεθνοῦς ρευστότητος εἶναι κρίσιμης σημασίας γιὰ τίς ἀναπτυσσόμενες χώρες.

Μάιος 1966

№ 59

'Η ΔΓ' Έτήσια Γενική Συνέλευση

των Μετόχων της Τραπεζής

ΣΤΙΣ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ συνήλθε στο Κεντρικό Κατάστημα της Τραπεζής η ΔΓ' Έτήσια Τακτική Γενική Συνέλευση των Μετόχων της, ενώπιον της οποίας ο Διοικητής της Τραπεζής κ. ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ διάβασε, εξ ονόματος του Γενικού Συμβουλίου, την έτήσια Έκθεσή του επί των πεπραγμένων εν γένει της Τραπεζής κατά το 1965.

Στην Έκθεσή του αυτή, που δημοσιεύθηκε ευρύτατα στον τύπο και κυκλοφόρησε και σε ιδιαίτερο τεύχος, ο κ. Διοικητής συνεδύασε, όπως κάθε χρόνο, την παρουσίαση των πεπραγμένων της Τραπεζής με μια πλούσια σε ουσιαστικό περιεχόμενο γενικότερη οικονομική ανασκόπηση του 1965. 'Ανέλυσε και σχολίασε τα τρέχοντα και τα μονιμότερα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, επισημάνε τις επιτεύξεις του 1965 αλλά και τις άσθενείς πλευρές και τα επικίνδυνα σημεία της πορείας της οικονομίας κατά τη διάρκεια του έτους, και υπογράμμισε τις προϋποθέσεις που μπορούν να στηρίξουν αισιόδοξες προοπτικές για μια γρήγορη οικονομική ανάπτυξη.

Ο ταχύς ρυθμός ανέγερσης του εθνικού εισοδήματος για τρίτο κατά σειρά χρόνο, και η ικανοποιητική ανταπόκριση της οικονομίας στα διάφορα μέτρα για την αντιμετώπιση των τάσεων αποκλίσεως από την ισορροπία, που είχαν εκδηλωθεί, ήταν, είπε ο κ. Διοικητής, τα κύρια χαρακτηριστικά των οικονομικών εξελίξεων τον περασμένο χρόνο. Στο στάδιο ανάπτυξεως που διανύει η ελληνική οικονομία, είπε εξ άλλου ο κ. Ζολώτας, τα δύο βασικά της προβλήματα είναι: η εδραίωση της νομισματικής ισορροπίας και η πραγματοποίηση διαρθρωτικών αναπροσαρμογών και οργανικών βελτιώσεων της παραγωγικής διαδικασίας.

Μεταξύ των επιτευχμάτων του 1965 ο κ. Ζολώτας ανέφερε την περαιτέρω βελτίωση της συνθέσεως της εθνικής δαπάνης, και υπογράμμισε ότι η δαπάνη για επενδύσεις παρουσίασε αυτό το χρόνο ποσοστό αύξησεως υψηλότερο από την καταναλωτική δαπάνη. 'Αλλά, παρατήρησε, οι ενδείξεις είναι ότι η αύξηση των επενδύσεων χρηματοδοτήθηκε κυρίως από δανειακά κεφάλαια του εξωτερικού, ενώ η κατανάλωση απορρόφησε μεγαλύτερο μέρος των εθνικών πόρων από ό,τι τα προηγούμενα χρόνια. Βέβαια, τόνισε ο κ. Διοικητής, η αύξηση της καταναλώσεως είναι αναγκαία και επιθυμητή, τόσο ως παράγων προωθητικός της οικονομικής ανάπτυξεως, όσο και επειδή αποτελεί τον τελικό στόχο της οικονομικής προόδου. 'Αλλά όταν η αύξησή της σημαίνει μείωση της ποσοστιαίας συμβολής της εγχώριας άποταμύσεως στη χρηματοδότηση των επενδύσεων, είναι προφανές ότι μετακινεί την επίτευξη μιάς αυτόνομης οικονομικής ανάπτυξεως.

Συνεχίζοντας ο κ. Διοικητής επισήμανε ότι, σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια, τον περασμένο χρόνο σημειώθηκε αύξηση της «υπερβαλλούσης ζήτησεως», δηλαδή του τμήματος της αυξηθείσας συνολικής δαπάνης που δεν καλύφθηκε από αύξηση της συνολικής εγχώριας προσφοράς, και επομένως εκδηλώθηκε ως πίεση επί των τιμών και του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών. 'Εν τούτοις, η άνοδος των τιμών, που σημειώθηκε, παρά το γεγονός ότι ήταν μεγαλύτερη από τα προηγούμενα χρόνια, δεν πέρασε τα όρια των υψώσεων των τιμών στο εξωτερικό. Το γεγονός όμως ότι οι ανατιμητικές εξελίξεις ήταν περισσότερο εκδηλές κατά τα τέλη του έτους και ότι η μεγαλύτερη ύψωση του δείκτη τιμών του καταναλωτού οφείλεται σε ανατιμήσεις πολλών υπηρεσιών, προβάλλει το ένδεχόμενο ανταγωνιστικής εξελίξεως τιμών-μισθών. Για να αποφευχθεί αυτό πρέπει, κάθε φορά που θα πρόκειται να χορηγηθούν αυξήσεις των άμοιβων, γνώμονας αυτών των αυξήσεων να είναι οι αντίστοιχες βελτιώσεις της παραγωγικότητας. 'Εξ άλλου, επιβάλλεται η συστηματική παρακολούθηση των τιμών των υπηρεσιών που ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από το Κράτος, όπως επίσης απαραίτητο είναι να ελέγχονται και να προλαμβάνονται υψώσεις τιμών οφειλόμενες όχι σε πραγματικά οικονομικά αίτια, αλλά στην επιδίωξη υπέρμετρου κέρδους.

'Εν συνεχεία ο κ. Ζολώτας ανέλυσε τις εξελίξεις του εξωτερικού ισοζυγίου της χώρας. Σχολίασε ιδιαίτερος την αύξηση του ελλείμματος των τρεχουσών συναλλαγών έναντι του 1964, και αφού διευκρίνισε ότι η αύξηση αυτή σημειώθηκε παρά τις ουσιαστικές βελτιώσεις του ισοζυγίου των άδελων πόρων και τη

σημαντική αύξηση της καθαράς εισροής κεφαλαίου, εξαιτίας της ταχείας διογκώσεως των εισαγωγών και της διαθέσεως συναλλαγματικών πόρων για την ικανοποίηση της εσωτερικής ζήτησεως χρυσών λιρών, υπογράμμισε ότι ναί μεν οι ηύξημένες αυτές εισαγωγές συνίσταντο κατά σημαντικό τμήμα σε κεφαλαιουχικά αγαθά, αλλά αυτό, όσο και αν αποτελεῖ ευνοϊκήν εξέλιξη, δεν αίρει τις εξαιτίας του συναλλαγματικών πιέσεων.

Ο κ. Διοικητής εξέηρε ύστερα την ύγια ανταπόκριση του ελληνικού κοινού στα μέτρα που ελήφθησαν στις 23 Δεκεμβρίου για τη χρυσή λίρα. 'Αποτέλεσμα αυτών των μέτρων, είπε ο κ. Ζολώτας, που η επιτυχία τους έδειξε πόσο όρθα είχαν σταθμιστεί όλοι οι σχετικοί με το πρόβλημα της χρυσής λίρας παράγοντες, ήταν να εισρεύσουν άρκετά εκατομμύρια χρυσές λίρες στα αποθέματα της Τραπεζής, ενώ παράλληλα σημειώθηκε βελτίωση της εισροής των ιδιωτικών καταθέσεων στις τράπεζες και διαπιστώθηκαν ένθαρρυντικές ενδείξεις στην αγορά κεφαλαίου.

Εξετάζοντας έπειτα τις νομισματικές και πιστωτικές εξελίξεις κατά το 1965, ο κ. Ζολώτας αναφέρθηκε στην επιβράδυνση του ρυθμού αύξησεως της προσφοράς χρήματος, η οποία υπήρξε τον περασμένο χρόνο βασικός στόχος της νομισματικής πολιτικής, καθώς και στη μικρότερη αύξηση σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια, των ιδιωτικών καταθέσεων και της συνολικής χρηματοδοτήσεως της οικονομίας. 'Όσον αφορά τις ιδιωτικές καταθέσεις, είπε ο κ. Ζολώτας, αίτια ήταν η αύξηση του αποθησαυρισμού χρυσών λιρών. 'Όσον αφορά όμως το βραδύτερο ρυθμό που σημειώθηκε στην αύξηση της χρηματοδοτήσεως, και ειδικά των μακροπροθέσμων δανείων προς τη βιομηχανία, αυτός προήλθε από αίτια αναφερόμενα τόσο στη ζήτηση όσο και στην προσφορά κεφαλαίων για επενδύσεις. Συναφώς με την τελευταία αυτή διαπίστωση ο κ. Ζολώτας ετόνισε ότι είναι ανάγκη να θεοπιστούν το ταχύτερο τα νομοθετικά μέτρα για την ανάπτυξη της κεφαλαιαγοράς, που η επεξεργασία τους έχει ήδη ολοκληρωθεί.

Ακολουθώντας ο κ. Διοικητής αφού μίλησε για τις δημοσιονομικές εξελίξεις του περασμένου χρόνου και για την επιδραστική τους στην οικονομία και την πραγματοποίηση των στόχων της οικονομικής ανάπτυξεως, αφιέρωσε το τελευταίο μέρος της ομιλίας του σε θέματα ακριβώς της οικονομικής ανάπτυξεως. 'Εξήγησε ότι οι αυξήσεις του εθνικού εισοδήματος δεν είναι ταυτοσημίες με την έννοια της οικονομικής ανάπτυξεως, διευκρίνισε ότι πρέπει να εκτιμώνται εν αναφορά προς τους τομείς απ' όπου προέρχονται και προς τη σύνθεση του εθνικού προϊόντος, και τόνισε ότι πραγματική οικονομική ανάπτυξη σημαίνει αύξηση του εισοδήματος που να αντικατοπτρίζει διαρθρωτικές βελτιώσεις, όπως είναι η πρόοδος προς την βιομηχανία, η αναδιάρθρωση της αγροτικής οικονομίας, η οργανική βελτίωση των υπηρεσιών.

Στο πλαίσιο των προβλημάτων της οικονομικής ανάπτυξεως ο κ. Διοικητής αναφέρθηκε και στο πρόβλημα της μεταναστεύσεως. Καί αφού παρέθεσε συγκεκριμένα στοιχεία για τη διαφορά του παραγωγικού πληθυσμού της χώρας, υπογράμμισε ότι το πρόβλημα έχει προσλάβει τέτοιες διαστάσεις, ώστε η άμεση και αποτελεσματική αντιμετώπισή του να παίρνει ύψιστη εθνική και οικονομική προτεραιότητα.

Τέλος, ο κ. Ζολώτας ετόνισε ότι η συμβολή του προγράμματος οικονομικής ανάπτυξεως στην πραγματική πρόοδο της οικονομίας εξαρτάται όχι μόνο από την αρτιότητα της καταρτίσεώς του, αλλά και από την εκτέλεσή του, που εμφανίζει μεγάλες δυσχέρειες σε όλες τις υπό ανάπτυξη οικονομίες.

'Αναφερόμενος ύστερα στο Προσωπικό της Τραπεζής ο κ. Διοικητής είπε τα ακόλουθα:

«Εἰς τὸ σημείον αὐτὸ θεωρῶ καὶ πάλιν ἐπιβεβλημένον νὰ υπογραμμίσω ἰδιαιτέρως ὅτι τὸ "Ίδρυμα ἡμῶν" συνεχίζει τὴν ἀπὸ ἐτῶν δημιουργηθεῖσαν παράδοσιν, ἀνταποκρίνεται πλέον ἢ ἐπαρκῶς εἰς τὰς σοβαρὰς υποχρεώσεις, τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του, καὶ ὡς ἐκ τούτου θεωρεῖται, ἐπὶ διεθνoῦς ἐπιπέδου, ὡς μία ἐκ τῶν πλέον ἐπιτυχῶς λειτουργουσῶν κεντρικῶν τραπεζῶν. Εἰς τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο ἰδιαιτέρως ἔχουν συμβάλει πάντες οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς, τῶν ὁποίων ἡ ἀφοσιώσις καὶ ὁ ζῆλος ἀκαταπαύστως ἐκδηλοῦνται εἰς ὅλας τὰς μορφὰς δραστηριότητος τοῦ "Ίδρύματος". Ἡ ἐπίδειξις ἐξαιρετικῶν ἀρετῶν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ἐπιβάλλει τὴν ἀπονομὴν δικαίου ἐπαύου, τὸν ὁποῖον παρακαλῶ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὅπως ἐκφράσῃ μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὑπαλλήλων. »

Ιούλιος-Ιούλιος 1966

№ 60-61

‘Ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος στην Τράπεζα της Ελλάδος

ΣΤΙΣ 31 Μαΐου ή Α.Μ. ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος έτίμησε με την παρουσία του τὸ καθιερωμένο επίσημο πρόγευμα, πού παραθέτει κάθε χρόνο στὸν ξενώνα τῆς Τραπεζῆς ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς κ. Ξενοφῶν Ζολώτας, καὶ ὅπου παρακάθηνται καὶ ἐκπρόσωποι τῶν παραγωγικῶν τάξεων τῆς χώρας. Ἡ συνάντηση αὐτὴ τοῦ Βασιλέως με τοὺς ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν ὁργανώσεων εἶναι πιά πατροπαράδοτη, καὶ ἀποτελεῖ λαμπρὴ εὐκαιρία ἀμεσης ἐπικοινωνίας του με τοὺς φορεῖς τῶν δημιουργικῶν προσπαθειῶν τοῦ τόπου.

Κατὰ τὸ πρόγευμα ὁ κ. Διοικητὴς προσεφώνησε ὅπως κάθε χρόνο τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα.

Στὴν προσφώνησή του ὁ κ. Ζολώτας ἐπισήμανε στὴν ἀρχὴ ὁρισμένα ἀπὸ τὰ κυριότερα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία. Πρῶτον, ἐτόνισε ὅτι ἡ προσοχὴ μας δὲν πρέπει νὰ στρέφεται μόνο στὴν ἐκπόνηση προγραμμάτων, ἀλλὰ κυρίως στὴ συνεπῆ τους ἐκτέλεση, διότι, ὅπως ἀπέδειξε ἡ πείρα τῆς τελευταίας δεκαπενταετίας, τὰ προγράμματα λησμονιοῦνται καὶ τοποθετοῦνται στὸ ἀρχεῖο, ἡ δὲ ἐκτέλεσή τους πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τὰ ἀρχικῶς προβλεπόμενα καὶ πολλὰς φορὲς μάλιστα ἀντιστρατεύεται τὶς ἐπιδιώξεις τους. Καὶ δεύτερον, ὑπογράμμισε με ἰδιαίτερη ἔμφαση ὅτι εἶναι ἀπόλυτὴ ἀνάγκη ἀπ’ ἐνός μὲν νὰ τεθεῖ ἡ μετανάστευση ὑπὸ ἐλεγχον, ἀπ’ ἐτέρου δὲ νὰ ἐπιταχυνθεῖ ἡ ὁργάνωση τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ πληθυσμοῦ, γιατί ἀλλιῶς ὑπάρχει κίνδυνος νὰ γίνουμε μιά κοινωνία ἀνηλίκων καὶ γερόντων χωρὶς καμιά δυνατότητα περαιτέρω ἀναπτύξεως. Ἐάν, ἐτόνισε ὁ κ. Ζολώτας, ἐπιδιώξουμε με ἐπιμονὴ τὰ ἀνωτέρω

ἐτόνισε ὁ κ. Ζολώτας, ἐπιδιώξουμε με ἐπιμονὴ τὰ ἀνωτέρω σὲ συνδυασμὸ καὶ με ἄλλα μέτρα, θὰ ἐξασφαλίσουμε ὅχι μόνο τὴν οἰκονομικὴ ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο, καὶ τὴν ἀσφαλὴ βελτίωση τοῦ βιοτικῶ ἐπιπέδου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. Ζολώτας, συνεχίζοντας, εἶπε ὅτι στὴν Ἑλλάδα τὸ κεντρικὸ πρόβλημα εἶναι ἡ ἐπιτάχυνση τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτύξεως, καὶ ὅτι βάση τῆς εἶναι ἡ περιφρούρηση τῆς ἀξίας τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, εἶπε ὁ κ. Ζολώτας, οὐδέποτε παρέλειψε νὰ ἐκφράσει με παρηρησία καὶ σαφήνεια τὶς ἀπόψεις τῆς πρὸς ὅλες τὶς Κυβερνήσεις τῆς χώρας, ὅχι μόνο ἐμπιστευτικῶς ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ, καὶ συνεπῶς, ὑπογράμμισε, δὲν δικαιολογεῖται καμιά μεμψιμοιρία γιὰ παράλειψη αὐτοῦ τοῦ καθήκοντός της σὲ καμιά περίπτωση.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν κ. Διοικητὴ γιὰ τὴν προσφώνησή του, ἐτόνισε τὴ σημασία πού ἔχει ἡ ἐξασφάλιση μέσα στὴ χώρα δημιουργικῆς ἐργασίας γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνες, ἡ προαγωγὴ τῆς ἀποκεντρώσεως καὶ ἡ μεγαλύτερη ἐνίσχυση τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς. Καὶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησή, ὅτι με τὴ συνεργασία τῶν παραγωγικῶν ὁργανώσεων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐργαζομένων, τὰ προβλήματα πού βρισκονται ἐνώπιόν μας εἶναι δυνατόν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν καὶ εἶναι δυνατόν νὰ προχωρήσουμε με ἐπιταχυνόμενο ρυθμὸ στὴν ἀνοδο τοῦ βιοτικῶ ἐπιπέδου ὅλων.

»«

Στὸ πρόγευμα παρεκάθονταν ἐπίσης : ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωάν. Περμαζόγλου, ὁ Αὐτάρχης τοῦ Βασιλέως Στρατηγὸς κ. Θ. Παπαθανασιάδης, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γραφείου τοῦ Βασιλέως κ. Δ. Μπίτσιος, ὁ Σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς Καθηγητὴς κ. Δημ. Καλιτσονάκης, ὁ Δικαστικὸς Σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς κ. Ἰωάν. Πασσιᾶς, ὁ Διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς κ. Ἀλέξ. Ρημάκης, ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς κ. Παν. Κατσιαρδῆς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς κ. Σωτ. Δικαϊάκος.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκ μέρους τῶν παραγωγικῶν τάξεων παρεκάθησαν : ὁ Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωάν. Χριστοδουλίδης, ὁ Ἀ' Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Ἑλπ. Παππάς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Ν. Σβορώνος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Κων. Βογιατζῆς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Δημ. Χαλοῦλος, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀναστ. Ποταμιάνος, ὁ Πρόεδρος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος κ. Ἰωάν. Μπερνίτσας, ὁ Ἀναπληρωτὴς Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. κ. Κων. Νικολαΐδης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου

Ἀξιῶν Ἀθηνῶν κ. Διον. Κόνκορῖνος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Γεώρ. Ἀναστασόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς κ. Δημ. Κούμης, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων κ. Ἰωάν. Μητσός, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἐξαγωγέων κ. Λεων. Μαντζουράνης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν κ. Ἰωάν. Ἀφεντάκης, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Πανελληνίου Ναυτικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Κων. Χατζηθεοδώρου, καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ἐμποροῦπαλλήλων Ἀθηνῶν κ. Α. Γιαννόπουλος.

Αύγουστος-Σεπτέμβριος 1966

№ 62-63

Δεκέμβριος 1966

№ 66

Δημοσιεύματα

ΣΤΟΝ Οικονομικό Ταχυδρόμο της 28ης του περασμένου 'Ιουλίου δημοσιεύθηκε ένα άρθρο του Διοικητού της Τραπεζής Καθηγητού κ. Ε. ΖΟΛΩΤΑ, της 'Ακαδημίας 'Αθηνών, με τόν τίτλο : *«Η προγραμματολογία εμπόδιον εις την οικονομικήν ανάπτυξιν της Ελλάδος»*.

Στό άρθρο αυτό ο κ. Ζολώτας αναφέρεται στην αρχή στην ιστορία των οικονομικών προγραμμάτων της χώρας μας κατά τη μεταπολεμική περίοδο, τονίζοντας ότι κανείς ποτέ δε φρόντισε για την εφαρμογή τους. «Ο ζήλος, γράφει, διά την αξιοποίηση της συγχρόνου επιστημονικής μεθοδολογίας προγραμματισμού εις την χώραν μας υπήρξε τόσον μεγάλος, ώστε να λησμονηθῇ ὅτι μόνη ἡ κατάρτισις ἐνὸς προγράμματος, ὁσονδήποτε ἄρτιον καὶ ἂν εἶναι τοῦτο, δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται προπαντὸς ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ καὶ ἡ πραγματοποιήσις τῶν στόχων του. Οὕτω, κατέληξεν ὥστε τὸ ἐνδιαφέρον νὰ ἐξαντλήται εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ νὰ μὴ καταβάλλωνται αἱ ἀπαιτούμεναι προσπάθειαι διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.»

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Ζολώτας, οἱ δημόσιες ἐπενδύσεις σὲ παραγωγικοὺς τομεῖς νὰ παρουσιάζουν μεγάλη ὑστέρησιν, ἐνῶ ἀντίθετα νὰ ἐκτελοῦνται σὲ εὐρεία κλίμακα πολλὰ πολυέσδα ἔργα ποὺ ἡ ἀποπεράτωσή τους γίνεται ὡς ἐκ τούτου προβληματική. 'Επὶ πλέον δὲν ὑπάρχουν τεχνικο-οικονομικὲς μελέτες, καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων στηρίζεται σὲ μελέτες ἐντελῶς πρόχειρες. Σήμερα δὲν ὑπάρχει καμιά ἄρτια μελέτη γιὰ νὰ μπορέσει ἡ 'Ελλάς νὰ δανειοδοτηθεῖ ἀπὸ τὴ Διεθνή Τράπεζαν. 'Επομένως, παρατηρεῖ ὁ κ. Ζολώτας, «δὲν εἶναι περίεργον ὅτι ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους οὐδέμια ἀξιόλογος πρόοδος σημειοῦται, καὶ προπαντὸς ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει σημειωθῇ χειρότερες εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ἐπενδύσεων καὶ μείωσις τῆς ἀναλογίας τῶν ἀμέσως παραγωγικῶν τομέων.»

'Εξ ἄλλου, σημειώνει ὁ κ. Ζολώτας, ἐνῶ ἡ βασικὴ ἐπιδίωξις τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς εἶναι ἡ ἀναδιάρθρωσις τῶν ἀλλαντηρίων μὲ κατεύθυνσιν τὴν ὑποκατάστασιν τῶν ἁλλων δυναμικῶν προϊόντων στὸ σίτο, σημειώθηκε ὀπισθοδρόμησις, ποὺ ἐκδηλώθηκε μὲ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς σίτου καὶ τὴ μείωσιν τῆς παραγωγῆς βόμβακος.

'Εν συνεχείᾳ ὁ κ. Ζολώτας τονίζει ὅτι «δὲν ἀρκεῖ ἀπλῶς ἡ ὑπαρξις ἐνὸς καλοῦ προγράμματος διὰ τὴν ἐπίτευξιν ὑψηλῶν ρυθμῶν ἀναπτύξεως. Διὰ τῆς διαιωνίσσεως τῆς προγραμματολογίας τὸ κέντρον τοῦ βάρους μετετέθη εἰς τὴν μεθοδολογίαν τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ προγράμματος. Δὲν ἀνεζητήθησαν τὰ αἷτια τῆς μέχρι τοῦδε ἀποτυχίας καὶ ἐπεδιείχθη ἀδιαφορία ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον κατέληξε νὰ καταστῇ αὐτοσκοπός.» Καὶ παρατηρεῖ ἀκολουθῶς ὅτι, ἐνῶ τὸ πρόγραμμα ποὺ συντάχθηκε ἀπὸ τὸ ΚΕΠΕ εἶναι μία ἐξαιρετικὰ ἀξιόλογη ἐργασία ποὺ μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ ἀνάλογα προγράμματα τῶν ἄλλων χωρῶν, καὶ θάπρεπε νὰ ὑπάρξει μέριμνα γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ του, ἄρχισε πάλι μιὰ ἀτελείωτη συζήτηση γύρω ἀπὸ τὴν κατάρτισή του.

Γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ τὸ κακὸ ὁ κ. Ζολώτας θεωρεῖ ὅτι πρέπει :

α/ Τὰ ἔργα τοῦ δημοσίου τομέως νὰ ἐκτελοῦνται ἀκριβῶς καὶ ἀπαρεργλῶς σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα. β/ Νὰ διευκολυνθεῖ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ νὰ ἐνισχυθεῖ μὲ τὰ ἀναγκαῖα κίνητρα ὥστε νὰ συμμετάσχει κατὰ τὴν ἐπιθυμητὴν ἔκτασιν στὴν ἐπίτευξιν τῶν προγραμματιζομένων στόχων, καὶ, ὅπου δὲν ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον, νὰ λειτουργεῖ μηχανισμὸς ὑποκαταστάσεως τῆς ἀπὸ τὸ κράτος. γ/ Νὰ ἀρχίσει ἐπείγοντως ἡ κατάρτισις συστηματικῶν καὶ ολοκληρωμένων μελετῶν γιὰ συγκεκριμένα παραγωγικά, εἰδικότερα βιομηχανικά ἔργα. δ/ Νὰ δραστηριοποιηθεῖ ἡ ΕΤΒΑ γιὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἐπιχειρηματικῶν κύκλων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τὴν ἴδρυσιν μεγάλων βιομηχανικῶν μονάδων ὑπὸ μορφήν ἀνωνύμων εταιριῶν ποὺ στὸ κεφάλαιό τους θὰ συμμετέχουν ἴσως δικοὶ μας καὶ ξένοι ἐπιχειρηματίες. Καὶ ε/ Νὰ ὁργανωθεῖ ἕνα σύστημα γιὰ τὴ συνεχῇ καὶ ἄμεση παρακολούθησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος, τὰ δὲ ἀποτελέσματά της νὰ γίνονται εὐρύτερα γνωστὰ στὸ κοινὸν γιὰ νὰ ὑπόκεινται σὲ ἐποικοδομητικὴ κριτική.

Ἕνα ἀκόμα ἔργο πολιτισμοῦ γιὰ τὸ Προσωπικὸ τῆς Τραπεζῆς

ΙΣΩΣ ὁ Θεός, ὅταν κάθῃ νὰ φτιάξει, μὲ τόση λεπτεπίλεπτη ἐπιμέλεια, πουλιά, λουλούδια, ρυάκια, κι' ἄλλα διακοσμητικὰ τῆς γῆς, τὴ βαθύτατη ἐπίδρασιν ποὺ θὰ ἀκούσῃ τὸ περιβάλλον πάνω στὸν ἄνθρωπον νὰ προσεῖδε ἢ νὰ θέλῃ, — ἐπίδρασιν ὅχι μόνον στὴ στιγμιαία του διάθεσιν, ἀλλὰ καὶ στὴ διαμόρφωσιν τῆς ψυχολογίας του, τοῦ ὅλου ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ του.

Ἴσως κι' οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, ὅταν χάραζαν πάνω στοὺς βράχους τῶν σπηλαίων τους τίς παραστάσεις ποὺ θαυμάζουμε ὡς σήμερα, νὰ μὴν ἤθελαν μ' αὐτὸ ἀπλῶς καὶ μόνον νὰ ἐκφραστοῦν μὲ τρόπο διαρκέστερο ἀπὸ τῆς ὁμιλίας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιζητοῦσαν τὴ δημιουργίαν ἐνὸς «περιβάλλοντος». Μέσα σ' αὐτὸ ἴσως νὰ εἶδαν ὅτι ἐξωραίζονταν οἱ δυσκολίες καὶ οἱ ἀγῶνες τους, ὅτι ἀποδεσμεύονταν πρὶν εὐκολα οἱ δυνατότητές τους.

Ὅταν λέμε «περιβάλλον», ἐννοοῦμε κάτι γενικότατο σὲ πλάτος καὶ σὲ βῆθος, ἀφοῦ ἀφορᾷ κάθε τι ποὺ περιβάλλει τὸν ἄνθρωπον, ἐμψυχο ἢ ἀψυχο, φυσικὸ ἢ τεχνητὸ, ἐσωτερικὸ ἢ ἐξωτερικὸ, συγκεκριμένο ἢ ἀκαθόριστο. Εἶναι μιὰ ἔννοια ποὺ κλιμακώνεται ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα διόκληρη ὡς τὴ μιὰ καὶ μόνη περικυκλάδα. Ὅταν φέρνουμε στὸ γραφεῖο μας ἕνα τριαντάφυλλο καὶ δουλεύουμε ἔχοντας τὸ μπροστὰ μας, «περιβάλλον» δημιουργοῦμε, τὴν ἀνάγκη μας γι' αὐτὸ ἐκδηλώνουμε.

Μὲ λίγα λόγια, τὸ περιβάλλον θεωρήθηκε πάντοτε ὁ «καταλύτης» ποὺ ἐπιζητοῦσαν οἱ ἄνθρωποι γιὰ μιὰ καλύτερη στιγμὴ, γιὰ μιὰ καλύτερη ζωὴ.

Στὸν καιρὸ μας ὅμως, ποὺ γι' αὐτὸν δικαιούται κανεὶς νὰ μιλάει περισσότερο, ἢ καὶ μόνον, ἀφοῦ αὐτὸν μόνον πραγματικὰ γνωρίζει, ὁ παράγων «περιβάλλον» πῆρε ἄλλη βαρύτητα, τοῦ δόθηκε ὑπαρξιακὴ σημασία, θεωρήθηκε ὑπεύθυνος ψυχικῆς ἰσορροπίας ἢ μὴ. Καθὼς ὁ πολιτισμός, γιὰ νὰ μᾶς χρίσει τίς προόδους του, ἔκαμε μιὰ μεγάλη ἀφαίμαξη γραφικοτήτων γιὰ νὰ μᾶς ἐπιβάλλει μιὰ τσιμεντένια πολυώροφη ὁμοιομορφία, καθὼς ὁμοιομορφία σὲ χιλιάδες ἀντίτυπα ζητάει νὰ γίνουν οἱ ἐνέργειές μας, ἀκόμα καὶ ἡ ψυχολογία μας καὶ ἡ νοοτροπία μας, καθὼς μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἀκολουθοῦμε τὸ φοβερὸ τρέξιμό του χωρὶς νάχει μεριμνήσει νὰ μᾶς μετατρέψει καὶ σὲ δρομεῖς, — ἡ ἀνάγκη μας πρὶν νὰ δραπέτεύουμε μέσα ἀπ' αὐτὸ τὸ ρολοὶ ἀπολύτου ἀκριβείας πῆρε τίς διαστάσεις ἀκατανίκητης δίψας, ὅπως ἡ δίψα μετὰ ἀπὸ ἡμερῶν περπάτημα στὴν ἔρημο.

Καὶ προσπαθοῦμε νὰ δραπέτεύουμε οἱ ἄνθρωποι μὲ χιλίους τρόπους καὶ σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς μας, στὸ σπίτι, στὴν ψυχαγωγία μας, στὴν ἐργασία μας. Σ' αὐτὴ τὴ δραπέτευση συντελεῖ συχνὰ ἕνα ὥραϊο περιβάλλον ὅπου ἔστω καὶ γιὰ λίγο μποροῦμε νὰ βρεθοῦμε. Ἕνα τέτοιον περιβάλλον ἀκριβὰς εἶναι τὸ καινούργιο Κυλικεῖο μας, ποὺ τὰ ἐγκαίνια του ἐγίναν στίς 28 τοῦ περασμένου Νοεμβρίου παρουσιάζει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς κ. Ε. ΖΟΛΩΤΑ, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Ι. Σ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, τοῦ Συμβούλου κ. Κ. ΦΩΚΑ-ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΥ, τοῦ Ἀρχιτέκτονος κ. Ἐμμ. Βουρέκα, πολλῶν ἀνωτάτων στελεχῶν τῆς Τραπεζῆς, τῶν Διοικητικῶν Συμβούλων τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων, τοῦ Ἀλληλοβοηθητικοῦ Ταμείου Περιθάλψεως καὶ τοῦ Συλλόγου τοῦ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ, ἐκπροσώπων τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, καὶ ἐκπροσώπου τοῦ Κύκλου.

»«

Τὸ καινούργιο Κυλικεῖο μας ἔργεται νὰ προστεθεῖ στὴ σειρά τῶν ποικίλων προσφορῶν τῆς Τραπεζῆς μας στὸ προσωπικὸ της, ἔργεται νὰ ἐνταχθεῖ στὴν προσπάθειά της νὰ ἱκανοποιεῖ τίς διάφορες ἀνάγκες του κατὰ τρόπο ποὺ βρίσκεται πολὺ ἔξω ἀπὸ τίς τυπικὲς ἐργοδοτικὲς ὑποχρεώσεις της. Ἀφοῦ πρὶν ἀπὸ καιρὸ εἶχε τὴν ὥραία ἰδέα νὰ ἐγκλιματίζει ἕνα διάσπαρτο κῆπο στὸ χῶλ, στὰ περβάζια τῶν παραθύρων, καὶ στὰ κεφαλόσκαλα, καταλαβαίνοντας πόσο πρὶν εὐδιάθετα παραδίδεται ἕνας ὑπάλληλος στὸ ὥραϊό του ὅταν, ἀρχίζοντας τὴν ἐπιούσια ἐργασία του, καλημερίζει ἕνα πράσινο τυροφρὸ φύλλο καὶ ὅχι ἕνα γυμνὸ τοῖχο, δάσεις ἀπὸ καλαίσθητες γλάστρες καὶ ζαρντινιέρες καὶ ὅχι τὴν κρύα ὁμοιομορφία τῶν ἀγάλματων διαδρόμων ἐνὸς ὑπηρεσιακοῦ κτιρίου, — τώρα μᾶς ἔδωσε μὴν ἀκόμα πηγὴ αἰσθητικῆς χαρᾶς, μὴν ἀκόμα δυνατότητα ἀνεταν στιγμῶν σὲ εὐφρόσυνο περιβάλλον.

Περιττὴ βέβαια εἶναι ἡ λεπτομερὴς περιγραφή του, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι θὰ τὸ ἔχουν ἀσφαλῶς ἐπισκεφθεῖ ἀπὸ τὴν

πρώτη στιγμή. "Ας πούμε μόνο ότι σ' αυτό το χώρο, όπου οι δαπάνες που έγιναν για τη διαρρύθμισή του μετουσιώθηκαν σε μιάν αδιάλειπτη πραγματοποίηση καλού γούστου, ολοφάνερα είναι, με την πρώτη ματιά, η αρμονικότερη συνεργασία της επιστήμης, της τεχνικής, ακόμα και της Τέχνης. Σοφά μελετημένη από τον αρχιτέκτονα κ. Έμμανουήλ Βουρέκα η διάταξη του χώρου, η « τεχνική υποδομή » του (έξαιρεσιμός, θερμανση, φωτισμός κλπ.), ακόμα και η διακόσμησή του, λαμπρή ή « ύλοποίηση » όλων αυτών από την Τεχνική Ύπηρεσία μας. Άπαλοι χρωματισμοί, πλούσιες κουρτίνες στα παράθυρα, χαρούμενες ζαρντινιέρες στη βάση τους με ωραία διακοσμητικά φυτά, ευχάριστα ζεστό το σκουροκόκκινο ξύλο που σκεπάζει πολλές επιφάνειες, άδρό, απλό, αλλά έκρως καλαίσθητο το σγέδιο του ζωγράφου και Καθηγητού της 'Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών κ. Γιάννη Μόραλη στα κεραμικά πλακάκια που ντύνουν τους τοίχους και στη μπουτζίνη λουρίδα που τρέγει στην πρόσοψη του « πάγκου », θαυμάσια μάρμαρα, γκρι-μπέζ Σαλαμίνος στο δάπεδο και μπέζ Ρόδου στις ορθομαμαρώσεις των τοίγων. Δέ λείπουν ούτε τὰ πιατάκια με τὰ σκουρα μπλε λουλούδια, που θυμίζουν από πολύ κοντά τὸ γνώριμο μοτίβο των σεργίσιων Meissen, ούτε η υποδειγματική ομοιόμορφη άμφισση του προσωπικού.

Άλλα βέβαια ένα τέτοιο περιβάλλον υποχρεώνει. Και ὁ Διοικητής κ. Ζολώτας, στη σύντομη ὁμιλία του στὰ ἐγκαίνια, αὐτὸ κυρίως ἐτόνισε. Ἀφού εἶπε, μεταξύ ἄλλων, πόση χαρὰ αἰσθάνεται ἡ Διοίκηση, πού μπόρεσε νὰ ἐξασφαλίσει γιὰ τὸ προσωπικό της Τραπεζῆς τὴ δυνατότητα ἐνὸς ξεκούραστου διαλείμματος σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα τόσο εὐχάριστη καὶ πολιτισμένη, καὶ ἀφού ἐξέφρασε, τόσο στὸν ἀρχιτέκτονα κ. Έμμ. Βουρέκα ὅσο καὶ στὴν Τεχνική Ύπηρεσία τῆς Τραπεζῆς, τὴν πλήρη ἱκανοποίησή του καὶ τίς εὐχαριστίες του γιὰ τὴ συμβολή τους στὸ ἐγκαινιολύζον ὥραίο ἔργο, — ὑπογράμμισε μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση ὅτι ἓνα τέτοιο περιβάλλον, πού εἶναι ἐφάμιλλο ἀνάλογων χώρων πολὺ ὕψηλῳ ἐπιπέδῳ πολιτισμοῦ καὶ καλαισθησίας, δημιουργεῖ πολλὰς ἀξιώσεις τόσο ἀπὸ τὸ προσωπικό πού τὸ κινεῖ ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς θαμῶνες του, καὶ ἐξέφρασε τέλος τὴν προσδοκία του καὶ τὴν πεποίθησή του ὅτι θὰ καταβάλλεται πάντοτε ἀπ' ὅλους κάθε προσπάθεια ὥστε οἱ ἀξιώσεις αὐτὲς νὰ ἐκπληρωθοῦν.

Αὐτὸ εἶπε στὴ σύντομη ἀντιφώνησή του καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων κ. ΣΩΤ. ΔΙΚΑΙΑΚΟΣ. Εὐχάριστησε τὴ Διοίκηση ἐκ μέρους τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς γιὰ τὴ διαρκὴ τῆς μέριμνα σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀνετη, εὐχάριστη καὶ πολιτισμένη διαβίωσή του μέσα στὸ Ἴδρυμα, ἐξῆρε τὴν ἀγαθὴ ἐπίδραση πού ἔχουν τέτοιες προσφορὲς ἀκόμα καὶ στὴν ἀποδοτικότητα τῶν ὑπαλλήλων, καὶ τέλος ἐβεβαίωσε τὴ Διοίκηση ὅτι πρῶτοι οἱ ὑπάλληλοι, οἱ καθημερινοὶ θαμῶνες του, θὰ φροντίζουν νὰ κρατήσουν τὸ ὥραίο αὐτὸ καινούργιο Κυλικεῖο τους στὴν πολιτιστικὴ στάθμη πού τὸ ἴδιο ἐπιβάλλει.

ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ

Φεβρουάριος 1967

№ 68

Ἡ Ἐπίδοση τῶν Ἐπάθλων τοῦ Τρίτου Διαγωνισμοῦ μας Διηγήματος

Τῇ ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ἔγινε, στὸ γραφεῖο τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑ, ἡ ἐπίσημη ἐπίδοση τῶν ἐπάθλων τοῦ Τρίτου Διαγωνισμοῦ Διηγήματος τοῦ Κύκλου.

Ἡ Διοίκηση τῆς Τραπεζῆς, θέλοντας νὰ ὑπογράμμισει, ὅπως καὶ κατὰ τὴν ἐπίδοση τῶν Ἐπάθλων τοῦ Πρώτου Διαγωνισμοῦ (Ἰανουάριος 1962) καὶ τοῦ Δεύτερου (Νοέμβριος 1963), τὴ σημασία πού ἀποδίδει στὴν ὑπαρξὴ καὶ τὴν προκοπὴ τοῦ Κύκλου, — ἔδωσε καὶ πάλι στὴ συγγέντρωση αὐτῇ ἰδιαίτερος πανηγυρικὸ χαρακτήρα. Παρέστησαν : Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς Καθηγητὴς κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑΣ, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν οἱ Ὑποδιοικηταὶ τῆς Τραπεζῆς κκ. ΔΗΜ. ΓΑΛΑΝΗΣ καὶ Ι. Σ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ· τὰ μέλη τῆς Κριτικῆς

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑ

Ἐπιτροπῆς τοῦ Διαγωνισμοῦ : ὁ κ. ΗΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὁ κ. ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΕΤΣΑΛΗΣ - ΔΙΟΜΗΔΗΣ, Βραβεῖο Πεζογραφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, Πρῶτο Κρατικὸ Βραβεῖο Διηγήματος καὶ Κρατικὸ Βραβεῖο Μυθιστορηματικῆς Βιογραφίας, καὶ ὁ γνωστὸς ποιητὴς καὶ δοκιμιογράφος κ. ΜΗΝΑΣ ΔΗΜΑΚΗΣ, Πρῶτο Κρατικὸ Βραβεῖο Ποιήσεως· ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διοικητικοῦ τῆς Τραπεζῆς κ. ΚΩΝΣΤ. ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΣ· ὁ ἄλλοτε Διευθυντὴς τοῦ Διοικητικοῦ, Γραμματεὺς σήμερα τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς, κ. ΑΡ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ· ὁ Ὑποδιευθυντὴς τοῦ Διοικητικοῦ κ. ΠΑΝ. ΚΑΤΣΙΑΡΔΗΣ· ὁ Προσωπάρχης τῆς Τραπεζῆς Ὑποδιευθυντὴς κ. ΑΝ. ΠΑΡΧΑΣ· ὁ Ἐντεταλμένος Τμηματάρχης Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Γραμματείας κ. ΑΝΔΡ. ΜΠΟΝΗΣ· οἱ βραβευθέντες : ὁ κ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΣΜΑΣ, Βοηθὸς Διαχειριστῆς, καὶ ὁ κ. ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΡΥΤΙΝΟΥ-ΚΟΜΝΗΝΟΥ, Λογιστὴς· ὁ Ἐπόπτης τῆς Συντάξεως καὶ Φιλολογικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐπιμελητῆς τοῦ Κύκλου Ἀρχιλογιστὴς κ. ΝΑΣΟΣ ΔΕΤΖΩΡΤΖΗΣ· εκπρόσωποι τοῦ Τύπου· οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς « φιλολογικοὺς » συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ καὶ πολλοὶ ἄλλοι συνάδελφοι.

»»

Στὴν ἀρχὴ τὸ λόγο ἔλαβε ὁ Πρόεδρος τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ἡλίας Βενεζῆς. Ὁ κ. Βενεζῆς, ἀπευθυνόμενος στὸ Διοικητὴ τῆς Τραπεζῆς κ. Ζολώτα, εἶπε τὰ ἑξῆς :

Κύριε Διοικητά,

Μὲ αὐτὴ τὴν τελετὴ πὺν γίνεται σήμερα στὸ γραφεῖο σας, καὶ πὺν ἔτσι παίρνει ἰδιαίτερη λάμψη, νομίζω ἐφορτᾶσονται καὶ κάτι γενέθλια : Τὰ ἔξι ἢ ἐφτά χρόνια τῆς ζωῆς τοῦ Κύκλου. Οἱ χρονολογίαι δὲν εἶναι πλέον εὐχάριστες οὔτε στοὺς ἄνδρες, ὅχι μόνον στὶς γυναῖκες. Εἶναι ὅμως πολὺτιμες γιὰ ἰδρύματα καὶ γιὰ ἔργα τῆς Ἐπιστήμης καὶ τοῦ Πνεύματος. Σὰς ἀνήκει, κύριε Διοικητά, ἡ τιμὴ τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ Κύκλου. Βέβαια, τὸ πρᾶγμα ἤθελε κάποια γενναιότητα : ὁ Καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ἰδρύματος, ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν νόμων, νὰ θεμελιώνει ἓνα περιοδικὸ πνευματικῆς καλλιέργειας, μὲ ποιήματα, μὲ διηγήματα, καὶ μὲ ὁ λ ὁ γ ρ ε ς μ ὁ ν ο σελίδες ἀφιερωμένες σὲ οἰκονομικὰ θέματα. Θυμᾶμαι τὸν ἐνθουσιασμό σας ὅταν εἶχατε τὴν καλοσύνη νὰ μοῦ ἀνακοινώσετε, ἐδῶ καὶ ἐφτά χρόνια, τίς σκέψεις σας. Θυμᾶμαι ἀκόμη τὴν ἀντίσταση τῆς

τραπεζικῆς οἰκογενείας μᾶς, κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς, ἐναντίον αὐτῶν τῶν « περιττῶν » πραγμάτων. Σήμερα, φαντάζομαι, αὐτὴ ἡ ἀντίσταση θὰ ἔχει περιορισθεῖ στὸ ἐλάχιστο : Ὁ Κύκλος ἐπεβλήθη μέσα καὶ ἔξω ἀπ' τὴν Τράπεζα, θεωρεῖται μίᾳ ἀπ' τίς καλύτερες ἐκδόσεις πὺν γίνονται στὴ χώρα μᾶς, καὶ τιμᾷ τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Τὰ καλὰ χέρια στὰ ὁποῖα τὸν ἐμπιστευθήκατε, τοῦ κ. Νάσου Δετζωρτζῆ, ἀπεδείχθησαν ὑπεράξια.

Τὸ ἐκπληκτικὸ εἶναι ὅτι ἡ ἀρχὴ πὺν εἶχε τεθεῖ προγραμματικά, ὅτι συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ θὰ εἶναι μ ὁ ν ο ν ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐτηρήθη μὲ ἀδυστοχία, χωρὶς νὰ ἐξασθενήσει ἡ ποιότης τοῦ περιεχομένου τῶν τευχῶν τῶν ἑξὶ ἐτῶν. Τόσους λοιπὸν ποιητὲς, διηγηματογράφους, χρονικογράφους, ἀνθρώπους μὲ εὐαισθησία καὶ μὲ καλλιέργεια, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, στεγάζει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος; Ὑπάρχει κίνδυνος νὰ σὰς κατηγορήσουν κάποτε, κύριε Ζολώτα, ὅτι ἡ Σχολὴ Τραπεζικῶν Σπουδῶν πὺν ἰδρύσατε εἶναι προπέτασμα, καὶ πὺς ἡ ἀθηντικὴ Σχολὴ τῆς Τραπεζῆς εἶναι ἡ τοῦ Κύκλου, πὺν βγάζει ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς τῆς φαντασίας. Εὐδυνῶς πὺν ἡ κοινωνία μᾶς ξεπέρασε πῦν αὐτὸ τὸ στάδιο, ὅπου ὁ δικαστὴς ῥωτοῦσε τὸ μάρτυρα : « Τί δουλειὰ κάνετε, κύριε μάρτυς ; — Ποιητὴς », ἀπαντοῦσε ὁ μάρτυς. Καὶ ὁ δικαστὴς ὀργισμένος : « Δὲ σὰς ῥώτησα τί εἴσατε. Τί δουλειὰ κάνετε σὰς ῥώτησα. » Κι' αὐτὸ ἐπειδὴ τὸ νὰ εἶσαι ποιητὴς ἦταν τίποτα, καὶ αὐτὸ τὸ τίποτα ἀπέκλειε τὸ νὰ κάνεις σωστὰ ὅτιδήποτε ἄλλο. Χρειάστηκαν παραδείγματα καὶ ἔργα βίον ὑψηλά, ὅπως τοῦ Κωστῆ Παλαμά π.χ., πὺν σ' ὅλη τὴ ζωὴ του ἦταν Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ συντάκτης τῶν Πρακτικῶν του, γιὰ ν' ἀλλάξει αὐτὴ ἡ νοοτροπία. Σήμερα ἔχουμε ὅλοι πεισθεῖ ὅτι εἶναι βαθμίδα πολιτισμοῦ, καὶ, ἂν θέλετε, καὶ ἀνάγκη ἰσορροπίας τοῦ ψυχικοῦ βίου τοῦ ἐργαζομένου ἀνθρώπου, νὰ ἔχει τὴν εὐχέρεια καὶ τὴν ἱκανότητα, κάποτε καὶ τὸ πάθος, τῆς διαφυγῆς σὲ ἔργα τῆς Τέχνης καὶ τοῦ Πνεύματος.

Μὲ αὐτὲς τίς σκέψεις οἱ συνάδελφοί μου τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγὼ κοιτάσαμε τὰ κείμενα καὶ τὸ ἐφτερευνοῦ Διαγωνισμοῦ. Ὑποχρεωμένος νὰ προεδρεύω σὲ ἄλλες Κριτικὲς Ἐπιτροπές, ἐκτὸς τῆς Τραπεζῆς, διαβάζω πολλὰ καὶ ἔχω μέτρα συγκρίσεως. Μπορῶ, κύριε Διοικητά, νὰ σὰς βεβαιώσω ἐν πλήρει εὐθύνη : Στεγάζετε ἐξαιρετοὺς ἀφηγητὰς. Οἱ οἰκονομολόγοι σας θὰ πρέπει νὰ τὸ λογαριάζουν. Ἐπειδὴ τελικῶς ἡ Τέχνη ἔχει τὸ προβάδισμα ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμη, μὲ τὸ νὰ ἔχει καὶ τὴ μεγαλύτερη διάρκεια.

Σὰς εὐχαριστῶ, κύριε Διοικητά, πὺν μᾶς ἐμπιστεύσατε κάθε

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΙΣΤΑΜΕΝΟΥΣ

τόσο, στον κ. Πετσάλη-Διομήδη, στον κ. Δημακίη και σ' έμένα, τούτο τὸ εὐχάριστο καθήκον. Σὰς εὐχαριστῶ πού μᾶς φιλοξενεῖτε ἐδῶ αὐτὴ τῇ στιγμῇ. Καὶ συγχαίρω ἐνώπιόν σας τοὺς βραβευμένους παλαιούς ἐν Τραπέζῃ συναδέλφους μου, — καθὼς καὶ τὴν ὑπηρεσία τοῦ Περιοδικοῦ γιὰ τὴν ἀφογῆ τάξῃ μὲ τὴν ὁποία διεξήχθησαν ὅλα τὰ τυπικά τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Μετά τὸν κ. Βενέζη, ὁ κ. Νάσος Δετζώρτζης ἐδιάβασε τὸ ἐπίσημο Πρακτικὸ τῆς Ἀπονομῆς τῶν Βραβείων. Τὸ Πρακτικὸ, συντεταγμένον καὶ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Κρίσεως τοῦ Διαγωνισμοῦ κατὰ τὴν τελικὴ τῆς συνεδρίασης τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1966, δημοσιεύθηκε σὲ προηγούμενον τεῦχος τοῦ Κύκλου (ἀριθ. 64, Ὀκτώβριος 1966, σελ. 267).

Μετά τὴν ἀνάγνωση τοῦ Πρακτικοῦ ἔγινε καὶ ἡ ἐπίδοση τῶν ἐπάθλων τοῦ Διαγωνισμοῦ, ἀπὸ τὸ Διοικητὴ τῆς Τραπέζης κ. Ξ. Ζολῶτα αὐτοπροσώπως. Ἐνῶ ὁ κ. Νάσος Δετζώρτζης ἀνακοίνωνε τὰ ὀνόματα τῶν βραβευθέντων (βλέπε τὰ σχετικὰ στὸν Κύκλο, τεῦχος 65, Νοέμβριος 1966, σελ. 298, στήλῃ α') καὶ τοὺς παρουσίαζε στὴ Διοίκησιν, — ὁ κ. Δημήτριος Κοσμάς, εἶπε, ἔχει τιμηθεῖ μὲ τὸ Α' Βραβεῖο καὶ στὸν Πρῶτο Διαγωνισμό τοῦ Κύκλου, ἡ δὲ κ. Στέλλα Καρτινοῦ-Κομνηνοῦ, πού ἔχει ἐπίσης τιμηθεῖ μ' ἓνα Δ' Βραβεῖο καὶ στὸ Δεύτερο Διαγωνισμό τοῦ Κύκλου, εἶναι καὶ γνωστὴ ποιήτρια καὶ ἔχει ἐπανελλιημένως διακριθεῖ καὶ σὲ ποιητικούς διαγωνισμούς, — ὁ κ. Διοικητὴς ἐκάλεσε τοὺς δύο βραβευθέντας, τοὺς συγχάρηκε γιὰ τὴν ἐπίδοσή τους στὰ Γράμματα, καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐπέδωσε τὰ χρηματικὰ ἐπαθλα τῶν βραβείων τους, τοὺς εὐχέθηκε κι' ἄλλες ἀνάλογες ἐπιτυχίες στὴ συγγραφικὴ καὶ τὴν ὑπαλληλικὴ τους σταδιοδρομία.

Μετά τὴν ἐπίδοση τῶν ἐπάθλων ἔλαβε τὸ λόγο ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. Ζολῶτας, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἐν πρώτῳις θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν τριῶν ἐξεχόντων λογοτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον καὶ πάλιν τὴν καλὸσύνῃν νὰ δεχθῶν νὰ διαβάσουν καὶ νὰ κρίνουν τὰ διηγήματα πού ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν Γ' Διαγωνισμόν τοῦ Κύκλου πρὸς βράβευσιν. Ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὴν τιμὴν διὰ τὴν Τραπέζαν τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ τρεῖς αὐτοὶ διαπρεπεῖς λογοτέχναι, οἱ κ.κ. Ἡλίας Βενέζης, Θανάσης Πετσάλης-Διομήδης καὶ Μηνᾶς Δημάκης, ὑπῆρξαν ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ὅπως καὶ εἶναι ἰδιαιτέρως εὐχάριστον τὸ ὅτι σήμερον ἀπονέμονται αὐτὰ τὰ Βραβεῖα εἰς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης διὰ λογοτεχνικά ἔργα των, τὰ ὁποῖα, ὅπως εἶπε ὁ κ. Βενέζης,

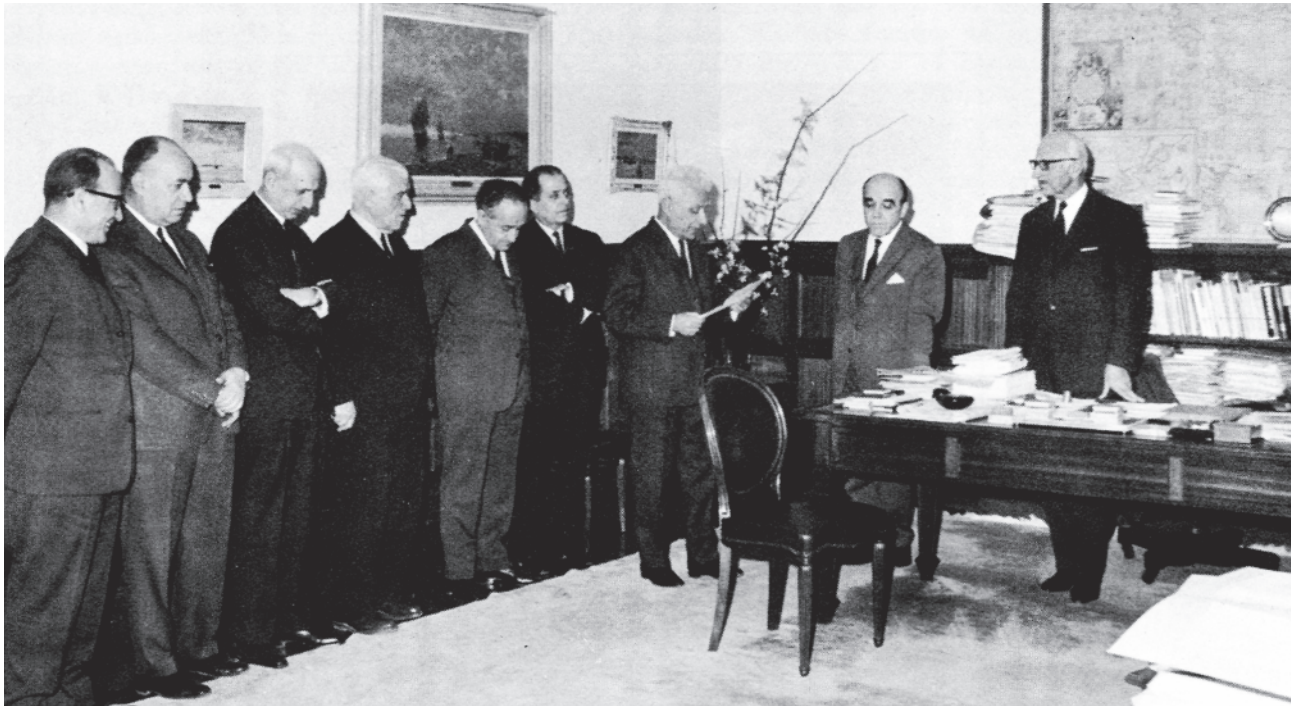
διὰ λογοτεχνικά ἔργα τῶν, τὰ ὁποῖα, ὅπως εἶπε ὁ κ. Βενέζης, εἶναι ἀξιόλογα. Διὰ τοῦτο μὲ μεγάλῃ χαρὰν ἀπευθύνω τὰ συγχαρητήρια τῆς Διοικήσεως εἰς τοὺς ἐπαιτίως βραβευθέντας κύριον Κοσμάν καὶ κυρίαν Καρτινοῦ-Κομνηνοῦ.

Μὲ τὴν ἐνκαιρίαν αὐτὴν ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησίν μου διὰ τὴν μεγάλῃ ἐπιτυχίαν τοῦ Κύκλου, εἰς τὸν ὁποῖον δημοσιεύονται ἄρθρα καὶ ποικίλα λογοτεχνήματα πού γράφονται ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ ἐκφράζω εἰς ὅλους τοὺς συνεργάτας του τὰς θερμότητας εὐχαριστίας μου, — ἰδιαίτέρως δὲ εἰς τὸν κ. Δετζώρτζην, πού εἶναι πραγματικὸς κέρβερος εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, διότι ἔτσι ἐπιτυγχάνει νὰ στέκεται τὸ περιοδικὸν εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον.

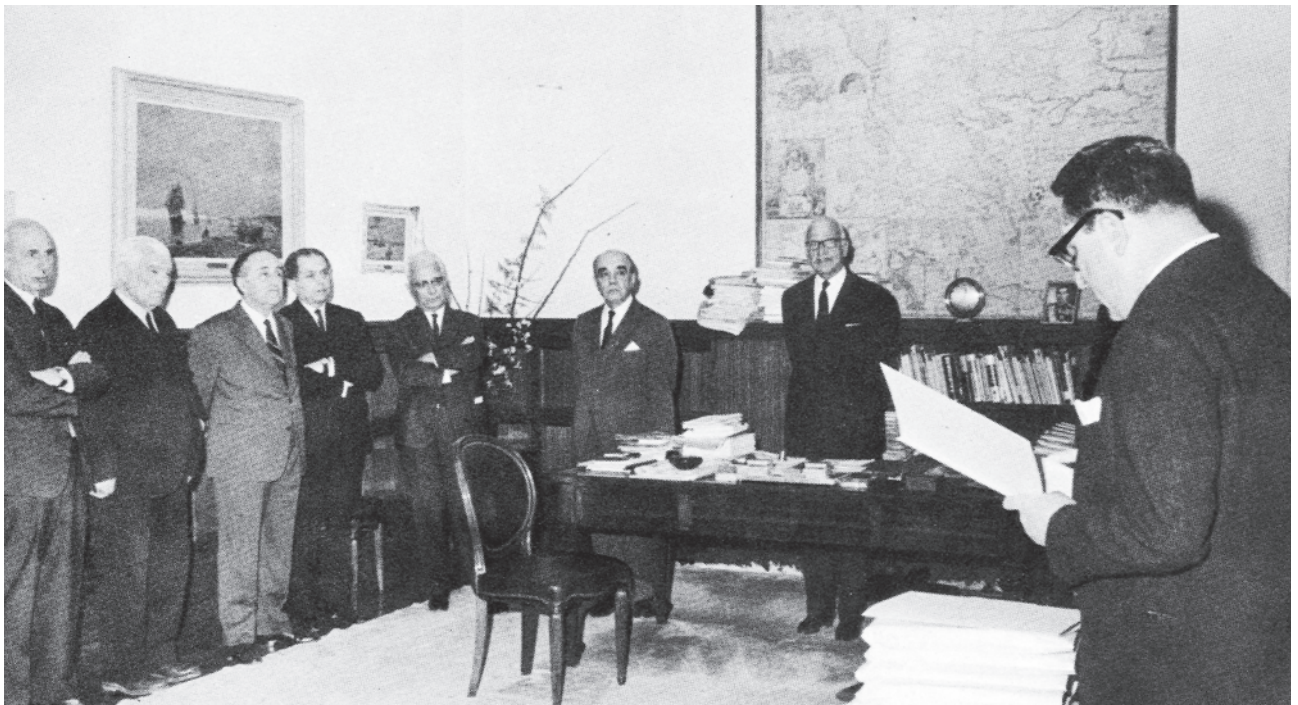
Μετά τὴν διαπίστωσιν ὅτι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν Διαγωνισμόν, ὅπως ἠκούσαμεν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Πρακτικοῦ, 32 διηγήματα, καὶ ὅτι, κατὰ τὴν Κριτικὴν Ἐπιτροπὴν, πολλὰ ἦσαν ἀξιοπρόσεκτα, νομίζω ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ καθιερωθῇ ἐκτός τῶν Βραβείων καὶ ἡ ἀπονομὴ Ἑπαινῶν εἰς τὰ ἀμέσως καλύτερα ἔργα. Ἔτσι, ἐκτός τῶν τριῶν πρώτων, τῶν τιμωμένων μὲ τὰ τρία κύρια Βραβεῖα, καὶ οἱ ἄλλοι, ἐφ' ὅσον τὰ ἔργα των θὰ ξεχωρίζουν, θὰ δύνανται νὰ τύχουν διακρίσεως, καὶ δὲν θὰ νιώθουν ὅτι ἀπέτυχαν ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα ἐπέτυχαν ἀλλὰ εἰς μικρότερον μόνον βαθμόν.

Προτοῦ τελειώσω θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω καὶ πάλιν ὅλους τοὺς συνεργάτας τοῦ περιοδικοῦ καὶ νὰ εὐχηθῶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ Κύκλος νὰ εὐμερεῖ καὶ νὰ προσδεύῃ, μὲ τὴν συμβολὴν καὶ τὰς συνεργασίας ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων συναδέλφων, ὥστε νὰ εἶναι πάντοτε μία ἐκδοσις ὄχι μόνον ἀξιοπρόσεκτος ἀλλὰ καὶ ἐξέχουσα.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ κ. Νάσος Δετζώρτζης, παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπ' ὅσα εἶπε ὁ κ. Διοικητὴς γιὰ τὴν ἀπονομὴ καὶ Ἑπαινῶν, ἀπὸ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμό, στὰ διηγήματα ἐκεῖνα πού θὰ ἀξιολογοῦνται ὡς τὰ καλύτερα μετὰ τὰ τρία πρώτα, ἀνακοίνωσε ὅτι ἡ Σύνταξις τοῦ Κύκλου, παρακινήσασθαι ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ κείμενα πού ἔκρινε ἦσαν ἀξιοπρόσεκτα, κατέληξε καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆ δικῆς τῆς σὲ κάτι ἀνάλογο μὲ τὴν ὡραία ἰδέα τοῦ κ. Διοικητοῦ. Διέβασε, μετὰ τὴν ἐκδοσὴ τῶν Ἀποτελεσμάτων τοῦ Διαγωνισμοῦ, τὰ ὑπόλοιπα 29 διηγήματα, καὶ εἶναι στὴν πολὺ εὐχάριστη θέσιν νὰ ἀναφέρει ὅτι ἀπ' αὐτὰ ξεχώρισε τὰ 11, ὅτι ζήτησε ἤδη ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς τοὺς νὰ τῆς ἀνακοινώσουν τὰ ὀνόματά τους (βλ. σχετικὰ στὸν Κύκλο, τεῦχος 66, Δεκέμβριος 1966, σελ. 332, στήλῃ β') καὶ ὅτι θ' ἀντίσει τὴ δη-

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ κ. ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

μοσίευσή τους από το μεταπροσεχές τεύχος, αριθμός 70, του περιοδικού. Ο κ. Δετζώρτζης είπε ακόμα ότι αισθάνεται το χρέος να ευχαριστήσει θερμότατα εκ μέρους του Κύκλου — της Συντάξεως και των Συνεργατών του, και ιδιαιτέρως των « φιλολογικών » και « καλλιτεχνικών » Συνεργατών του — το Διοικητή της Τραπέζης κ. Ζολώτα για τον επίσημο χαρακτήρα που θέλησε να δώσει στην επίδοση των Έπαθλων και του Τρίτου αυτού Διαγωνισμού Διηγήματος, όπως και για τη στοργή με την οποία η Διοίκηση περιβάλλει γενικότερα το περιοδικό και ειδικότερα κάθε επίδοση των συναδέλφων στα Γράμματα και τις Τέχνες, — και τελείωσε βεβαιώνοντας ότι η ευμένεια των κρίσεών της για την ως τώρα πορεία του περιοδικού αποτελεί για τη Σύναξη του Κύκλου όχι μόνο τίτλο τιμής, αλλά και έπιταγή να διατηρήσει άπαρμείωτη τη συναι-

σθηση της ευθύνης της και να έντεινι τις προσπάθειες της για την όλη προκοπή του.

Τέλος, τα μέλη της Κριτικής Έπιτροπής του Διαγωνισμού συγχάρηκαν θερμά τους βραβευθέντας, όπως επίσης θερμά τους συγχάρηκαν και οι Υποδιοικητά κ.κ. Δημ. Γαλάνης και Ί. Πεσμαζόγλου (που είχε δώσει μάλιστα και το σύνθημα των χειροκροτημάτων τη στιγμή της επιδόσεως των χρηματικών επάθλων των βραβείων τους), οι παρίσταμενοι ανώτεροι υπάλληλοι της Τραπέζης, οι εκπρόσωποι του Κύκλου, και οι άλλοι συνάδελφοι.

ΕΠΠΛΕΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΠΑΘΛΩΝ
ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Ξ ΖΟΛΩΤΑΣ, ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ,
ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΕΠΙΔΙΔΕΙ ΣΤΟΝ κ. ΔΗΜΗΤΡΗ Κ. ΚΟΣΜΑ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΕΠΑΘΛΟ ΤΟΥ Α' ΒΡΑΒΕΙΟΥ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Ξ ΖΟΛΩΤΑΣ, ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ,
ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΕΠΙΔΙΔΕΙ ΣΤΟΝ κ. ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΡΥΤΙΝΟΥ-ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΕΠΑΘΛΟ ΤΟΥ Β' ΒΡΑΒΕΙΟΥ

ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑΣ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ:
Ο κ. ΝΙΚΟΣ ΡΟΔΗΣ, ΟΙ δδ. ΡΙΤΣΑ ΧΩΡΑΪΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΝΑ ΟΡΤΕΝΤΖΑΤΟΥ, ΟΙ κκ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΑΜΠΗΣ, ΕΡΜΗΣ ΡΟΥΤΣΟΣ,
Η δ. ΝΤΙΝΑ ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΟΥ, Η κ. ΣΟΥΛΑ ΑΝΔΡΕΑΔΗ ΚΑΙ Ο κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΙΟΝΗΣ

Η κ. ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ, Ο κ. ΝΙΚΟΣ ΜΕΛΑΣ, ΟΙ κκ. ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΒΡΥΩΝΗ-ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ,
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΜΠΙΖΕΛΗΣ, ΦΩΤΗΣ ΜΑΣΤΙΧΙΑΔΗΣ, ΣΤΕΛΙΟΣ ΛΥΚΟΥΡΕΣΗΣ ΚΑΙ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΥΤΑΒΑΣ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΡΧΑΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΤΣΙΑΡΔΗΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΣ

Μάρτιος 1967

№ 69

ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Κάθε Παρασκευή στις 9 μ.μ. η διακεκριμένη πρωταγωνίστρια του ελληνικού θεάτρου — αλλά και λογότατος άνθρωπος — κυρία Έλενη Χαλκούση προκαλεί στο Ραδιόφωνο προσωπικότητες του τόπου μας και συνομιλεί μαζί τους με θέμα τις μουσικές τους προτιμήσεις.

Την Παρασκευή 3 Μαρτίου ο διάλογος ήταν με το Διοικητή της Τραπέζης μας Καθηγητή κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑ, της 'Ακαδημίας 'Αθηνών. Ο Κύριος δημοσιεύει με πολλή χαρά την εξαιρετικά ενδιαφέρουσα αυτή συνομιλία, — παρουσιάζει σε αναμνήσεις και προσωπικά βιώματα γύρω από τη μουσική, αλλά και σε πολύ αξιωματικές απόψεις για διάφορα μουσικά ζητήματα.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ δυο ειδών κοκεταρίες, αγαπητοί ἀκουαταί, — άρχισε την έκπομπή της η κυρία **ΕΛΕΝΗ ΧΑΛΚΟΥΣΗ**. Των ανθρώπων που ευχαριστιούνται να πεις πολλά γι' αυτούς, και των ανθρώπων που δεν θέλουν να πεις τίποτα. Και δεν ξέρω ποιά από τις δυο είναι βαθύτερη. Ο σημερινός φιλοξενούμενός μας, ο κ. ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ, δεν θέλει να πούμε τίποτα παρουσιάζοντάς τον. Ασφαλώς γιατί είναι βέβαιος ότι περιιτεύει κάθε παρουσίαση. Λοιπόν, λέμε απλά ότι σήμερα έχουμε τη μεγάλη τιμή να φιλοξενούμε τον Καθηγητή κ. Ξενοφώντα Ζολώτα, Διοικητή της Τραπέζης της Ελλάδος.

Νομίζω κι' εγώ ότι άρκει.

— Λοιπόν, κύριε Διοικητά. Σήμερα δεν σάς καλέσαμε να μās μιλήσετε ούτε για την οικονομική σταθερότητα, ούτε για τη θεωρητική οικονομία, ούτε για τη χροστή βάση. Θά σās παρακαλέσουμε να μās μιλήσετε για μουσική.

Ο κ. ΖΟΛΩΤΑΣ. — Η μουσική μου είναι ιδιαίτερα αγαπητή. Από μικρό παιδί σπούδασα μουσική: πιάνο, φωνητική, άκρόμη και βυζαντινή μουσική. Είχα καθηγητή του πιάνου έναν πολύ καλό Ιταλό δάσκαλο, και της χορωδίας τον καθηγητή του Ωδείου Κωνσταντίνο Παπαδημητρίου.

» Δυστυχώς όλα αυτά σταμάτησαν με τις πανεπιστημιακές μου σπουδές. Άλλά η θητεία μου στο πεντάγραμμο μου έδωσε την απαιτούμενη κατάρτιση ώστε η αγάπη μου και το ενδιαφέρον μου για τη μουσική να συνοδεύονται και από άρκετη γνώση του θέματος. Αργότερα, όταν συνέχισα τις σπουδές μου στο έξωτερικό, είχα πολλές ευκαιρίες να γνωρίσω τη μεγάλη μουσική και να την αγαπήσω περισσότερο.

— Υπάρχει κανένα συγκεκριμένο γεγονός στη βάση αυτής της γνώριμίας και αυτής της αγάπης;

— Ναί. Δυο περιστατικά υπήρξαν βασικά για μένα. Το πρώτο είναι η γνωριμία μου με τη μουσική του Βάγκνερ. Και αυτό έγινε στη Λειψία, χάρη στον τότε συμφοιτητή μου και τώρα Καθηγητή του Έμπορικού Δικαίου Τάκη Πέρδικα, διακεκριμένο πιανίστα, που επέμενε να με οδηγεί τακτικά σε παραστάσεις βαγνεरिकής όπερας. Όμολογώ ότι την πρώτη φορά αίσθάνθηκα ένα *choc* όπως όταν πέφτει κανείς στο νερό.

— Τώρα μιλάει ο πρωταθλητής του κολυμβήματος... Άν δεν κάνω λάθος, το κολύμπι και η μουσική μοιράζονται τις ελεύθερες ώρες σας...

— Αυτό το *choc* που μου έδωσε ο Βάγκνερ όφείλεται στο μεγάλο πάθος που εκφράζει η μουσική του, που μιλάει στην ανθρώπινη ψυχή άγγίζοντάς την ως το βάθος της. Όφείλεται στην καθολικότητα της βαγνερικής όπερας. Όμοιολογώ ότι την πρώτη φορά αίσθάνθηκα ένα *choc* όπως όταν πέφτει κανείς στο νερό.

νοθεσία. Έκτός όμως από τις όπερες, και οι εισαγωγές μόνες τους άποτελούν άυτότελή μουσικά έργα.

— Μήπως, κύριε Διοικητά, θά θέλατε να ακούσετε καμιά εισαγωγή, ή προτιμάτε ένα άπόσπασμα από καμιά βαγνερική όπερα;

— Θά μ' ενδιέφερε ν' ακούσω την εισαγωγή στον *Λόεγκριν* ή στον *Ίπτάμενο Όλλανδό*.

(ΒΑΓΚΝΕΡ)

— Άν δεν κάνω λάθος, κύριε Διοικητά, μιλήσατε για δυο άποκαλυπτικά περιστατικά. Το ένα ήταν ο Βάγκνερ. Το άλλο;

— Την ίδια εποχή στη Λειψία άκουσα πολύ Μπάχ, χωρίς να το θέλω.

— Πώς χωρίς να το θέλετε;

— Περνούσα ώρες πολλές στη βιβλιοθήκη του Οικονομολογικού Φροντιστηρίου του Πανεπιστημίου της Λειψίας, που βρισκόταν δίπλα στην Έκκλησία του Πανεπιστημίου. Και επί πολλών καιρών γίνονταν εκεί κάθε μέρα οι δοκιμές για το Όρατόριο των Χριστουγέννων του Μπάχ. Η χορωδία και το έκκλησιαστικό όργανο που τη συνόδευε ήταν μια καθημερινή υπόκρουση στη μελέτη μου, που σιγά-σιγά μου έγιναν συνήθεια, ανάγκη μπορώ να πώ. Γνώρισα τη μουσική αυτή, την αγάπησα στις ώρες της μελέτης μου, και ύστερα την άποζητούσα.

— Θά δοκιμάσουμε να σās μεταφέρουμε πίσω στα χρόνια αυτά.

— Ευχαριστώ.

(ΜΠΑΧ)

— Έκτός από Βάγκνερ και Μπάχ, κύριε Διοικητά;

— Θά έκπλαγείτε ίσως άν σās πώ ότι μέσα στην πλειάδα των μεγάλων, των πολύ μεγάλων, για μένα έχει τη θέση του και ο Chopin. Με θέλγει το λιτό ρομαντικό του ύφος. Ίσως όμως να είναι καθαρά συναισθηματική ή προτίμησή μου, γιατί είχα άρχίσει να παίζω Chopin όταν μελετούσα πιάνο.

— Valses;

— Όχι. *Études*.

(CHOPIN)

— Μετά το ρομαντικό Chopin, θέλετε να περάσουμε στους νεώτερους;

— Δέ θά μιλήσω για την έντελώς σύγχρονη, τη δωδεκάφωνη, την άτονική μουσική. Έμένα μου είναι άπαραίτητη η άρμονία μαζί με το ρυθμό. Από τη νεώτερη, όχι την έντελώς νέα μουσική, μία άνάμνηση που μου μένει ζωντανή είναι μία σύνθεση του Σοστάκοβιτς, που άκουσα να διευθύνει ο Μητρόπουλος την τελευταία φορά που μās ήρθε. Ουμᾶστε; Τότε που έβρεξε, και δόθηκε η συναυλία στον Όρφέα. Ήταν, άν δεν κάνω λάθος, μία σύνθεση που απέδιδε τους ήχους και τη ζωή ενός εργοστασίου. Άλλωστε στον Μητρόπουλο όλοι όφείλουμε πολλά.

— Μήπως θά θέλατε ν' ακούσετε κάτι υπό τη διεύθυνση του Μητρόπουλου;

— Άν είχατε τους χορούς του Σκαλκώτα, που για μένα είναι το καλύτερο νεοελληνικό έργο...

. (ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ)

— Θέλετε να ξανάρθουμε σέ σās, κύριε Διοικητά ;

— Σās ακούω, κυρία Χαλκούση.

— Μās είπατε ότι οι μουσικές σας σπουδές εκτός από πιάνο και φωνητική περιελάμβαναν και μελέτη της βυζαντινής μουσικής.

— Μάλιστα. Και με απασχόλησε αρκετά. Πιστεύω ότι η βυζαντινή μουσική είναι εθνική μας μουσική και πρέπει να την προσέξουμε. Είναι η μουσική μας κληρονομιά, που οι ρίζες της βρίσκονται στην αρχαία ελληνική μουσική. Οι μεγάλοι Πατέρες της Έκκλησίας, θρεμμένοι με την αρχαία ελληνική παιδεία, θά είχαν ασφαλώς επηρεαστεί στη μουσική τους εμπνευση από τη μουσική των αρχαίων. Αργότερα όμως, επί Τουρκοκρατίας, η μουσική αυτή επηρεάστηκε από ασιατικά μοτίβα, και η βυζαντινή μουσική, αυτή που έφτασε ως τις μέρες μας, δεν είναι η καθαρή μουσική των Βυζαντινών. Η επίσημη Έκκλησία εξακολουθεί να υποστηρίζει τη βυζαντινή μουσική όπως έχει σήμερα, θέλει να την επιβάλει και αποδοκιμάζει τελευταία την ευρωπαϊκή χωροδία, που εξ άλλου περιορίζεται μόνο στη θεία λειτουργία. Αυτό δεν το επικροτώ. Νομίζω ότι έχουμε επιτακτικό καθήκον να ξεκαθαρίσουμε τη βυζαντινή μουσική από τις ασιατικές επιδράσεις. Για να το επιτύχουμε όμως αυτό πρέπει να γίνουν συστηματικές έρευνες και μελέτες.

— Και τί προτείνετε, κύριε Ζολώτα ;

— Θα έπρεπε η Ίερα Σύνοδος να θεσπίσει υποτροφίες για νέους, που αφού σπουδάσουν μουσική και ιστορία εδώ και στο εξωτερικό, και αποκτήσουν ειδική κατάρτιση στη βυζαντινή μουσική, να καταγίνουν με το έργο της εκκαθάρισης της μουσικής αυτής και την περαιτέρω εξέλιξή της.

— Νομίζω πως έχουν γίνει τέτοιες απόπειρες κατά καιρούς.

— Ναι. Κυρίως ο Ψάχος και ο Γιάννης Σακελλαρίδης είχαν παλαιότερα ασχοληθεί με ζήλο με το θέμα αυτό. Όλα όμως αυτά έγιναν σποραδικά, χωρίς σύστημα, και χωρίς έμβαστη στίς ρίζες της μουσικής μας παραδόσεως.

— Γιατί δεν κάνετε μιὰ πρόταση στην ΉΑκαδημία, κύριε ΉΑκαδημαϊκή ;

— ΉΑως να είναι σκόπιμο. Νομίζω όμως ότι η βυζαντινή μουσική είναι θέμα πρωτίστως της πρωτοβουλίας της Έκκλησίας. Πιστεύω πως ήρθε η στιγμή να καταπιαστούμε σοβαρά με το θέμα αυτό, και να εκμεταλλευθούμε μιὰ εθνική κληρονομία μεγάλης αξίας. Δεν έχουμε παρά να μιμηθούμε άλλους λαούς, που έχουν παρουσιάσει τεράστιο έργο σε παρόμοιους τομείς.

— Σās ευχαριστώ, κύριε Διοικητά, που μου δώσατε τη χαρά να σās πάρω από τη χρυσή σας βάση και να σās κάμω να μιλήσετε για μουσική, που ήταν η παιδική σας αγάπη και που της μείνατε πιστός.

— Κι' εγώ σās ευχαριστώ, κυρία Χαλκούση, για την καλοσύνη που είχατε να με καλέσετε να συζητήσω μαζί σας για τις μουσικές μου προτιμήσεις. Το έκανα ευχαρίστως, γιατί είμαι παλαιός θαυμαστής του ταλέντου σας, και με χαρά παρακολουθώ την τόσο ζωντανή δράση σας, που με τὰ χρόνια εύρυνεται ολοένα και περισσότερο.

Μάιος 1967

ΉΑ ΔΑ΄ ΉΑτήσια Γενική Συνέλευση των Μετόχων της Τραπεζής

ΣΤΙΣ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ΄ συνήλθε στο Κεντρικό Κατάστημα της Τραπεζής η ΔΑ΄ ΉΑτήσια Τακτική Γενική Συνέλευση των Μετόχων της, ενώπιον της οποίας ο Διοικητής της Τραπεζής κ. ΉΑΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ διάβασε, εξ ονόματος του Γενικού Συμβουλίου, την ΉΑτήσια ΉΑκθεσή του επί των πεπραγμένων εν γένει της Τραπεζής και των εξελίξεων και προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας κατά το 1966.

Είναι δίκαιο και σκόπιμο, ετόνισε στην αρχή ο κ. Διοικητής, να προβάλλονται και να συνειδητοποιούνται τὰ οικονομικά επιτεύγματα του ελληνικού λαού, παράλληλα όμως προς τις ελλείψεις, που δεν πρέπει ούτε να υπερβάλλονται αλλά ούτε και να υποτιμώνται.

ΉΑ πρόσδο της ελληνικής οικονομίας το 1966, είπε ο κ. ΉΑεν. Ζολώτας, συνοψίζεται στην ταχεία αύξηση, για τέταρτο κατά σειρά έτος, του εθνικού εισοδήματος, αύξηση συνοδευόμενη από βελτίωση της συνθέσεώς του, και δη με αύξηση του εισοδήματος από δευτερογενή παραγωγή, ενώ παράλληλα οι προσδιοριστικοί παράγοντες της νομισματικής ισορροπίας είχαν κατά το ΄πλεϊστον ευνοϊκότερη διαμόρφωση. ΉΑ άλλου όμως, σε πολλές περιπτώσεις σημειώθηκαν σημαντικές αποκλίσεις από την ιδεατή μεγιστοποίηση των προσπαθειών και των αποτελεσμάτων, καθώς και ουσίωδες ύστερήσεις από πλευράς επιτεύξεως των αναγκαίων διαρθρωτικών αναπροσαρμογών, που είναι απαραίτητες για τη συνέχιση και τη βελτίωση των ρυθμών οικονομικής ανόδου.

Ο κ. Διοικητής εξήρε επίσης το γεγονός ότι το 1966 επιτεύχθηκε η εκτόπιση της χρυσοφιλίας, αλλά, πρόσθεσε, οι εξελίξεις αυτές, καθώς δεν συνοδεύθηκαν από συμπληρωματικές διαρθρωτικές βελτιώσεις, κυρίως στον τομέα των βιομηχανικών επενδύσεων, έκαναν πιο έκδηλες τις αδυναμίες της οικονομίας για την παραγωγική αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων. ΉΑ προς όμως στο ένδεχομένο της εμφανίσεως τάσεως χαλαρώσεως εφεξής της οικονομικής δραστηριότητας, ο κ. Διοικητής εξέφρασε την πεποίθηση ότι η οικονομική πολιτική διαθέτει αποτελεσματικά μέσα συμψηφιστικής ενισχύσεως της ενεργού ζητήσεως κατά τρόπο που αποκλείει την κάμψη της οικονομικής δραστηριότητας.

Σοβαρότητα εμφανίζει το θέμα του περιεχομένου της συμψηφιστικής λειτουργίας της οικονομικής πολιτικής, η οποία, σε μία χώρα υπό ανάπτυξη, πρέπει να είναι αναδιαρθρωτικού και άμεσως παραγωγικού χαρακτήρα. ΉΑ ενίσχυση άμεγβλου παραγωγικότητας η καταναλωτικών δαπανών να μὲν συμβάλλει βραχυχρονίως στην τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας, αλλά μακρινά συγχρόνως τη συμβολή των χρησιμοποιοιθέντων πόρων στην οικονομική ανάπτυξη. ΉΑδη, είπε ο κ. Ζολώτας, ο νομισματικός προγραμματισμός κινήθηκε για την τόνωση των βιομηχανικών και τουριστικών επενδύσεων και της λαϊκής και αγροτικής στέγης, τομείς που επισημάνθηκαν ως επίκεντρα συμψηφιστικής και αναπτυξιακής συγχρόνως οικονομικής δραστηριότητας.

Προχωρώντας ύστερα στην ανάλυση των επί μέρους εξελίξεων της ελληνικής οικονομίας, ο κ. Διοικητής ετόνισε την αύξηση των ιδιωτικών καταθέσεων στις τράπεζες, που σημειώθηκε το 1966 και που ξεπέρασε κάθε προηγούμενο στη χώρα μας. Το γεγονός αυτό, είπε ο κ. Ζολώτας, δεν πρέπει κατ' αρχήν να συνδέεται με το επίπεδο της οικονομικής δραστηριότητας. ΉΑ αύξηση των ιδιωτικών καταθέσεων τότε μόνο αποτελεί λόγο ανησυχίας, όταν συμπίπτει με τάση αύξησης της συνολικής αποταμιεύσεως που να υπερβαίνει τη σχεδιαζόμενη αύξηση των επενδύσεων, και όχι όταν προέρχεται από μεταβολή της μορφής υπό την οποία τηρούνται τὰ αποταμιεύματα του κοινού, όπως είναι λ.χ. η μετατροπή σε καταθέσεις περιουσιακών στοιχείων που ήταν πρώτα σε χρυσές λίρες.

Ο εξωτερικός τομέας της ελληνικής οικονομίας, είπε εν συνεχεία ο κ. Διοικητής, εμφανίζει όρισμένες ιδιομορφίες. Ο λόγος των εισαγωγών, αλλά κυρίως του ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου, προς το ακαθάριστο εθνικό προϊόν της χώρας είναι, σύμφωνα με διεθνείς συγκρίσεις, υψηλός, και άναμένεται

να αυξηθεί ακόμα περισσότερο. Έξ' άλλου, τὰ κυριότερα ἐνεργητικά στοιχεία τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν συντίθενται ἀπὸ μεγέθη ἰδιαίτερης εὐπάθειας ὡς πρὸς τὸ ἐκάστοτε κλίμα ἐμπιστοσύνης γιὰ τὶς γενικότερες κοινωνικοοικονομικὲς ἐξελίξεις στὴ χώρα, ὥστε ἡ διατήρηση τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἐξωτερικοῦ τομέως τῆς οἰκονομίας νὰ προσδιορίζεται ἀποφασιστικὰ ἀπὸ τὶς γενικότερες αὐτὲς συνθήκες. Εἰδικότερα ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐξωτερικὸ δανεισμό, ὁ κ. Διοικητὴς ἐπισήμανε τὴν ἀνάγκη ὀργανικῆς ἐνσωματώσεως τοῦ στὸ γενικότερο μακροχρόνιο πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, κατὰ τρόπο πὺ νὰ ἐξασφαλίζει τὴν ὀρθολογικότητα ὅχι μόνον τοῦ ἐκάστοτε συνολικοῦ ὕψους τοῦ ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπὶ μέρους παραγωγικῆς χρησιμοποίησεως τῶν πόρων πὺ ἀπορροφῶνται ἀπὸ τὶς ξένες χώρες.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐτόνισε ἐν συνεχείᾳ τὴν πρωταρχικὴ ἀνάγκη διαρθρωτικῶν μεταβολῶν καὶ βελτιώσεων στὸν ἀγροτικὸ τομέα καθὼς καὶ στὶς βιομηχανικὲς καὶ δημόσιες ἐπενδύσεις. Ἀναγνώρισε τὴν κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ σκοπιμότητα τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀγροτικῶν εἰσοδημάτων. Συνεδύσε ὅμως τὴ σχετικὴ εἰσοδηματικὴ πολιτικὴ μὲ τὴν ἐπιδιώξῃ ἀναδιαρθρώσεως καὶ πραγματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀγροτικοῦ τομέως. Τὸ πρόβλημα, κατὰ τὸν κ. Ζολώτα, συνίσταται στὸ νὰ καταστῇ ἐνεργὸς ἡ βοήθεια πὺ παρέχεται στὸν ἀγροτικὸ τομέα, καὶ συγκεκριμένα ὑπὸ τὴν ἔννοια τοῦ νὰ ἀποτελέσει κίνητρο διαρθρωτικῶν μεταβολῶν σ' αὐτὸν τὸν τομέα μὲ τελικὸ ἀποτέλεσμα τὴν αὐτοδύναμη αὐξήση τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος. Γι' αὐτό, εἶπε ὁ κ. Ζολώτας, οἱ μέθοδοι εἰσοδηματικῆς πολιτικῆς πὺ χρησιμοποιοῦνται ἐν προκειμένῳ ἐπιβάλλεται νὰ ἀντικατασταθοῦν ἀπὸ συστήματα πὺ νὰ μὴ ἐπηρεάζουν ἄμεσα ἢ ἔμμεσα τὸ μηχανισμό τῶν τιμῶν. Ἐξ' ἄλλου, ὁ κ. Διοικητὴς ἐτόνισε τὴν ἀνάγκη συστηματικοποίησεως τῆς πολιτικῆς προστασίας τοῦ ἀγροτικοῦ τομέως καὶ τῆς χαράξεως ἐνιαίας κατευθύνσεως.

Ἐξετάζοντας τὴν ἐπιβράδυνση τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου, πὺ παρατηρήθηκε τὸ 1966 στὴ μεταποίηση, ὁ κ. Ζολώτας ἐπισήμανε τὴν ἀνάγκη νὰ ἐξασφαλιστῇ κατ' ἀρχὴν μὲ προοπτικὴ συνέχειας στὰ προσεχῆ ἔτη, ἡ οὐσιώδης εἰσροὴ ἐπιχειρηματικῶν κεφαλαίων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ, μὲ τὰ ὁποῖα ὅχι μόνον ἐνισχύεται ἡ συναλλαγματικὴ θέση τῆς χώρας, ἀλλὰ ἐπιτυγχάνεται συγχρόνως ἡ εἰσαγωγὴ τῶν τελευταίων παραγωγικῶν καὶ ὀργανωτικῶν μεθόδων. Ὡς πρὸς τὸ ρόλο τῆς ΕΤΒΑ, ὁ κ. Διοικητὴς ἐτόνισε ὅτι ἡ δανειοδοτικὴ τῆς λειτουργία τίθεται ἀπὸ τὰ πράγματα σὲ δευτερεύουσα σειρά προτεραιότητος, ἐνῶ πρωταρχικῆς σπουδαιότητος εἶναι νὰ προωθηθοῦν γρήγορα οἱ βιομηχανικὲς ἐπενδύσεις μὲ ἄμεσες πρωτοβουλίες τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ ἐκβιομηχανίσεως.

Τέλος, ὁ κ. Διοικητὴς ἀναφέρθηκε στὸ μέγεθος καὶ τὴ σπουδαιότητα τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων ὑπὸ εὐρεία ἔννοια, δηλαδὴ τόσο ἐκείνων πὺ ἐκτελοῦνται ἄμεσα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὅσο καὶ ἐκείνων πὺ ἐλέγχονται ὁπωσδήποτε ἀπὸ δημόσιους ὀργανισμούς, καὶ ἐπισήμανε τὰ ὑφιστάμενα εὐρύτατα περιθώρια διαρθρωτικῆς βελτιώσεως τῶν, ὥστε νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἐκτέλεση ἔργων ἀμφίβολης κοινωνικοοικονομικῆς σπουδαιότητος.

Ἀναφερόμενος εἰδικότερα στὸ προσωπικὸ τῆς Τραπεζῆς ὁ κ. Διοικητὴς εἶπε τὰ ἀκόλουθα :

« Ἀποτελεῖ προνόμιον δι' ἐμὲ τὸ ὅτι δύναμαι ἐκ νέου ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς νὰ διαβεβαιώσω Ὑμᾶς ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος συνεχίζει τὴν μακρὰν τῆς παράδοσιν ἀνταποκρινόμενη πλήρως εἰς τὰς ἐκ τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς δημιουργουμένης σοβαρᾶς ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύναν, ἐνῶ συγχρόνως διὰ τῆς ὁλοκλήρου ἀνερχομένης στάθμης τῶν ἐσωτερικῶν τῆς ἐν γένει λειτουργιῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῆς σχέσεων ἐπαυξάνεται, διευρύνεται καὶ ἐμπεδύεται ἡ ἥδη ἀπὸ ἐτῶν κτηθεῖσα διεθνῶς ἀναγνώρισις αὐτῆς ὡς ἀρτίως λειτουργούσης Κεντρικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπίσης ἀποτελεῖ καθήκον μου νὰ ἐξάγω ἰδιαίτερος τὴν οὐσιώδη συμβολὴν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος εἰς τὸ σημαντικὸν τοῦτο ἐπίτευγμα. Ἡ μεθ' ὑποδειγματικῆς ἐδυνειθυσίας ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετὸν ἱκανότητος ἀνταπόκρισις τοῦ συνόλου τῶν ὑπαλλήλων, ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων μέχρι τῶν κατωτάτων βαθμίδων, εἰς τὰς ἐκ τῆς δραστηριότητος τοῦ Ἰδρύματος ἀπορροεῖσας ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας, καθιστᾷ ἐπιβεβλημένην τὴν ἀπονομήν δικαίον ἐπαίνου, τὸν ὁποῖον παρακαλῶ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὅπως ἐκφράσῃ μεθ' ἡμῶν πρὸς ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς. »

Ιούνιος-Ιούλιος 1967

Δημοσιεύματα

ΣΤΗΝ ἀγγλικὴ οἰκονομικὴ ἐφημερίδα *Financial Times*, σὲ εἰδικὴ ἐκδόση τῆς 22ας Μαΐου, ἀφιερωμένη σὲ τραπεζικὰ θέματα, δημοσιεύθηκε ἓνα ἄρθρο τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς Καθηγητοῦ κ. Ε. ΖΟΛΩΤΑ, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, μὲ θέμα : *The gold hoarding problem* (Τὸ πρόβλημα τῆς ἀποθησαυρίσεως χρυσοῦ).

Στὸ ἄρθρο αὐτό, τοῦ ὁποῖου ἐκτενεῖς περιλήψεις δημοσιεύθηκαν καὶ στὸν ἀθηναϊκὸ τύπο, ὁ κ. Ζολώτας παρατηρεῖ στὴν ἀρχὴ ὅτι τὸ 1966 καὶ τὸ πρῶτο τρίμηνο τοῦ 1967 τὸ πρόβλημα τῆς ἀποθησαυρίσεως χρυσοῦ γινόταν συνεχῶς ὁλοένα καὶ δεύτερο. Τὸ σύνολο τῆς περὶ τὴν παραγωγῆς χρυσοῦ, ἐκτὸς τῆς παραγωγῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, ἀπορροφήθηκε ἀπὸ τὴν ζήτηση τῆς βιομηχανίας καὶ ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴ ἀποθησαύριση. Παράλληλα, τὸ σύνολο τῶν παγκοσμίως νομισματικῶν ἀποθεμάτων χρυσοῦ μειώθηκε κατὰ ὀγδόντα ἑκατομμύρια δολλάρια περίπου, ἐνῶ ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ στὴν ἐλεύθερη ἀγορὰ ἔφτασε σὲ νέα ὕψη. Ἄν, συνεπῶς, δὲν ληφθοῦν τώρα μέτρα, ἡ δεύτερος τοῦ προβλήματος μπορεῖ νὰ φτάσει στὸ ἔπακρο, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ διεθνὴς νομισματικὴ κοινότης, πιεζόμενη ἀπὸ τὰ γεγονότα, νὰ ἀναγκαστῇ νὰ καταφύγῃ σὲ μέτρα ἔκτακτα, ἀπρογραμμάτιστα καὶ ἀνεπιθύμητα. Ὁ κ. Ζολώτας ὑποστηρίζει ὅτι γιὰ νὰ ἀντιμετωπιστῇ ἡ κατάστασις αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ γίνῃ μιὰ διεθνὴς συμφωνία ἐπὶ ἐνὸς σχεδίου γιὰ τὴ δημιουργία ἀποθεματικῶν, εἴτε μὲ τὴ μορφή ἀποθεματικῶν μονάδων, εἴτε μὲ ἓνα νέο τύπο δικαιοῦματος δανεισμοῦ (*drawing rights*). Τὸ μέτρο αὐτὸ θὰ ἀπεθάρρυνε τοὺς ἀποθησαυριστὰς χρυσοῦ καὶ θὰ ἔθετε τέρμα στὴν κερδοσκοπία. Καὶ τοῦτο γιὰ τὸν ἄνθρωπον ἔστι ἀπολύτως σαφές ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ καμιά ἀλλαγὴ στὴν ἐπίσημη τιμὴ καὶ γενικὰ στὸ καθεστὼς τοῦ χρυσοῦ. Ἐπὶ πλέον, μιὰ τέτοια ἐνέργεια, πὺ θὰ δροῦσε σὰν ἀντικίνητρο κατὰ τῆς ἀποθησαυρίσεως χρυσοῦ, θὰ ὀδηγοῦσε καὶ σὲ ἀντιστροφή τῆς σχετικῆς τάσεως, δηλαδὴ στὴν ἀντιθησαύρισή του. Ἡ ἐπιστροφή, μὲ τὸν τρόπο αὐτό, τοῦ χρυσοῦ στὰ χέρια τῶν νομισματικῶν ἀρχῶν θὰ ἔφερνε μιὰν ἀνακούφιση στὸ πρόβλημα τῆς διεθνούς ρευστότητος στὰ ἄμεσα προσεχῆ ἔτη, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου δημιουργίας ἀποθεματικῶν.

Ὁ κ. Ζολώτας, ἐκθέτοντας ὕστερα τὴν πρόσφατη πείρα του ἀπὸ τὴν ἀντιμετώπισή τῆς χρυσοφιλίας στὴν Ἑλλάδα, πᾶνω στὴν ὁποία καὶ ἐβάσισε κυρίως τὶς παραπάνω προτάσεις του, παρατηρεῖ ὅτι τὰ μέτρα πὺ ἐλήφθησαν τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1965, κατόπιν ἐπιμονῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὴ ριζικὴ ἀντιμετώπισή τῆς, θεωρήθηκαν ἀπὸ τὴν κοινὴ γνώμη ὡς τὸ σπουδαιότερο μεταπολεμικὸ ἐπίτευγμα τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς. Δεδομένου δὲ ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ὁμοίότης μεταξὺ τῶν αἰτίων, κινήτρων καὶ ἀποτελεσμάτων τῆς χρυσοφιλίας στὴν Ἑλλάδα, καὶ τῆς μορφῆς καὶ τῶν ἐπιπτώσεων τοῦ προβλήματος τοῦ χρυσοῦ διεθνῶς, αὐτὰ τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἐξαλείψῃ ἡ νομισματικὴ πολιτικὴ, εἶναι, συμπεραίνει τέλος ὁ κ. Ζολώτας, ἡ ἀβεβαιότης καὶ ἡ ἑλλειψὶς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴ νομισματικὴ τάξη.

Αύγουστος-Σεπτέμβριος 1967

Ὁ κ. Δημ. Ν. Γαλάνης Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

ΣΤΙΣ 5 Αὐγούστου, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Καθηγητὴς κ. ΕΒΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Καθηγητὴς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, ὑπέβαλαν τὶς παρατηρήσεις τους.

Στὶς 7 Αὐγούστου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς, Διοικητῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διορίστηκε, ὀρκισθεὶς αὐθημερὸν ἐνώπιον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁ πρῶτος Ὑποδιοικητὴς τοῦ Ἰδρύματος κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΓΑΛΑΝΗΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του, ὁ κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑΣ ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον Ἡμερησίαν Διαταγὴν :

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5ῃ Ἀυγούστου 1967

Ἡμερησία Διαταγὴ 70

Ἐγκύκλιος 69

Ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει μου ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω πρὸς ἅπαν τὸ Προσωπικὸν αὐτῆς τὰς θερμότητας εὐχαριστίας μου καὶ τὴν ἀγάπην μου διὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν χρόνον πολῦτιμον καὶ ἀφωσιωμένην συνεργασίαν του πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἰδρύματος.

Χάρis εἰς τὰς ἀπὸ κοινοῦ καταβληθείσας ἀόκνους προσπάθειας ὅλων μας, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐπέτυχεν ὑποδειγματικῶς εἰς τὴν βασικὴν τῆς ἀποστολῆς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξασφαλισθοῦν εἰς τὴν χώραν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν νομισματικὴ ἰσορροπία καὶ ὅροι ὑψηλῶν ρυθμῶν οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ταυτοχρόνως τὸ κῆρος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξυψώθη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ θεωρῆται σήμερον αὕτη παγκοσμίως ὡς μία τῶν ἀριτίωτερον λειτουργουσῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν. Ἀξιοσημείωτον εἶναι, ὅτι ὅλα ταῦτα ἐπετεύχθησαν μὲ ὁλονὲν αὖξουσιν τὴν παραγωγικότητα τοῦ Προσωπικοῦ, ἀποδεικνυμένην ἐκ τῆς μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν δωδεκαετίαν κατὰ τετρακοσίους ὑπάλληλους περίπου, ἐνῶ ὁ ὄγκος τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη.

Ἡ ἀπόλυτος ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθήκον, ἡ ἐργατικότης καὶ αἱ ἱκανότητες τὰς ὁποίας ἐπέδειξε τὸ Προσωπικὸν ἐν τῷ συνόλῳ του, δημιουργοῦν εἰς ἐμέ ἔντονον τὸ αἶσθημα τῆς ὑπερηφείας, διότι εἶχον τόσον ἐκλεκτοὺς συνεργάτας.

Ἀπέρχομαι τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μὲ βαθεῖαν ἱκανοποίησιν καὶ τὰς καλύτερας ἐντυπώσεις. Ἐπιθυμῶ δὲ νὰ σὰς ἀπευθύνω, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, τὰς θερμότερας μου εὐχὰς διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν σας σταδιοδρομίαν καὶ τὴν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν σας εὐτυχίαν καὶ νὰ ἐκφράσω καὶ πάλιν εἰς ὅλους σας τὴν ἀγάπην μου, τὴν ἐγνωμοσύνην μου καὶ τὴν πεποίθησίν μου, ὅτι θὰ συνεχίσετε ἀόκνως τὰς προσπάθειάς σας διὰ τὴν περαιτέρω προαγωγὴν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ Διοικητὴς
ΞΕΝ. ΖΟΛΩΤΑΣ

Στὸν Καθηγητὴ κ. Ξ. Ζολώτα, πού ὑπῆρξε ὁ ἐμπνευστὴς τῆς ιδέας τοῦ περιοδικοῦ καὶ ὁ πρωτεργάτης τοῦ πνεύματος πού ἐνσαρκώνει ὡς ὄργανο ἀλληλογνωριμίας τῶν μελῶν τῆς μεγάλης τραπεζικῆς οἰκογενείας μας ἀπὸ τῆς ἀνώτατης ὡς τῆς κατώτατης βαθμίδας τῆς, καὶ συγχρόνως ὡς μιὰ ἐκδοσὴ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ὅπου νὰ προβάλλονται ὅλες ἀνεξαιρέτως οἱ δε-

ξιότητες τοῦ προσωπικοῦ, ὁ Κύκλος ἀπευθύνει τὴν ἐκφράση τοῦ σεβασμοῦ του, τῆς εὐγνωμοσύνης του καὶ τῆς ἀγάπης του.

»»

Ἐπίσης, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του, ὁ κ. ΙΩ. ΣΤ. ΠΕΣΜΑ-ΖΟΓΛΟΥ ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον Ἡμερησίαν Διαταγὴν :

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7ῃ Ἀυγούστου 1967

Ἡμερησία Διαταγὴ 71

Ἐγκύκλιος 70

Ἀπευθύνομαι πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συνεργάτας μου ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος, διὰ νὰ ἐκφράσω τὴν ἐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν βοήθειάν των καὶ νὰ ἐπιβεβαιώσω τὸν βαθύτερον δεσμόν μου μὲ αὐτοὺς. Ὁ δεσμός αὐτός ἐσφυρηλατήθη εἰς διάστημα μεγαλύτερον τῆς τριακονταετίας, ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον τὸ 1934 διωρίσθη ὡς δόκιμος ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς.

Τὸ Ἰδρυμα ἐπετέλεσε πάντοτε τὸν ὑψηλὸν του προορισμόν, διότι εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας ἤτο ἔντονος εἰς ὅλους ἡ αἰσθησις τοῦ καθήκοντος καὶ ἐναργής ἡ ἐπὶ γνῶσις τῆς σημασίας τοῦ ἔργου τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν προστασίαν τοῦ καθημερινοῦ μόχθου ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἐνὸς καλύτερου μέλλοντος διὰ τὰ παιδιὰ μας. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε τὰ μέγιστα καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ Ἰδρυμα ἐγνώριζαν πάντοτε ὅτι εἶναι μέλη μιᾶς μεγάλης οἰκογενείας πού τὴν συνδέουν κοινὰ ἰδεώδη καὶ μία μεγάλη κοινὴ ἀποστολή. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ παράδοσις αὕτη θὰ συνεχισθῇ καὶ ὑπὸ τὸν ἀγαπητὸν ἄξιον φίλον καὶ μέχρι σήμερον συνάδελφον Διοικητὴν κ. Γαλάνην.

Εὐχαριστῶ καὶ πάλιν ὅλους διὰ τὴν ἔκτασιν, τὴν ποιότητα καὶ ἰδίως τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας των, εἴτε αὕτη ὑπῆρξεν ἄμεσος καὶ στενὴ εἴτε ἔμμεσος καὶ χωρὶς συγχὴν προσωπικὴν ἐπικοινωνίαν. Αἰσθάνομαι εὐκρινῶς βαθύτατον δεσμόν μὲ τὸν κάθε ὑπάλληλον τῆς Τραπεζῆς, ὅπουδήποτε καὶ ἂν ὑπηρετεῖ.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὰς θερμότερας εὐχὰς μου εἰς ὅλους διὰ τὴν σταδιοδρομίαν των εἰς τὸ Ἰδρυμα καὶ διὰ τὴν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν των εὐτυχίαν.

Ὁ Ὑποδιοικητὴς
ΙΩ. ΣΤ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Στὸν Καθηγητὴ κ. Ἰω. Στ. Πεσμαζόγλου, πού ἔχοντας ἀναλάβει νὰ παρακολουθεῖ ἀπὸ κοντὰ τὴν ἐκδοσὴ τοῦ περιοδικοῦ καὶ τὰ ζήτηματά του, τὸ περιέβαλλε πάντα μὲ ἰδιαίτερη στοργή, καὶ ὑπῆρξε θερμὸς πάντα συμπαράστατος του στὴν προσπάθειά του γιὰ τὸ καλύτερο, ὁ Κύκλος ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ τὰ θερμότερα αἰσθηματά του.

Β. Διάφορα υπηρεσιακά έγγραφα

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ

44/1/1

Εν Αθήναις τῇ 21 Αὐγούστου 1957

Ἡμερησία Διαταγή 70
Ἐγκύκλιος 69

Θέμα : Λειτουργία Σχολῆς Τραπεζικῶν Σπουδῶν

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης, κατιδοῦσα τὴν ἀνάγκην, εἰσηγήθη εἰς τὸ Γενικόν Συμβούλιον πρότασιν ἐγκριθεῖσαν παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 20 Αὐγούστου ἐ.ξ., περί ἰδρύσεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ "Σχολῆς Τραπεζικῶν Σπουδῶν."

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ παροχὴ εὐρυτέρων τραπεζικῶν καὶ οἰκονομικῶν γνώσεων, πρὸς κατάρτισμόν στελεχῶν τῆς Τραπέζης καὶ γενικώτερον πρὸς ἀνύψωσιν τῆς μορφωτικῆς στάθμης τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν του θέλει διανεμηθῇ ὁ σχετικὸς Ὀργανισμὸς, αἱ κυριώτεραι διατάξεις τοῦ ὁποῖου συνοψίζονται εἰς τὰ κάτωθι:

Διάρκεια σπουδῶν - Διδακτέα ὕλη.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν θά εἶναι διετής, τὸ δέ διδακτικὸν ἔτος θά ἄρχεται κατὰ Ὀκτώβριον μῆνα καὶ θά λήγῃ τὸν Ἰούνιον.

Ἡ διδασκαλία θά γίνεταί ὑπὸ Καθηγητῶν ἀνωτάτων ἰδρυμάτων καὶ ἐτέρων εἰδικῶν προσώπων, κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, τετράνικς ἢ πεντάνικς τῆς ἐβδομάδος, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ ζῶρον ἡμερησίως. Ἡ διδασκαλία θά περιλαμβάνῃ τὸν ἐξῆς κύκλον μαθημάτων: Οἰκονομικά, τραπεζικὰ καὶ νομισματικά, ἰδιωτικὴν οἰκονομικὴν, ὀργάνωσιν, ἐλεγκτικὴν καὶ λογιστικὴν, στοιχεῖα δικαίου καὶ ἰδίᾳ ἐμπορικοῦ δικαίου, ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, στατιστικὴν καὶ ἐθνικοὺς λογαριασμούς καὶ μίαν ξένην γλῶσσαν.

Ἐγγραφαί - Φοίτησις - Ἐξετάσεις.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσактέων κατ' ἔτος εἰς τὴν Σχολὴν ὀρίζεται μέχρις 150.

Εἰς τὴν Σχολὴν ἐγγράφονται ἀποκλειστικῶς ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης, κεκτημένοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς:

α) Ἄνευ ἐξετάσεων, ἀριθμὸς ὑπαλλήλων, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, ἐκ τῶν κεκτημένων τὸν βαθμὸν Τμήματάρχου καὶ ἄνω, βάσει τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος.

β) Οἱ ὑπόλοιποι μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 150 σπουδαστῶν, θά εἰσάγονται ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ καὶ κάτω, κατὰ σειράν ἐπιτυχίας εἰς ἐπὶ τούτῳ διαγωνισμόν.

Ἡ παρακολούθησις τῶν μαθημάτων θά εἶναι ὑποχρεωτική.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου διδακτικοῦ ἔτους οἱ σπουδασταὶ ὑποβάλλονται εἰς γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐξετάσεις, τμηματικὰς μὲν, εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους, πτυχιακὰς δέ, εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἔτους.

Ἡ βαθμολογία κυμαίνεται μεταξύ 1 καὶ 10. Θεωροῦνται ὡς ἐπιτυχάνοντες, οἱ λαβόντες τοῦλάχιστον βαθμὸν 5 (καλῶς) εἰς ἕναστον μάθημα.

Καθιεροῦνται δύο ἐξεταστικαὶ περίοδοι, ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου καὶ ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου.

./.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ

44/1/2

Σελίς 2

Πτυχία καί προνομία.

Είς τούς υποστάντας έπιτυχώς τας πτυχιανάς έξετάσεις, απονέμεται πτυχίον "Ανωτάτων Τραπεζικῶν Σπουδῶν".

Οί πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς ταύτης ὑπάλληλοι δικαιούνται προσμετρήσεως χρόνου δύο ἐτῶν ὑπηρεσίας, εἰς τόν βαθμόν, εἰς ὃν ἐκτῆθη τό πτυχίον.

Εἰς ὑπαλλήλους πτυχιούχους Πανεπιστημίων ἢ Ἀνωτάτων Σχολῶν, εἰς οὓς δυνάμει τοῦ πτυχίου αὐτῶν ἐγένετο προσμέτρησις δύο ἐτῶν, οὐδεμίᾳ περαιτέρω προσμέτρησις λόγῳ κτήσεως τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς τῆς Τραπεζῆς, γίνεται.

Ἐάν ὅμως ἐκ τῶν κανονισμῶν τῆς Τραπεζῆς ἐγένετο προσμέτρησις, λόγῳ πανεπιστημιακοῦ ἢ ἄλλου πτυχίου, μικροτέρα τῆς διετίας, διά τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς τῆς Τραπεζῆς, παρέχεται δικαίωμα συμπληρώσεως τοῦ προσμετρηθέντος χρόνου μέχρι διετίας.

Διά τήν παρότρυνσιν τῶν ἐπιθυμούντων νά φοιτήσουν εἰς τήν Σχολήν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, παρέχεται, πέραν τοῦ πλεονεκτήματος τῆς εἰς τούς πτυχιούχους προσμετρήσεως δύο ἐτῶν, καί ἀποζημίωσις ἐκ δρχ. 50.- ἡμερησίως, καταβαλλομένη εἰς τό τέλος ἐκάστου ἔτους φοιτήσεως καί ὑπό τόν ἀπαραίτητον ὅρον τῆς ἐπιτυχίας τοῦ φοιτῶντος εἰς τας τμηματικάς ἢ πτυχιανάς έξετάσεις καί μόνον διά τας ημέρας παρουσίας ἐκάστου κατὰ τήν περίοδον Ὀκτωβρίου μέχρις Ἰουνίου.

Ἡ Σχολή θέλει λειτουργήσῃ ἀρχικῶς ἐν Ἀθήναις, παράρτημα δέ αὐτῆς δύναται νά λειτουργήσῃ καί ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ὑπό τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς θέλει ληφθῇ εἰδική πρόνοια διά τήν περιοδικήν φοίτησιν εἰς τήν Σχολήν καί τῶν ἐν ἐπαρχίαις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων.

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, καινοτομοῦσα διά τῆς καθιερώσεως τοῦ νέου τούτου θεσμοῦ, εὐελπίζει ὅτι ὁ ζήλος καί ἡ ἐφεσις τοῦ προσωπικοῦ θά κεντρίσθῃ καί διά τῆς φοιτήσεως αὐτοῦ εἰς τήν ὀργανουμένην Σχολήν, θέλει προκύβῃ διπλοῦν ὄφελος, καί τῆς Τραπεζῆς, ἀποκτώσης στελέχη ἀρτίως κατηρτισμένα, καί αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὁποίων θέλει ἐπιτευχθῇ ἀνύψωσις τῆς μορφωτικῆς στάθμης των.

Ὁ Διοικητής

Εν. Ζολώτας

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ

Έν Αθήναις τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου 1962

Ἡμερησία Διαταγή 67
Ἐγκύκλιος 65

Ἀνακοινοῦται ὅτι, τό Γενικόν Συμβούλιον κατά τήν ὑπ'ἀριθ.17 συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 19.7.62 ἐνέκρινε τήν Ἱδρυσιν παρά τῇ Τραπεζῇ Ἰνστιτούτου Τραπεζικῶν Μελετῶν.

Σκοποί τοῦ Ἰνστιτούτου Τραπεζικῶν Μελετῶν εἶναι :

1. Ἡ συστηματική μελέτη προβλημάτων νομισματικῆς καί πιστωτικῆς πολιτικῆς ὡς καί θεμάτων σχετιζομένων πρὸς τήν ὀργάνωσιν καί λειτουργίαν Τραπεζῶν, εἰδικώτερον δέ πρὸς τάς μεθόδους καί διαδικασίας τῆς Τραπεζικῆς Τεχνικῆς. Ἐπίσης ἡ μελέτη θεμάτων σχετιζομένων πρὸς τήν ὀργάνωσιν καί ἀνάπτυξιν τῶν σχέσεων τῆς Κεντρικῆς Τραπεζῆς μετά τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν.
2. Ἡ ἀνταλλαγή πληροφοριῶν καί ἡ συγκριτική μελέτη τῶν ἐξελίξεων τῶν εἰς τήν τραπεζικὴν λειτουργίαν καί πρᾶξιν ἀναφερομένων κανόνων καί μεθόδων ὡς οὗτοι ἐφαρμόζονται ἐν Ἑλλάδι καί ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.
3. Ἡ ὀργάνωσις σεμιναρίων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ὡς καί ἐπιμορφωτικῶν προγραμμάτων τῇ συμμετοχῇ στελεχῶν τῆς Τραπεζῆς ὡς καί ἐξειδικευμένων εἰς τὰ ἀνωτέρω θέματα προσωπικοτήτων τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.
4. Ἡ ὀργάνωσις διαλέξεων ὑπὸ τῶν στελεχῶν τῆς Τραπεζῆς ὡς καί παρ'εἰδικῶς μετακαλουμένων προσώπων τοῦ τραπεζικοῦ, οἰκονομικοῦ καί ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου τῆς χώρας καί τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐξειδικευμένων εἰς τὰ ἀνωτέρω θέματα.
5. Ἡ ἔκδοσις μελετῶν καί μονογραφιῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ὡς καί ἄλλων σχετικῶν δημοσιευμάτων.
6. Ἡ προκήρυξις βραβείων ὡς καί ἡ διενέργεια ἀνταλλαγῶν προσωπικοῦ μεταξύ τῆς Τραπεζῆς καί Τραπεζῶν ἐξωτερικοῦ.

Τό Ἰνστιτούτον διοικεῖται ὑπὸ βμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, ἡ λειτουργία δέ αὐτοῦ διέπεται ὑπὸ ἰδιαίτερου Κανονισμοῦ.

Τό ἔργον τοῦ Ἰνστιτούτου διεξάγεται ὑπὸ τῶν Συνεργατῶν αὐτοῦ, ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μεταξύ τῶν Διευθυντῶν, Ὑποδιευθυντῶν καί λοιπῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς ἢ προσώπων ἐξειδικευμένων εἰς τὰ θέματα τοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἡ ἵδρυσις τοῦ Ἰνστιτούτου Τραπεζικῶν Μελετῶν, πραγματοποιομένη μετὰ τὴν λίαν ἐπιτυχῇ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς Τραπεζικῶν Σπουδῶν καὶ τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀποστολῆς ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐκ τῶν ἀποφοίτων αὐτῆς πρὸς ἐπιμὸρφωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀποτελεῖ νέαν προσπάθειαν τῆς Τραπεζικῆς διὰ τὴν συστηματικὴν καὶ συνεχῇ ἐνημέρωσιν τῶν στελεχῶν της ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν προβλημάτων τῆς νομισματικῆς καὶ πιστωτικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν μεθόδων καὶ διαδικασιῶν διεξαγωγῆς τῶν συγχρόνων τραπεζικῶν ἐργασιῶν.

Ἐλπίζομεν ὅτι οὐδενός διαφεύγει τὴν προσοχὴν ἢ διαρκῶς αὐξανομένη σημασία τοῦ ρόλου τῆς Κεντρικῆς Τραπεζικῆς καὶ τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν διὰ τὴν νομισματικὴν ἰσορροπίαν καὶ γενικώτερον διὰ τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν ἰδίως χώρας.

Ἡ ἄσκησις τῶν λειτουργιῶν τῶν Τραπεζῶν ὑπὸ προσωπικοῦ ὑψηλῆς στάθμης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς κατάρτισεως καὶ συνεχῶς ἐνημερουμένου ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων ἐπιστήμης καὶ πράξεως εἰς τὸν τομέα τῆς δράσεως τῶν Τραπεζῶν, ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν τοῦ ἀνωτάτου πιστωτικοῦ ἰδρύματος τῆς Χώρας.

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζικῆς, γνωρίζουσα τὴν συνεχῇ ἔφεσιν τοῦ προσωπικοῦ πρὸς πρόοδον καὶ ἄνοδον εἰς ὅλον ἐν ὑψηλότερα ἐπίπεδα ἐπιστημονικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων, ὡς ἀποδεικνύει ἡ εὐρεῖα καὶ ἐπιτυχὴς συμμετοχὴ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκπαιδευτικόν της ἔργον, εὐελπιστεῖ ὅτι τοῦτο θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τῆς νέας ταύτης προσπάθειας.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ

25/3/1

Εν Αθήναις τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 1974

Εγκύκλιος Διοικήσεως 113

Ἀναλαμβάνων σήμερον τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἶμαι εὐτυχῆς διότι εὐρίσκομαι καὶ πάλιν μεταξύ παλαιῶν συνεργατῶν, τῶν ὁποίων τὴν ἀφοσιωμένην καὶ ἀποτελεσματικὴν συνεργασίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἰδρύματος, οὐδέποτε ἐλησμόνησα.

Εἰς τὸ μήνυμα ποῦ σὰς ἀπηύθυνα μετὰ τὴν παραίτησίν μου, περίπου πρὸ ἑπταετίας, εἶχα ἐπισημάνει ὅτι, χάρις εἰς τὰς καταβληθείσας ἀόκνους προσπάθειάς ὅλων μας, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἐπιτύχει ὑποδειγματικῶς εἰς τὴν βασικὴν τῆς ἀποστολὴν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξασφαλισθοῦν εἰς τὴν χώραν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν νομισματικὴ ἰσορροπία καὶ ὑψηλοὶ ρυθμοὶ ἀναπτύξεως. Ταῦτοχρόνως τὸ κῦρος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἶχεν τόσον ὑψωθῇ, ὥστε νὰ θεωρῆται αὕτη παγκοσμίως ὡς μία τῶν ἀρτιώτερον λειτουργουσῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν σκοτεινὴν ἑπταετίαν ἀνεκόπη τὸ δημιουργικὸν αὐτὸ ἔργον τοῦ Ἰδρύματος καὶ διεταράχθη τὸ πνεῦμα συνεργασίας καὶ συμπνοίας ποῦ ἐβασίλευεν εἰς τὴν Τράπεζαν.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας, πρέπει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπανεύρῃ τὴν προτέραν τῆς θέσιν καὶ νὰ συμβάλῃ ἐν νέου ἀποφασιστικὰ εἰς τὴν διασφάλισιν τῆς νομισματικῆς ἰσορροπίας καὶ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου τῆς χώρας.

Εἶναι ἀληθές ὅτι, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς διετήρησε, καὶ κατὰ τὴν ἑπταετίαν, ὑψηλὸν ἠθικὸν φρόνημα, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐσημειώθησαν ἀνωμαλίας καὶ αὐθαιρέσιαι εἰς τὴν ἐξελίξιν του, αἱ ὁποῖαι ἐπηρέασαν δυσμενῶς τὴν δραστηριότητα τοῦ Ἰδρύματος. Μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς θὰ καταβληθῇ κάθε προσπάθεια διὰ τὴν ἄρσιν τῶν συνεπειῶν τῶν ἀνωμαλιῶν τῆς ἑπταετίας.

Σὰς καλῶ ὅλους εἰς συνεργασίαν διὰ νὰ ἐπιδοθῶμεν μὲ ζήλον καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ πολὺπλευρον ἔργον ποῦ μᾶς ἀναμένει καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς δικαίας προσδοκίας τοῦ τόσον ταλαιπωρηθέντος ἐλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου εἴμεθα τεταγμένοι.

Ὁ Διοικητής

Εν. Ζολώτας

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ

25/5/1

Εν Αθήναις τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1974

Ἐγκύκλιος Διοικήσεως 128

Θ έ μ α : Εὐχαί τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸ
Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει.

Ἡ Διοίκησις καὶ τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἀπευθύνουν
πρὸς ᾧπαν τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, ὡς καὶ τὰς οἰκογενείας των,
θερμοτάτας καὶ ἐγκαρδίους εὐχὰς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1975.

Ἰδιαιτέρως, ἡ Διοίκησις ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της διὰ
τὸν ζήλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τὴν ὁποῖαν τὸ Προσωπικὸν ἐπέδειξε κατὰ
τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του πρὸς τὴν Τράπεζαν. Ἡ Διοίκησις, μέ-
τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἐλευθερίας, ὡς καὶ τῆς εὐ-
ρύθμου λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς, εὐχεται καὶ προσδοκᾷ ὅπως τὸ δημ-
οργικὸν εἰς τὸ Ἰδρυμα πνεῦμα συνεργασίας καὶ συμποίας, τὸ ὁποῖον
εἶχεν ἐπικρατήσῃ παλαιότερον, πρυτανεύσῃ καὶ πάλιν κατὰ τὸ νέον ἔτος
1975, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς οἰκονομικῆς προόδου τῆς Χώρας, τῆς Τραπεζῆς καὶ
τῶν ἐν αὐτῇ μοχθούντων.-

Ὁ Διοικητής

Ε. Ζολώτας

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ

Αθήναι, 9 Δεκεμβρίου 1978

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 501

Κοινοποιούμενη καί εις τὰ Πρακτορεῖα (53)

Θ έ μ α : Οἱ λόγοι τοῦ Διοικητοῦ κ. Ε. Ζολώτα καί τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Ν. Χαρισσοπούλου κατὰ τήν σημερινή ἐορταστική ἐκδήλωση εἰς τό Κεντρικό Κατάστημα διά τήν 50ετηρίδα τῆς Τραπεζῆς.

Στά πλαίσια τοῦ ἐορτασμοῦ 50 χρόνων ἀπό τήν ἰδρυση τῆς Τραπεζῆς μᾶς δόθηκε σήμερα δεξίωση γιά τό προσωπικό τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, τοῦ Ἰδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καί Ἀξιῶν καί τοῦ Ὑποκαταστήματος Πειραιῶς. Στή δεξίωση αὐτή, πού πραγματοποιήθηκε στή μεγάλη αἴθουσα Συναλλαγῶν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος σέ ἀτμόσφαιρα θερμῶν ἐκδηλώσεων καί ζωηρῆς ἐγκαρδιότητος, μίλησαν ὁ Διοικητής τῆς Τραπεζῆς κ. Ξενοφῶν Ζολώτας καί ὁ Ὑποδιοικητής κ. Νικόλαος Χαρισσόπουλος, οἱ σχετικοί δέ λόγοι ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

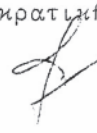
Λόγος Διοικητοῦ κ. Ξεν. Ζολώτα

" Ἀγαπητοί Συνεργάτες,

" Μέ ἰδιαίτερη χαρά καί συγκίνηση γιορτάζουμε σήμερα τὰ
" πενήντα χρόνια τῆς Τραπεζῆς μας. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, πού
" συμπλήρωσε φέτος μισό αἰῶνα ζωῆς, ἄρχισε τις ἐργασίες της ὡς ἡ
" πρώτη ἄμιγῶς ἐκδοτική Τράπεζα τῆς χώρας στίς 14 Μαΐου τοῦ 1928.
" Ἡ Πολιτεία στήριξε μεγάλες ἐλπίδες στό νέο Ἰδρυμα καί τοῦ ἀνέ-
" θεσε σημαντικά καθήκοντα μέ ἐπίκεντρο τήν περιφρούρηση τῆς ἀνε-
" ραιότητος τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Ἡ ἰδρυση της ἦλθε νά καλύψει
" ἕνα κρίσιμο θεσμικό κενό καί συνετέλεσε στήν ἀνάμρφωση καί ἐξυ-
" γίανση τοῦ νομισματικοῦ καί πιστωτικοῦ συστήματος τῆς χώρας.

" Στά πενήντα χρόνια πού πέρασαν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
" ἐπιδόθηκε μέ συνέπεια καί ὑψηλή αἴσθηση εὐθύνης στήν ἐκπλήρωση
" τῆς μεγάλης ἀποστολῆς της. Στή μακρά αὐτή περίοδο, ἡ πορεία τῆς
" οἰκονομίας, ὅπως καί τοῦ ἔθνους, ἦταν συχνά δύσκολη καί σέ ὀρι-
" σμένες περιπτώσεις ἀγωνιώδης. Οἰκονομικές κρίσεις, πόλεμοι, ἐσω-
" τερικές ἀναταραχές, θεομηνίες, τालαιπώρησαν σέ μεγάλο βαθμό τή
" χώρα καί ὕψωσαν σοβαρά ἐμπόδια στήν ὁμαλή οἰκονομική της ἐξέλιξη.
" Ἀπαιτήθηκαν σκληρές προσπάθειες καί θυσίες γιά νά ξεπεραστοῦν οἱ
" δυσκολίες καί νά συνεχιστεῖ ἡ πρόοδος καί ἡ ἀνάπτυξη τῆς οἰκονο-
" μίας μέχρι τὰ σημερινά ὑψηλά ἐπίπεδα.

" Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶχε ἐναγρό ρόλο στίς οἰκονομικές
" ἐξελίξεις τῶν τελευταίων πενήντα χρόνων. Ἐργάσθηκε μέ σταθερή
" προσήλωση στήν ὑψηλή ἀποστολή της, γιά τήν περιφρούρηση τῆς ἀξίας
" τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καί τήν προστασία τοῦ προϊόντος τοῦ μόχθου
" τοῦ λαοῦ. Στάθηκε ὅλα αὐτά τὰ χρόνια πολύτιμος συμπαραστάτης τῆς
" Πολιτείας, ὡς κεντρικός φορέας τῆς νομισματικῆς καί πιστωτικῆς πο-
" λιτικῆς ἀλλά καί γενικότερα ὡς υπεύθυνος σύμβουλος στό σχεδιασμό
" καί τήν ἄσκηση τῆς κρατικῆς πολιτικῆς γιά τήν οἰκονομική ἀνάπτυξη
" τοῦ τόπου.

 . . .

- 2 -

Στή σημαντική προσφορά του Ίδρυματος προς την ελληνική οικονομία πρωτοστάτησαν οι διαδοχικές Διοικήσεις του, που διαπνέονταν πάντα από την αυστηρή προσήλωσή τους στις έπιταγές του κοινωνικού συμφέροντος. Τό ίδιο σημαντική ήταν και η συμμετοχή του προσωπικού της Τραπεζής στο έργο της. Από τα ανώτατα στελέχη ως τις χαμηλές βαθμίδες του, τό προσωπικό μέ την εργατικότητα και την εύσυνειδησία του, ανταποκρίθηκε πάντοτε στην ύψηλή αποστολή του Ίδρυματος. Στην ανάματη φιλοπονία του και την ολόψυχη προσφορά των πνευματικών του δυνάμεων οφείλονται κυρίως τά μεγάλα έπιτεύγματα για τά όποια σήμερα, μέ δικαιολογημένη υπερηφάνεια, πανηγυρίζουμε.

Στή σημερινή επέτειο, που είναι μέρα γιορτής και απολογισμού, ή σιέψη μας πηγαίνει στους συναδέλφους που δέν βρίσκονται σήμερα στή ζωή. Σέ αυτούς, που μέ την αφοσίωση και τό ζήλο τους, μέσα από τόσες αντιξοότητες στήριξαν και μεγάλυναν τό Ίδρυμα και του έδωσαν την έπιζήλη θέση που κατέχει σήμερα στην ελληνική κοινωνία. Σ' αυτούς, όπως έπίσης και σέ όλους που έχουν αποσυρθεί από την ένεργό υπηρεσία οφείλεται τιμή και σεβασμός αλλά και ή διαβεβαίωση ότι από τό παράδειγμα τους άντλούμε νέες δυνάμεις για νά συνεχίσουμε τό έργο τους, για νά περιφρουρήσουμε ότι αυτοί κατέκτησαν, και νά διαφυλάξουμε τό Ίδρυμα και την κοινωνική αύγλη του προσωπικού του από αστοχές ένέργειες.

Οι προσπάθειες και ή δράση της Τραπεζής στό μισό αιώνα που πέρασε την τοποθέτησαν πέρα από τά όρια του άπλου δημόσιου οργανισμού. Στή συνείδηση του κοινού ή Τράπεζα της Ελλάδος είναι πιά θεσμός, παράδοση, ιστορία. Η γενική αυτή άναγνώριση παράλληλα μέ την ικανοποίηση που μάς δίνει, δημιουργεί την υποχρέωση αλλά παρέχει και τή βεβαιότητα ότι τό Ίδρυμα θά συνεχίσει και στό μέλλον, μέ την ίδια πίστη και εμμονή στό καθήκον, τό έθνικό έργο του. Θά εξακολουθήσει νά περιφρουρεί τή νομισματική σταθερότητα και νά συμβάλλει μέ όλες του τις δυνάμεις στην πρόοδο της οικονομίας της χώρας.

Έπί τή εύκαιρία του σημερινού έορτασμού, έχω την εύχαρίστηση νά σας άναγγείλω ότι ή Διοίκηση και τό Γενικό Συμβούλιο της Τραπεζής αποφάσισαν, σαν συμβολική χειρονομία:

1. Νά χορηγηθεί στους εργαζομένους στην Τράπεζα και τους συνταξιούχους ένα δεκαπενθήμερο μισθού ή συντάξεως.
2. Νά αναλάβει ή Τράπεζα την δαπάνη άνεγέρσεως νέου κτιρίου στό οικόπεδο όπου υπάρχει ή Λέσχη των υπαλλήλων της Τραπεζής που θά έχει, έκτός από τά άλλα, μεγάλη αίθουσα διαλέξεων και τά Ίατρεία του Ταμείου Υγείας. Στό ίδιο κτίριο μέ έξοδα της Τραπεζής θά δημιουργηθεί Παιδικός Σταθμός για τους εργαζομένους που έχουν παιδιά προσχολικής ηλικίας.
3. Νά διατεθεί σέ όλους από ένα αντίτυπο του υπό έκδοσιν τόμου της Ιστορίας της Τραπεζής της Ελλάδος και ένα αναμνηστικό κέρμα 100 δραχμών που κόβεται ειδικώς για την επέτειο της Πεντηκονταετηρίδος της Τραπεζής. Δυστυχώς για τεχνικούς λόγους ή διάθεση και των δύο δέν κατέστη δυνατόν νά πραγματοποιηθεί σήμερα.

Τελειώνοντας έπιτρέψτε μου νά εύχηθώ σέ όλους σας και στις οικογένειές σας υγεία, εύτυχία και κάθε προκοπή.

Περιεχόμενα

<i>Εισαγωγικό σημείωμα</i>	3
<i>A. Αναδημοσιεύσεις από τον ΚΥΚΛΟ</i>	5
<i>Το ετήσιο πρόγευμα προς τιμήν του Βασιλέως και του Διαδόχου</i> Τεύχος Νο 1, Ιούλιος 1961	5
<i>Από την επίσημη επίδοση των επάθλων του πρώτου διαγωνισμού διηγήματος</i> Τεύχος Νο 8, Φεβρουάριος 1962, και Τεύχος Νο 9, Μάρτιος 1962	6
<i>Η ΚΘ' Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευσις των Μετόχων της Τραπέζης</i> Τεύχος Νο 10, Απρίλιος 1962	7
<i>Δημοσιεύματα</i> Τεύχος Νο 12, Ιούνιος 1962	8
<i>Ο Βασιλεύς και ο Διάδοχος στην Τράπεζα της Ελλάδος</i> Τεύχος Νο 21, Μάρτιος 1963	9
<i>Από την επίσημη επίδοση των επάθλων του δεύτερου διαγωνισμού διηγήματος</i> Τεύχος Νο 30, Δεκέμβριος 1963, και Τεύχος Νο 31, Ιανουάριος 1964.	12
<i>Δημοσιεύματα</i> Τεύχος Νο 45, Μάρτιος 1965	13
<i>Η ΛΒ' Ετήσια Γενική Συνέλευσις των Μετόχων της Τραπέζης</i> Τεύχος Νο 47, Μάιος 1965	13
<i>Δημοσιεύματα</i> Τεύχος Νο 48, Ιούνιος 1965	14
<i>Η ΛΓ' Ετήσια Γενική Συνέλευσις των Μετόχων της Τραπέζης</i> Τεύχος Νο 59, Μάιος 1966	15
<i>Ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος στην Τράπεζα της Ελλάδος</i> Τεύχος Νο 60-61, Ιούνιος-Ιούλιος 1966	16
<i>Δημοσιεύματα</i> Τεύχος Νο 62-63, Αύγουστος-Σεπτέμβριος 1966	18
<i>Ένα ακόμα έργο πολιτισμού για το Προσωπικό της Τραπέζης</i> Τεύχος Νο 66, Δεκέμβριος 1966	18
<i>Η επίδοση των επάθλων του τρίτου διαγωνισμού μας διηγήματος</i> Τεύχος Νο 68, Φεβρουάριος 1967	19
<i>Περί μουσικής</i> Τεύχος Νο 69, Μάρτιος 1967	25
<i>Η ΛΔ' Ετήσια Γενική Συνέλευση των Μετόχων της Τραπέζης</i> Τεύχος Νο 71, Μάιος 1967	26
<i>Δημοσιεύματα</i> Τεύχος Νο 72-73, Ιούνιος-Ιούλιος 1967	27
<i>Ο κ. Δημ. Ν. Γαλάνης Διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος</i> Τεύχος Νο 74-75, Αύγουστος-Σεπτέμβριος 1967	27

<i>Β. Διάφορα υπηρεσιακά έγγραφα</i>	30
<i>Ημερησία Διαταγή – Εγκύκλιος 70/69 της 21.8.1957</i>	30
<i>Ημερησία Διαταγή – Εγκύκλιος 67/65 της 19.10.1962</i>	32
<i>Εγκύκλιος Διοικήσεως 113/27.11.1974</i>	34
<i>Εγκύκλιος Διοικήσεως 128/31.12.1974</i>	35
<i>Εγκύκλιος 501/9.12.1978</i>	36

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑΣ
ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

